



EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 23.2.2017
COM(2016) 767 final

2016/0382 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2016) 416 final}

{SWD(2016) 417 final}

{SWD(2016) 418 final}

{SWD(2016) 419 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

•1.1 Forslagets begrundelse og formål

Vedvarende energikilder (VEK) bidrager til at modvirke klimaændringer ved at reducere drivhusgasemissioner, opnå bæredygtig udvikling, beskytte miljøet og forbedre borgernes sundhed. Endvidere udvikler vedvarende energi sig i stigende grad til at være en drivkraft for en inklusiv økonomisk vækst, der skaber arbejdspladser og styrker energisikkerheden i hele Europa.

Disse aspekter er nedfældet i artikel 194 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvorved Unionen har fået overdraget kompetencer med henblik på at fremme vedvarende energi.

Den Europæiske Union (EU) har længe været globalt førende inden for fremme og udvikling af vedvarende energi og sat kursen for indsatsen til bekæmpelse af klimaændringer, fremme af overgangen til en lavemissionsøkonomi og stimulering af økonomisk vækst med et betydeligt potentiale. Kommissionens formand, Jean-Claude Juncker, har allerede fastsat, at EU har en ambition om at blive globalt førende inden for vedvarende energikilder som en af Kommissionens politiske hovedprioriteter. Denne ambition bør ikke alene omfatte målet om at øge udnyttelsen af vedvarende energi, men også at europæiske virksomheders kan levere nøglekomponenter hertil i og uden for EU.

I den nuværende 2020-ramme fastsættes et EU-mål på 20 % for energiforbrug, som bygger på retligt bindende nationale mål frem til 2020. De nationale handlingsplaner for vedvarende energi og den toårige overvågning, der er omhandlet i direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende kilder, har været et effektivt middel til at fremme gennemsigtigheden for investorer og andre økonomiske aktører og dermed fremmet en hastigt stigende udnyttelse af vedvarende energikilder fra en andel på 10,4 % i 2007 til 17 % i 2015.

I oktober 2014 nåede Det Europæiske Råd til enighed om 2030-rammen for klima- og energipolitikken og bekræftede på ny Unionens langsigtede engagement i EU's ambitiøse strategi for vedvarende energi. Den nye ramme opstiller et mål for Unionen om, at mindst 27 % af den energi, der forbruges i EU i 2030, skal komme fra vedvarende energikilder. Dette mål er bindende på EU-plan og vil blive opfyldt gennem medlemsstaternes bidrag baseret på behovet for i fællesskab at nå EU-målet. Dertil kommer, at den nye ramme også åbner mulighed for kollektiv levering, uden at medlemsstaterne hindres i at fastsætte deres egne, og herunder mere ambitiøse, nationale mål. Medlemsstaterne kan yde støtte til vedvarende energi, når blot statsstøttere reglerne overholdes.

Det Europæiske Råd¹ opfordrede ved flere lejligheder Kommissionen til at revidere og udvikle lovgivning om bl.a. vedvarende energi for at underbygge de aftalte 2030-mål. Ligeledes opfordrede Europa-Parlamentet Kommissionen til at fremlægge lovgivningen om vedvarende energi og endog at forhøje ambitionsniveauet yderligere til mindst 30 %.

Fremskrivninger af EU's energisystem viser imidlertid, at hvis der ikke træffes nye foranstaltninger, vil medlemsstaternes og EU's nuværende politikker medføre, at den vedvarende energis andel af energiforbruget i 2030 vil udgøre ca. 24,3 %. Dette niveau vil ligge et godt stykke under de mindst 27 %, der skal til for at opfylde det bindende EU-mål, som Det Europæiske Råd nåede til enighed om, og hindre Unionen i i fællesskab at opfylde

¹ Det Europæiske Råds konklusioner af 19.-20. marts 2015, af 17.-18. december 2015 og af 17.-18. marts 2016.

tilsagnene i Parisaftalen af 2015. Opretholdelsen af uændrede politikker vil udgøre en alvorlig risiko for at undergrave virkeliggørelsen af Unionens politiske ambitioner om en global førerposition inden for vedvarende energi. Desuden vil det indebære, at der gives afkald på de sikkerhedsrelaterede fordele, som en øget energiforsyning fra indenlandske kilder frembyder, og forbrugernes deltagelse i energisystemet reduceres.

Af den analyse, der ligger til grund for dette forslag til omarbejdning af direktivet om vedvarende energi (forslaget) fremgår det således, at opfyldelsen af EU-målet på mindst 27 % forudsætter en ændring af politikker i form af en EU-ramme, der fører til EU-foranstaltninger såvel som nationale og regionale foranstaltninger. Dette er så meget desto mere tilfældet, når det tages i betragtning, at den nøjagtige størrelse af underopfyldelsen af målet er forbundet med en uundgåelig usikkerhed som følge af de antagelser, der ligger til grund for skønnet, at vedvarende energikilders andel i EU på mere end 27 % er det minimumsniveau, der skal nås, og at de betydelige investeringer, der er nødvendige for at sikre målopfyldelsen i EU (f.eks. 254 mia. EUR til vedvarende energi i elproduktionen), nødvendiggør tidlige, klare og stabile politiske signaler.

Samtidig og i fraværet af et ajourført regelsæt er der en risiko for, at forskellene inden for EU vil blive større, idet alene de højst præsterende medlemsstater fortsat vil opleve vækst i de vedvarende energikilders andel af forbruget, mens andre, der halter bagefter, ikke vil finde noget incitament til at øge deres produktion og forbrug af vedvarende energi. Desuden vil denne koncentration af indsatsen i nogle få medlemsstater blive dyrere og yderligere forvride det indre marked for energi.

Desuden er en indsats på EU-plan et særlig velegnet redskab grundet den grundlæggende forskel mellem 2020-rammen og 2030-rammen. Målopfyldelsen i henhold til førstnævnte kan i høj grad afhænge af de nationale bindende måls soliditet og dermed overlade medlemsstaterne en vid skønsmargin med hensyn til valget af nationale foranstaltninger; 2030-rammen er derimod udelukkende baseret på et EU-dækkende bindende mål, som ikke er omsat til nationale mål.

EU's 2030-mål kan således bedst opfyldes ved i et partnerskab med medlemsstaterne at kombinere deres nationale foranstaltninger med støtte fra et sæt foranstaltninger, der er skitseret i dette forslag. I elsektoren vil medlemsstaterne kunne fremme vedvarende elektricitet ved hjælp af omkostningseffektive nationale støtteordninger med forbehold af statsstøttereglerne og de rammebetingelser, der er fastlagt på EU-plan, herunder regler for deltagelse på tværs af landegrænser. I sektoren for opvarmning og køling vil det uudnyttede potentiale blive udnyttet i kraft af en større udbredelse af vedvarende energi. Dette skal opnås på en fleksibel måde via medlemsstaternes bestræbelser. På transportområdet er en harmoniseret tilgang påkrævet grundet handelen med biobrændstoffer på tværs af landegrænser.

Et vigtigt koordinerende element i den samlede energi- og klimaramme for 2030 i den forbindelse er forslaget om forvaltning af energiunionen, der omfatter: i) planlægning, hvorved medlemsstaterne udarbejder nationale planer på energi- og klimaområdet; ii) rapportering og overvågning, hvorved medlemsstaterne rapporterer om fremskridt med gennemførelsen af deres nationale planer; og iii) indhentning af efterslæb og korrigerende foranstaltninger, hvorved Kommissionen i 2025 vil foretage en mere dybdeborende gennemgang af fremskridt på området vedvarende energi.

For EU anslås investeringsbehovene fra 2015 til 2030 at udgøre 1 billion EUR eller derover for så vidt angår VEK-E-produktion alene². På den baggrund er det afgørende at give investorerne større vished, og det er derfor et af forslagets specifikke målsætninger. Dette må ses i en større sammenhæng ved at understrege, at med 48,8 billioner USD i 2015 er EU's investeringer i vedvarende energikilder faldet med ca. 60 % i forhold til 2011, et fald, som ikke blot følger af faldende teknologiomkostninger. Dermed fastholder Unionen stadig den førende position for så vidt angår investeringer i vedvarende energi pr. indbygger, men Unionens andel af de samlede investeringer i vedvarende energi har været hastigt aftagende fra næsten halvdelen i 2010 til mindre end en femtedel i 2015.

I en ajourført ramme må der også tages hensyn til de nye elementer, der allerede er indført på investeringsområdet. 2030-rammen giver Den Europæiske Union muligheder for så vidt angår investeringer, vækst og jobskabelse. EU må sikre, at de rette forudsætninger for investeringer er på plads. Derfor har Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) som led i investeringsplanen for Europa og de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESIF) vist sig at være en vigtig bidragsyder til investeringer i sektoren for vedvarende energi. Af de 42 EFSI-transaktioner, som den Europæiske Investeringsbank (EIB) har godkendt, er 23 % i energisektoren. Næsten halvdelen af projekterne i denne sektor vedrører investeringer i vedvarende energi. Dette viser, at private investorer har en reel interesse i at iværksætte konkrete projekter i hele EU, da vedvarende energi betragtes som en central sektor for Den Europæiske Unions energiomstilling og som strategisk investeringssektor. ESIF er stærkt fokuseret på investeringer i lavemissionsteknologier, herunder vedvarende energi, i perioden 2014-2020.

Hertil kommer, at forslaget om at fordoble varigheden af EFSI og dennes finansielle styrke også kan betragtes som en lejlighed til at øge investeringerne i vedvarende energi. Forslaget om videreførelse af EFSI frem til 2020 rummer målsætningen om at mobilisere op til 40 % af investeringerne i infrastrukturen og et innovationsvindue til COP21-relaterede projekter. For at virkeliggøre dette skal projekter vedrørende vedvarende energi og energieffektivitet fortsat udgøre en stor del af investeringerne i energisektoren. Derfor er det vigtigt, at de rigtige signaler fastholdes, således at EU's private og offentlige sektor får et klart indtryk af fremtidige EU-politikker. I den forbindelse fastsættes det rette regelsæt i dette forslag. Investeringer i vedvarende energi og energieffektivitet samt modernisering og integration af energimarkederne er afgørende for dekarboniseringen af EU's økonomi. Men investeringerne får størst betydning for væksten og beskæftigelsen i hele EU, og for EU's globale konkurrenceevne, fordi de teknologiske fordele, som disse investeringer fører med sig, vil få afgørende betydning for den europæiske industri.

Sidst, men ikke mindst, vil en revision af den nuværende ramme for vedvarende energi også være nødvendig for at afspejle den globale forandring, der har fundet sted siden 2009, hvor konkurrenter står stærkere på verdensplan som følge af deres tiltagende investeringer i vedvarende energi. Hvis EU ønsker at fastholde sin ledende rolle, er der behov for en solid ramme for vedvarende energi, som skal støtte udnyttelsen af vedvarende energi i alle sektorer. Det vil også medføre betydelige gavnlige virkninger i form af konkurrencefordele for den europæiske industri.

Forslaget fastsætter principperne for, hvordan medlemsstaterne i fællesskab og løbende kan sikre, at andelen af energi fra vedvarende energikilder i EU's endelige energiforbrug på en omkostningseffektiv måde når op på mindst 27 % frem til 2030 inden for de tre sektorer

² Kilde: Bloomberg New Energy Finance (2014). 2030 Market Outlook; International Energy Agency (2014). World Energy Investment Outlook.

elektricitet (VEK-E), opvarmning og køling (VEK-H&C) og transport (VEK-T) under hensyntagen til følgende specifikke mål:

- der tages fat på usikkerheden med hensyn til investeringer på en måde, der tager højde for mellem- og langsigtede dekarboniseringsmål
- omkostningseffektiv udnyttelse og markedsintegration af elektricitet fra vedvarende energikilder sikres
- opfyldelsen i fællesskab af EU-målet for vedvarende energi i 2030 sikres, idet der fastlægges en politisk ramme i samarbejde med forvaltningen af energiunionen, og ethvert potentielt efterslæb undgås
- avancerede biobrændstoffers dekarboniseringspotentiale udvikles, og fødevarebaserede biobrændstoffers rolle efter 2020 afklares
- vedvarende energis potentiale i opvarmnings- og kølingssektoren udvikles.

Derfor tilstræbes det med foranstaltningerne i forslaget på en måde, der er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, at imødegå de eksisterende hindringer for udnyttelse af vedvarende energi såsom uvished blandt investorerne, administrative barrierer, behovet for at forbedre vedvarende energikilders omkostningseffektivitet, behovet for at ajourføre den politiske ramme og risikoen for at miste borgerengagementet i overgangsperioden frem til 2030.

1.2.• Sammenhæng med de gældende regler på samme område

Forslaget er i overensstemmelse med forslaget om udformning af markedet og forvaltning af energiunionen, forslaget om revision af direktivet om energieffektivitet og direktiv om bygningers energimæssige ydeevne, EU ETS-forslaget af juli 2015 og den foreslåede forordning om indsatsfordeling samt forordningen om arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF) af juli 2016.

Forslaget må ses i sammenhæng med ovennævnte initiativer, som ikke i sig selv er tilstrækkelige til, at EU i fællesskab kan sikre, at andelen af energi fra vedvarende energikilder i det endelige energiforbrug på en omkostningseffektiv måde når op på mindst 27 % frem til 2030.

Forslaget bygger på udviklingen af et marked for elektricitet, der er egnet til vedvarende energi i henhold til **initiativet om markedets udformning**, hvor korttidsmarkeder er fuldt udviklede og integrerede – her spiller fleksibilitet en central rolle i at øge vedvarende energis markedsværdi, således at producenter af vedvarende energi kan opnå en højere andel af deres indtægter fra energimarkederne, og behovet for offentlig støtte reduceres. Desuden supplerer forslaget initiativet om markedets udformning ved at indføre forskellige foranstaltninger, som tilsigter at tiltrække de nødvendige investeringer på omkostningseffektiv vis og rettidigt og ved yderligere at reducere den administrative byrde for producenter af vedvarende energi, herunder forbrugere, der producerer deres egne vedvarende varme og elektricitet.

Forslaget supplerer de **forvaltningen af energiunionen** ved at skabe betingelser på tværs de tre sektorer (elektricitet, opvarmning og køling samt transport) for at lette EU's målopfyldelse i fællesskab. Samtidig vil forvaltningsinitiativet strømline og integrere de eksisterende planlægnings-, rapporterings- og tilsynsforpligtelser ifølge den gældende EU-ret på energiområdet, herunder forpligtelser i relation til vedvarende energi efter 2020, hvilket vil bidrage til at spore fremskridt hen imod en målopfyldelse i fællesskab, give mulighed for at revidere ambitionsniveauet i de nationale planer og aktivere elementer som reaktion på et efterslæb i den kollektive ambition eller et efterslæb mht. resultaterne.

Energieffektivitetsdirektivet (EED) og direktivet om bygningers energimæssige ydeevne (EPBD) har til formål henholdsvis at lette opfyldelsen af energieffektivitetsmålet og forbedre bygningers energimæssige ydeevne. Bestemmelserne om opvarmning og køling i den foreslåede EED og EPBD vil supplere medlemsstaternes bestræbelser på at fremme anvendelsen af vedvarende energi i sektoren for opvarmning og køling under de sammenhængende tiltag i form af bestemmelserne i dette forslag og forvaltningsforordningen. Derved bevares størst mulig fleksibilitet til at afspejle nationale forskelle i sådanne allerede indførte systemer, samtidig med at det nødvendige bidrag til opfyldelsen af det overordnede mål for 2030 sikres.

I forbindelse med reformen af **EU's emissionshandelssystem (EU ETS)** for perioden efter 2020 vil et styrket EU ETS spille en stadig større rolle med hensyn til at skabe et stærkere signal om at investere i lavemissionsteknologier, herunder vedvarende energikilder, og dermed sikres en bedre udnyttelse af synergier mellem politikker for vedvarende energi og klima. ETS-priserne inden for rammerne af det reviderede EU ETS vil imidlertid ikke være tilstrækkelige til at opfylde det bindende EU-mål for vedvarende energi på mindst 27 %. Bestemmelserne om støtte til vedvarende energi i elsektoren vil sikre, at sådanne mekanismer vil være fuldt komplementære med ETS, og minimere enhver potentiel negativ indvirkning på kulstofprisen.

Desuden fastsætter den foreslåede **forordning om indsatsfordeling** bindende nationale emissionsreduktionsmål for drivhusgasser i sektorer uden for EU's emissionshandelssystem og for LULUCF uden at angive, hvordan disse kan opfyldes på den mest omkostningseffektive måde. Af fremskrivninger af EU's energisystem fremgår det, at VE-politikker på tværs af el-, opvarmnings- og kølings- samt transportsektoren er nødvendige for at nå målet for de ikke-kvotebelagte sektorer på en omkostningseffektiv måde.

Den foreslåede **LULUCF-forordning** har til formål at medtage kulstofemissioner og -optag fra landbrug og skovbrug i EU's klima- og energiramme for 2030. EU's styrkede bæredygtighedskriterier for bioenergi tilsigter fortsat at sikre bæredygtighed for den skovbiomasse, som anvendes i energisektoren, bl.a. via et LULUCF-krav om at sikre en korrekt kulstofopgørelse af kulstofpåvirkninger fra skovbiomasse anvendt til energiproduktion.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

•2.1. Retsgrundlag

Forslaget bygger på artikel 194, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som er retsgrundlaget for foranstaltninger på energiområdet. Da traktaten indeholder et specifikt retsgrundlag for energi, bør det anvendes.

•2.2. Nærhedsprincippet

Der er taget højde for nærhedsprincippet i dette forslag, idet Unionen ikke har enekompetence for politikken for vedvarende energi. Forslaget bygger på energiforbrugets stigende betydning som en politisk og økonomisk udfordring og dets tætte sammenhæng med politikområder som energiforsyningssikkerhed, klimaændringer, det indre marked og den økonomiske og sociale udvikling.

Behov for EU-tiltag

En indsats på EU-plan er nødvendig for at sikre, at medlemsstaterne bidrager til opfyldelsen af det bindende EU-mål om mindst 27 % vedvarende energi, og at det opfyldes i fællesskab

og på en omkostningseffektiv måde. Medlemsstaterne anmodes om at fastlægge deres eget ambitionsniveau, herunder udviklingsforløb, der svarer til deres nationale forhold og præferencer. Et lineært, EU-dækkende udviklingsforløb vil bidrage til at spore fremskridt i relation til opfyldelsen af EU-målet uden at være bindende for medlemsstaterne hver for sig. Den gradvise åbning for støtte af elektricitet fra vedvarende energikilder er nødvendig for at løse problemet med fragmenteringen af det indre marked og sikre handel på tværs af grænserne, og dette gælder navnlig fælles regler om transportbrændstoffer.

For så vidt angår elsektoren har EU oprettet et integreret indre marked for elektricitet, hvis hovedprincipper, regler til løsning af fælles problemer og regler for grænseoverskridende aspekter er ved at blive fastsat på EU-niveau. Det følger heraf, at det grænseoverskridende aspekt også bør behandles for vedvarende energi på EU-niveau med specifikke regler.

Nogle af de bæredygtighedsrisici, der er knyttet til udviklingen af bioenergi, har en grænseoverskridende dimension og kan derfor bedre afhjælpes på EU-niveau. Dette er navnlig tilfældet for miljøpåvirkninger såsom klimaændringer og tab af biodiversitet. Der er desuden behov for en harmoniseret EU-bæredygtighedsramme for biomasse anvendt i kraftvarmeproduktion for at lette handel med biomasse og fremme det indre marked for biomassebrændsel.

Ifølge analyser vil tiltag på medlemsstatsplan alene sandsynligvis føre til forvridninger i og opsplitning af det indre marked for energi, hvilket medfører generelt højere omkostninger og lavere udnyttelse af vedvarende energi i hele Unionen.

EU-merværdi

Sektoren for opvarmning og køling forbruger omkring 50 % af EU's energiproduktion, og 75 % af EU's forbrug i sektoren dækkes stadig af fossil energi. Manglen på en EU-dækkende strategi har forstærket investorenes usikkerhed og fragmenteringen af de lokale markeder, hvor forbrugerne har svært ved at vælge i overensstemmelse med deres præferencer, og der mangler reguleringspolitikker, som skaber incitament for decentraliseret energi. EU-vejledning i denne sektor vil kunne bidrage til at skabe et integreret EU-marked for vedvarende energi til opvarmning og køling. Medlemsstaterne gives derfor mulighed for at tage fat på det uudnyttede potentiale i sektoren for opvarmning og køling.

I betragtning af opvarmnings og kølings lokale dimension fastlægger forslaget en overordnet ramme for at fremme vedvarende energikilder i denne sektor, samtidig med at medlemsstaterne får mulighed for at tilpasse rammen til de lokale forhold på den mest omkostningseffektive måde.

Ca. en tredjedel af EU's samlede energiefterspørgsel går til transport, og denne efterspørgsel dækkes næsten udelukkende af olie. Selv om omstillingen til alternativ energi med lave emissioner på transportområdet allerede er begyndt – også ansporet af det aktuelle direktiv om vedvarende energikilder – halter sektoren betydeligt bagefter de andre sektorer af en række årsager, herunder manglen på stærke incitament til at innovere inden for de energiformer og teknologier, der er nødvendige af hensyn til den langsigtede dekarbonisering og energimæssige diversificering af transport samt infrastrukturspørgsmål vedrørende elektrificering (som der tages fat på via gennemførelsen af direktivet om alternative motorbrændstoffer og de foreslåede foranstaltninger i forbindelse med revisionen af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne).

Med en fælles EU-indsats vil det sikres, at politikkenes målsætninger (f.eks. udvikling af avancerede biobrændstoffers dekarboniseringspotentiale) nås i fællesskab med færrest mulige omkostninger.

En EU-dækkende energi- og klimaramme for vedvarende energi i 2030 vil ligeledes medvirke til at overvåge og støtte medlemsstaternes energipolitikker for at nå frem til bæredygtig, sikker og prisoverkommelig energi til EU's borgere. Med en forudsigelig rammelovgivning på EU-plan, som fører sektoren for vedvarende energi frem til 2030, støtter en europæisk politik for vedvarende energi bl.a. med en styrkelse af den markedsbaserede tilgang til vedvarende energi og fremmer åbningen af støtte på tværs af landegrænser, forbedres medlemsstaternes muligheder for at udforme nationale politikker med sigte på 2020-målet, hvormed det sikres, at VE-politikkerne hænger sammen med andre energi- og klimamål, dvs. emissionshandelssystemet, forordningen om indsatsfordeling og EU's mål for energieffektivitet for 2030. En EU-ramme, hvori der fastsættes principper på højt niveau for støtteordninger, vil også give investorerne en vished, som kan have været undergravet førhen af en "stop-go"-politik – og undertiden foranstaltninger med tilbagevirkende kraft – truffet af visse medlemsstater.

Ved at handle på EU-plan kan flere hindringer for offentlige og private investeringer (f.eks. i forbindelse med godkendelsesprocedurer) afhjælpes, så der rådes bod på den manglende samordning mellem de forskellige godkendelsesberettigede organer på nationalt plan, og den administrative kapacitet til at gennemføre projekter og støtteordninger på tværs af landegrænser øges.

En indsats på EU-plan vil give investorer vished med et EU-dækkende regelsæt, en sammenhængende og omkostningseffektiv udnyttelse af vedvarende energi i hele EU og en effektiv drift af det indre marked for energi, samtidig med at medlemsstaternes potentiale til at producere forskellige former for vedvarende energi ifølge det valgte energimiks respekteres.

I denne forbindelse bevarer medlemsstaterne en vid skønsbeføjelse og fleksibilitet til at fremme udviklingen af vedvarende energi i enhver sektor i deres økonomi på den måde, der bedst passer til deres nationale potentiale og vilkår, bl.a. er det muligt at opfylde målet på EU-plan ved at støtte udnyttelsen af vedvarende energi i andre medlemsstater i overensstemmelse med forslagene om udformning af markedet.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

2.3. Proportionalitetsprincippet og valg af retsakt

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, da det fastlægger EU-foranstaltninger, hvormed det sikres, at Unionen opfylder målet om mindst 27 % vedvarende energi, men overlader medlemsstaterne fleksibilitet til at gennemføre de påtænkte tiltag og udvikle sektoren for vedvarende energi på den måde, som stemmer bedst overens med deres nationale situation, præferencer og potentiale, forudsat at de i fællesskab som minimum opfylder 27 %-målet.

EU-målet medfører en grundlæggende forandring af den politiske ramme for 2030 fra retligt bindende nationale mål, idet medlemsstaterne overlades et stort spillerum, til et retligt bindende mål for EU som helhed. I den forbindelse vil rent nationale foranstaltninger føre til en omkostningsineffektiv og ujævnt fordelt indsats i EU og derigennem til en utilstrækkelig udnyttelse af vedvarende energi i EU's indre marked for energi, hvilket potentielt kan medføre underopfyldelse af det aftalte mål. I den sammenhæng vil det udelukkende at have nationale foranstaltninger, der er koordineret i henhold til de foreslåede forvaltningsmekanismer, ikke give tilstrækkelige garantier for opfyldelsen af målet, endsige at opfylde det på den mest omkostningseffektive måde, undgå frihjulsproblemet mellem medlemsstaterne og mindske markedsfragmenteringen. En indsats på EU-plan kan derfor skabe en solid og stabil ramme, som muliggør en fælles og omkostningseffektiv opfyldelse af EU's bindende mål på mindst

27 % vedvarende energi i 2030 med en retfærdig fordeling af indsatsen på medlemsstaterne uden at gå videre end de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at omkostningerne ved den fælles indsats optimeres.

I henseende til sektorspecifikke bestemmelser forbruges næsten 50 % af EU's energiproduktion på opvarmning og køling, og 75 % af EU's brændselsbehov til opvarmning og køling dækkes stadig af fossile brændsler. Dekarboniseringen af sektoren for opvarmning og køling er i sig selv afgørende, hvis EU skal holde kursen mod den langsigtede dekarboniseringsmålsætning og forbedre forsyningssikkerheden. I 2030 bør næsten halvdelen³ af bidraget til EU's mål for vedvarende energi hidrøre fra opvarmning og køling. Selve omfanget heraf viser, at der er behov for foranstaltninger på dette specifikke område. Med de foreslåede opvarmnings- og kølingsalternativer vejledes medlemsstaterne i valget af tilgang for at lette udbredelsen af vedvarende energi i sektoren og derved bidrage til at nå denne andel på omkostningseffektiv vis, samtidig med at de overlades fuld fleksibilitet mht. udformningen af deres integrerede klima- og energiplaner. Vedtager alle medlemsstater den foreslåede foranstaltning, vil dette dække ca. en fjerdedel af afstanden mellem resultatet af en uændret politik og EU-målet på mindst 27 %.

Vigtige nationale reguleringsprivilegier, såsom en medlemsstats ret til at fastsætte betingelserne for udnyttelsen af deres energiresourcer, deres valg mellem forskellige energiteknologier og deres energiforsynings generelle struktur, berøres ikke. Desuden omfatter EU's bæredygtighedspolitik for bioenergi minimumskriterier for at påvise en bæredygtig produktion og effektiv anvendelse af biomasse til transport og kraftvarmeproduktion. De nye bæredygtighedsbestemmelser følger en risikobaseret tilgang og gælder alene for store kraftvarmeproducenter.

Endelig sikres proportionaliteten ved at skabe balance mellem målene om konkurrenceevne, forsyningssikkerhed og bæredygtighed og inddrage de langsigtede fordele efter 2030 ved den foreslåede fremgangsmåde – og ikke kun basere den på virkningerne på kort til mellemlang sigt.

De pålagte begrænsninger står således i et rimeligt forhold til målet.

2.4. Valg af retsakt

Som reguleringsmiddel er valgt et direktiv, som medlemsstaterne skal gennemføre. Et direktiv er et hensigtsmæssigt middel til at fremme vedvarende energi, idet det klart definerer de mål, der skal opfyldes, men samtidig overlader medlemsstaterne tilstrækkeligt råderum til at gennemføre direktivet på den måde, der passer deres særlige nationale forhold bedst. Der pålægges derfor kun begrænsede bestemmelser om obligatorisk indsats og udelukkende for at styrke den nødvendige omkostningsoptimale udnyttelse i hele Unionen (f.eks. forslagets artikel 5 om delvis obligatorisk åbning af støtteordninger).

Forslaget indebærer en betydelig ændring af direktivet om vedvarende energi, og omarbejdningsteknikken gør det muligt at vedtage en enkelt retsakt, som på én gang foretager den ønskede ændring, kodificerer ændringen sammen med de uændrede bestemmelser i den tidligere retsakt og ophæver denne retsakt. Et omarbejdet direktiv er derfor det rette instrument og er i tråd med Kommissionens forpligtelse i henhold til den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁴.

³ 40 % af det endelige energiforbrug ifølge PRIMES EU2027 scenario.

⁴ EUT L 123 af 12. maj 2016, s. 1.

3. RESULTATERNE AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

3.1. REFIT-evaluering

Inden for rammerne af programmet for målrettet og effektiv regulering (REFIT) blev der foretaget en evaluering af direktivet om vedvarende energi mellem 2014 og 2016. Resultaterne af denne evaluering er forelagt i et særskilt REFIT-evalueringsarbejdsdokument, som præsenteres sammen med den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget.

I forbindelse med REFIT-evalueringen blev det konkluderet, at målsætningen om en bæredygtig forøgelse af de vedvarende energikilders andel i det endelige energiforbrug i EU har været en succes. De bindende nationale mål, de nationale handlingsplaner for vedvarende energi og den toårige overvågning i henhold til direktivet om vedvarende energi har været et særligt effektivt redskab til at fremme gennemsigtigheden for investorer og andre økonomiske aktører og har sikret information af høj kvalitet om markeder for vedvarende energi og politikker i medlemsstaterne. Dette illustreres af den hurtige vækst i udnyttelsen efter vedtagelsen af direktivet fra en andel på 10,4 % vedvarende energi i 2007 til 17 % i 2015.

Disse lovbestemmelser har sammen med yderligere nationale politikker og andre ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger bidraget til den samlede opfyldelse af EU's energi- og klimapolitiske mål, som resulterer i drivhusgasemissionsbesparelser, øget energiforsyningssikkerhed, lederskab inden for innovation, jobskabelse, offentlig accept og regional udvikling. De har bevist deres relevans, sammenhæng, effektivitet og merværdi for EU's overordnede energi- og klimamål. Vedvarende energi udgør for øjeblikket det eneste middel til at dekarbonisere elsektoren i en grad, der kommer i nærheden af, hvad der kræves ifølge scenarier opstillet af Det Internationale Energiagentur (IEA) for at begrænse den globale temperaturstigning til 2 °C i forhold til det førindustrielle niveau.

Selv om EU som helhed og alle medlemsstater på nær én i øjeblikket er på vej til at nå det samlede mål for vedvarende energi for 2020, vil målopfyldelsen i 2020 kun sikres, hvis medlemsstaterne fortsat fremmer udnyttelsen af vedvarende energi med henblik på at følge deres stadig stejlere udviklingsforløb. Endvidere er der behov for yderligere tiltag for at øge tempoet i de nuværende fremskridt mht. udnyttelsen af vedvarende energi til transport for at sikre, at det sektorspecifikke mål på 10 % opfyldes. Den lovgivningsmæssige usikkerhed som følge af den langvarige politiske debat om, hvordan risikoen for indirekte ændringer i arealanvendelsen (ILUC) relateret til fødevarer baserede biobrændstoffer imødegås, har i særlig grad påvirket udnyttelsen af vedvarende energi i transportsektoren negativt.

3.2. Høringer af interesserede parter

3.2.1. Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

En bred vifte af interessenter, herunder medlemsstaterne, og de nationale tilsynsmyndigheder har været inddraget i udarbejdelsen af forslaget. Dette har omfattet en 12-ugers offentlig høring, en workshop for interessenter afholdt den 5. februar 2016, en særlig drøftelse i Det Europæiske Elektricitetsreguleringsforum i Firenze og talrige bilaterale drøftelser.

En offentlig høring blev indledt den 18. november 2015 og forblev åben indtil den 10. februar 2016. Kommissionen modtog i alt 614 svar. 340 svar (58 % af svarene) kom fra nationale og europæiske sammenslutninger. 110 af disse kom fra erhvervsorganisationer (18 % af svarene), og 90 blev forelagt af industrien for vedvarende energi (15 %). Desuden indkom der 186 besvarelser direkte fra virksomheder (30 %). I alt 19 nationale og 22 regionale regeringer eller lokale myndigheder deltog også i denne høring. Det er vigtigt at bemærke, at enkeltpersoner, energikooperativer og ikke-statslige organisationer ligeledes deltog i et betydeligt omfang.

Kommissionen har også gennemført en offentlig onlinehøring om bæredygtig bioenergi, der fandt sted fra den 10. februar til den 10. maj 2016, og hvor der indkom over 950 svar. Dette blev fulgt op af en temakonference for interessenter, der fandt sted den 12. maj 2016.

3.2.2 Sammenfatning af interessenternes synspunkter

Den detaljerede vurdering af svarene fra den offentlige høring har bekræftet, at der er bred enighed blandt respondenterne om en række af de aspekter, der er lagt ud til offentlig høring, herunder bl.a. behovet for en stabil og forudsigelig retlig ramme på EU-plan for vedvarende energi, det væsentlige i at fastlægge supplerende foranstaltninger i det omarbejdede direktiv for at sikre opfyldelsen af det bindende mål på EU-plan på mindst 27 % og relevansen af at udvikle et marked, der er velegnet til vedvarende energi. Interessenternes holdninger er imidlertid delte om andre spørgsmål, f.eks. om det geografiske anvendelsesområde for støtteordninger for vedvarende energi og de vedvarende energikilders eksponering for markedsvilkår (f.eks. opgaver i relation til prioriteret lastfordeling og balancering).

Med hensyn til offentlige og private enheders rolle i elmarkedet er der en udtalt opbakning til yderligere tiltag på EU-plan for at styrke energiforbrugeres og lokale myndigheders stilling. Størstedelen af svarene støtter strengere EU-regler, hvormed det sikres, at forbrugerne kan producere og lagre deres egen vedvarende varme og elektricitet og deltage i alle relevante energimarkeder på en ikke-diskriminerende og enkel måde, herunder via aggregatorer. Mange af respondenterne ser med tilfredshed på, at korttidsmarkedet i stigende grad eksponeres for selvforsyningssystemer ved at værdiansætte overskudselektricitet, der tilføres nettet, til engrosmarkedsprisen. En række producenter af vedvarende energi påpeger, at mindre selvforsyningssystemer fortsat har behov for markedsbaserede støtteordninger i forbindelse med omstillingen til den reformerede markedsudformning. Flere respondenter ser velvilligt på en lettere adgang til finansiering for lokale initiativer om vedvarende energi.

Interessenterne understreger, at ændringer af støtteordninger med tilbagevirkende kraft bør undgås. Der peges på andre aspekter af betydning for stabiliteten i investeringerne, bl.a. fjernelse af administrative hindringer, yderligere markedsintegration og en styrket investeringsbeskyttelsesordning, der rækker ud over traktaten om det europæiske energicharter. Adskillige respondenter insisterer endvidere på nødvendigheden af at sikre en hurtig gennemførelse af det omarbejdede direktiv i god tid forud for 2021 for at afgive politiske signaler rettidigt og oplyse investorerne om perspektiverne.

Flere medlemsstater har navnlig understreget, at medlemsstaternes ret til at vælge deres eget energimiks og udvikle de vedvarende teknologier, som de har udvalgt, f.eks. til diversificering, skal garanteres, og dette gælder især ved udformningen af støtteordninger. De understregede også, at markedsintegration af vedvarende energi skal tilrettelægges på en koordineret måde og ikke udelukkende kan bero på opsplittede procedurer afhængigt af medlemsstaternes individuelle tidsplaner for underretning.

Sidst, men ikke mindst, betragtes det som afgørende for at nå EU-målet om mindst 27 % vedvarende energi i 2030, at der findes en solid retlig ramme, som er fastsat i direktivet om vedvarende energi. De fleste af respondenterne går ind for forebyggende foranstaltninger for at undgå et efterslæb med hensyn til målopfyldelsen, men ser også et behov for at gennemføre korrigerende foranstaltninger, hvis dette bliver aktuelt. Nogle interessenter, f.eks. energireguleringsmyndigheder, understreger behovet for at sikre, at eventuelle supplerende foranstaltninger hænger sammen med nationale støtteordninger.

Af den offentlige høring fremgik det, at blandt de vigtigste hindringer for øget anvendelse af vedvarende energi til transport er manglen på en stabil politisk ramme for perioden efter 2020, de langvarige drøftelser om biobrændstoffers bæredygtighed og den høje pris for

eldrevne køretøjer. Langt størstedelen af respondenterne tilkendegav desuden, at en EU-dækkende forpligtelse til at integrere brændstof ville være et effektivt eller meget effektivt middel til at fremme forbruget af bæredygtige brændstoffer fra vedvarende kilder i EU's transportsektor og mere udbredt ibrugtagning af eldrevne køretøjer.

Desuden blev konklusionen af Det Europæiske Elektricitetsreguleringsforum i Firenze den 13.-14. juni 2016 med deltagelse af medlemsstaterne, de nationale tilsynsmyndigheder og hovedinteressenter, at rammerne for vedvarende energi for perioden efter 2020 bør bygge på en forbedret markedsudformning, som er egnet til fuldstændigt at integrere vedvarende energikilder, et solidt kulstofprissignal i kraft af et styrket EU-emissionshandelssystem, og at specifik støtte til vedvarende energi, når og hvis dette måtte være nødvendigt, skal være markedsbaseret og minimere markedsforvridninger. Til dette formål opfordrede forummet Kommissionen til som led i revisionen af direktivet om vedvarende energi at opstille fælles regler for støtteordninger, hvormed en markedsbaseret og mere regionaliseret tilgang til vedvarende energi fremmes.

Den offentlige høring om en bæredygtig bioenergi har blotlagt en divergerende opfattelse af fordele og risici ved bioenergi og afdækket behovet for en ny EU-politik. Et overvældende flertal af respondenterne understregede, at bekæmpelse af klimaændringerne er hovedformålet med en bæredygtighedspolitik for bioenergi.

En række offentlige myndigheder og offentlige virksomheder, producenter af biobrændstoffer og flydende biobrændsler og skovbrugsvirksomheder samt flere medlemsstater har tilkendegivet, at de foretrækker referencescenariet, dvs. ingen yderligere EU-krav om bæredygtighed. En af hovedårsagerne er, at anden lovgivning dækker de potentielle risici i forbindelse med biomasse anvendt til energiproduktion, og der er risiko for uforholdsmæssigt store administrative byrder.

På den anden side går mange af EU's bioenergiproducenter og -brugere tillige med en række medlemsstater ind for yderligere EU-tiltag med henblik på at udvide EU's bæredygtighedskriterier til biomasse anvendt til opvarmning/køling og elektricitet. I en nylig udtalelse fra Den Stående Skovbrugskomité tilsluttede Den Rådgivende Gruppe for skovbruget sig muligheden for at indføre et risikobaseret bæredygtighedskriterium for skovbiomasse.

Krav om en effektiv konvertering af biomasse til energi støttes af en bred vifte af interessenter, herunder navnlig træforarbejdningsindustrien, herunder producenter af papirmasse og papir, og ikke-statslige miljøorganisationer. Ngo'erne støtter også et loft over den samlede anvendelse af bioenergi, restriktioner for visse råprodukter eller kilder samt at der indføres miljømæssige og sociale kriterier for produktion af biomasse.

Generelt har interessenterne anmodet om en konsekvent behandling, når der pålægges foranstaltninger vedrørende specifikke råprodukter – uanset disses endelige anvendelse: dette indebærer eksempelvis, at reglerne bør være ens for biomasse fra landbruget, der anvendes til fremstilling af biobrændstoffer eller biogas til el- og varmeproduktion.

3.3. Indhentning og brug af ekspertbistand

Følgende større undersøgelser blev bestilt hos eksterne kontrahenter:

- En undersøgelse med henblik på konsekvensanalysen for et nyt direktiv om integration af udnyttelsen af vedvarende energi og sikring af, at EU opfylder sit 2030-mål for vedvarende energi – ECN, Oeko Institute, Eclareon, REBEL, SUER og BBH.

- En undersøgelse angående teknisk bistand til gennemførelsen af rapporten fra 2016 om vedvarende energi som led i forberedelsen af pakken om vedvarende energi for perioden 2020-2030 i Den Europæiske Union – Öko-Institut, E3-Modelling, Observ'ER og COWI.
- Støtte til investeringer i vedvarende elektricitet i forbindelse med en vidtgående integration på markedet af VEK-E efter 2020: En undersøgelse af valgmuligheder på EU-niveau, regionalt niveau og nationalt niveau – Cambridge Economic Policy Associates (CEPA).
- En undersøgelse om bæredygtig og optimal udnyttelse af biomasse til energiformål i EU efter 2020 – PricewaterhouseCoopers, Vito, TU Wien, Utrecht University, INFRO og Rutter Sococo.
- Kulstofpåvirkninger af den biomasse, der forbruges i EU – Forest Research UK, VTT, North Energy og Alterra.
- En undersøgelse af virkninger for ressourceeffektiviteten af EU's fremtidige efterspørgsel efter bioenergi, IISA, Idufor, EFI, Oeko Institute og IEEP.

3.4. Konsekvensanalyse

I konsekvensanalysen, der ledsager forslaget, er der ikke udpeget en række foretrukne løsninger, men der er foretaget en udførlig analyse af hver enkelt politisk løsning med en gradvis tilgang fra et referencescenario (løsning 0) med en videreførelse af eksisterende nationale foranstaltninger, men uden yderligere tiltag på EU-plan, til alternative scenarier og herunder mere omfattende EU-foranstaltninger på nedenstående fem områder.

Den 16. september 2016⁵ afgav Udvalget for Forskriftskontrol sin første udtalelse om konsekvensanalysen og anmodede om, at den blev forelagt på ny. Analysen blev efterfølgende revideret og den 17. oktober 2016 forelagt på ny for Udvalget for Forskriftskontrol, som afgav sin anden negative udtalelse den 4. november 2016 uden at anmode om, at konsekvensanalysen skulle revideres yderligere og forelægges endnu en gang.

Kommissionen fandt det på denne baggrund hensigtsmæssigt at arbejde videre med et forslag til omarbejdning af direktivet om vedvarende energi, samtidig med at der tages behørigt hensyn til de forbehold, som Udvalget for Forskriftskontrol gav udtryk for i sin anden udtalelse. Navnlig er der valgt mere forholdsmæssige og mindre belastende bestemmelser for sektoren for opvarmning og køling i kombination med strengere bestemmelser i forvaltningsrammen for at sikre opfyldelsen af 2030-målene. Det er også sikret, at bestemmelserne i forslaget er fuldt ud forenelige med og supplerer statsstøttereglerne og ikke griber ind i Kommissionens beføjelser på statsstøtteområdet. De foreslåede bestemmelser er generelle principper, der kræver anvendelse (om nødvendigt) af markedsbaserede og omkostningseffektive ordninger. Dette er i fuld overensstemmelse med den nye markedsudformning og medvirker til at minimere omkostningerne for skatteyderne og elforbrugerne. Bestemmelserne giver derudover investorerne vished for perioden 2021-2030. Kommissionen har taget højde for alle energiunionens mål. Endelig bemærkes det i forslaget, at der er uundgåelige usikkerhedsfaktorer forbundet med overslaget over det efterslæb, der skal indhentes, at det bindende EU-mål på 27 % er et minimumsmål, og at der er behov for at sikre stabile og rettidige incitamenter til langsigtede investeringer. I betragtning af

⁵ Udtalelsen findes på: http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm. Mere specifikke bemærkninger til udvalgets kommentarer findes i bilag I til konsekvensanalysen, som ledsager dette forslag.

ovenstående finder Kommissionen, at den samlede pakke af foranstaltninger står i et rimeligt forhold til de problemer, der søges løst. Pakken præsenteres mere udførligt i dette kapitel.

i) Muligheder for at øge andelen af vedvarende energi i elsektoren (VEK-E)

a) En fælles europæisk ramme for støtteordninger: 1) udelukkende med markedsmekanismer, 2) EU-ramme for markedsbaseret og omkostningseffektiv støtte, 3) obligatorisk overgang til investeringsstøtte.

Direktivet om vedvarende energi åbner mulighed for støtteordninger, men overlader valget af støtteordninger til medlemsstaterne. Dette har ført til en ikke-optimal situation, hvor medlemsstater har indført støtteordninger, som efterfølgende i mange tilfælde blev ændret eller tilbagekaldt med tilbagevirkende kraft. Dette havde til følge, at investorernes tillid blev påvirket negativt. Der er derfor behov for klarere regler i det omarbejdede direktiv om vedvarende energi for at styrke investorernes tillid.

På denne baggrund indebærer løsning 2, at der indføres principper for støtteordninger, som medlemsstaterne kan indføre, og som stadig er nødvendige for at tiltrække tilstrækkelige investeringer til, at EU-målet for 2030 opfyldes. Denne løsning omfatter principper for udformningen, som medlemsstaterne kan bruge i forbindelse med støtteordninger, og investorer beskyttes mod ændringer med tilbagevirkende kraft. Disse principper gælder, medmindre andet fremgår af statsstøttereglerne.

I relation til denne sektor fandt Udvalget for Forskriftskontrol, at de eksisterende retningslinjer for statsstøtte allerede tager højde for de fleste af de emner, der indgår i konsekvensanalysen, og allerede anerkender klima- og energimålene for 2030.

Det er et politisk valg at forankre disse principper i lovgivningen. Disse bestemmelser vil således støtte europæiseringen af VE-politikken og tilpasse vedvarende energi til markedet, samtidig med at investorerne sikres retssikkerhed frem til 2030. Der findes yderligere oplysninger i konsekvensanalysens bilag 1. I denne sammenhæng fastlægges der inden for den foreslåede ramme principper for udformningen, som i) sikrer investorerne tilstrækkelig vished i perioden 2021-2030, og som ii) kræver anvendelse (om nødvendigt) af markedsbaserede og omkostningseffektive ordninger baseret på udformningen af nye former for bedste praksis. Principperne i dette forslag er i fuld overensstemmelse med de retningslinjer, Kommissionen allerede har indført for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi (EEAG), og de er videreudviklet på en række områder – navnlig angående deltagelse på tværs af landegrænser.

Rammen er et effektivt middel til at give investorerne tilstrækkelig vished, ved at der fastlægges overordnede principper for udformningen i overensstemmelse med markedsbaserede principper og baseret på bedste praksis, som gælder i perioden 2021-2030.

Samtidig er rammen i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og er ikke overdrevent præsriptiv, da der er tale om bestemmelser af generel karakter, og den respekterer ligeledes nærhedsprincippet, da der fuldt ud tages hensyn til medlemsstaternes ret til at fastlægge deres energimiks. Det er til dette formål nødvendigt i den nuværende lovramme at fastlægge forholdet mellem på den ene side medlemsstaternes ret til at vælge deres eget energimiks og udvikle de vedvarende teknologier, som de har valgt, f.eks. af hensyn til diversificering, og på den anden side målet om at sikre en vis konkurrence mellem teknologier. Ved at forelægge disse grundlæggende principper for EU's energipolitiske ramme med henblik på Rådets og Europa-Parlamentets vedtagelse opbygges legitimitet og offentlighedens accept af dagsordenen for markedsintegration.

Forskellige interessenter, herunder tilsynsmyndigheder⁶, samt en række medlemsstater har endvidere slået til lyd for, at en sådan ramme indføres i forslaget som supplement til de gældende statsstøtterelevanter.

b) En mere koordineret regional tilgang: 1) obligatorisk regional støtte, 2) obligatorisk delvis åbning af støtteordninger for deltagelse på tværs af landegrænser.

Dette forslag afspejler den anden løsning (løsning 1 i konsekvensanalysen) med henblik på at gøre en delvis åbning af VEK-E-støtteordninger for deltagelse på tværs af landegrænser obligatorisk. Denne løsning gør det muligt at mindske de samlede systemomkostninger og omkostningerne til støtten, idet det sikres, at investeringer i stigende grad foretages dér, hvor potentialet og øvrige betingelser er mest gunstige. Resultaterne af konsekvensanalysen viser, at denne foranstaltning vil mindske omkostningerne til energisystemet med 1,0 mia. EUR årligt for perioden 2021-2030, samtidig med at den forbrugerbetalte støtte til vedvarende energi reduceres med 3 %.

Denne løsning er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, fordi den alene foreslår en gradvis og delvis åbning, der afspejler kapaciteten på samkøringslinjer. Foranstaltningen respekterer nærhedsprincippet, da den ikke begrænser medlemsstaternes evne til at udforme deres støtteordning og dermed ikke griber ind i deres ret til at fastsætte deres energimix.

c) Et finansieringsinstrument med fokus på vedvarende energi: 1) et finansielt EU-instrument med brede kriterier for støtteberettigelse, 2) et finansielt EU-instrument til støtte for mere risikobetonede VEK-projekter.

Målet her er at forbedre udnyttelsen af midlerne i de eksisterende eller nye finansielle instrumenter for at støtte medlemsstaternes høje ambitionsniveau for udnyttelse af vedvarende energi. De nærmere bestemmelser for en sådan ramme bør fastlægges i forbindelse med udarbejdelsen af den flerårige finansielle ramme for 2021-2027.

d) Administrativ forenkling: 1) skærpede bestemmelser med en "kvikskranke", tidsintervaller og lettere procedurer vedrørende opgradering, 2) godkendelsesprocedurer afkortes tidsmæssigt med automatisk godkendelse og simpel underretning for små projekter.

En kombination af løsning 1 og 2 foretrækkes i dette forslag for at etablere en tilladelsesproces for VE-projekter med én udpeget myndighed ("kvikskranke"), en maksimal frist for tilladelsesproceduren, en simpel underretning af distributionssystemoperatører, når det drejer sig om små projekter, og en særlig bestemmelse om at fremskynde tilladelsesproceduren for opgradering af eksisterende VE-anlæg. Denne løsning åbner også mulighed for, at ansøgere kan opnå klarere, mere gennemsigtige, forudsigelige og mindre tidskrævende godkendelsesprocedurer.

Denne løsning er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, da den i vid udstrækning gennemfører bedste praksis, som allerede findes i nogle medlemsstater. Den indebærer ikke høje omkostninger. Den respekterer nærhedsprincippet, da det overlades til medlemsstaterne at vælge, hvordan kvikskrankerne tilrettelægges. Den griber heller ikke ind i indholdet af godkendelsesprocedurer.

ii) Muligheder for at øge andelen af vedvarende energi i opvarmnings- og kølingssektoren (VEK-H&C):

⁶ Se f.eks. konklusionerne fra mødet i Det Europæiske Elektricitetsreguleringsforum den 13.-14. juni 2016, hvori forummet opfordrede Kommissionen til som led i revisionen af direktivet om vedvarende energi at opstille fælles regler for støtteordninger, hvormed en markedsbaseret og mere regionaliseret tilgang til vedvarende energi fremmes.

a) Integration af vedvarende energi i forsyningen med opvarmning og køling: 0) videreførelse af de nuværende nationale foranstaltninger uden indsats på EU-niveau, 1) indførelse af en VEK-H&C-forpligtelse for leverandører af fossile brændsler, 2) samme forpligtelse, men for alle brændselsleverandører.

Løsning 2 blev foretrukket, hvorved leverandører, som udpeges af medlemsstaterne, og som står for mindst 50 % af energiforsyningen, ville være blevet pålagt gradvist at integrere vedvarende energi i deres samlede årlige salg frem til 2030 (med 1 procentpoint om året).

For denne sektors vedkommende har Udvalget for Forskriftskontrol rejst tvivl om, hvorvidt det at pålægge leverandører af energi til opvarmning og køling en forpligtelse står i et rimeligt forhold til målet. For at tage højde for disse betænkkeligheder vil det aktuelle forslag i stedet for forpligtelsen give medlemsstaterne alternative løsninger og således indrømme dem fleksibilitet i henseende til gennemførelsen på nationalt plan.

I betragtning af, at opvarmning og køling tegner sig for næsten halvdelen af EU's endelige energiforbrug⁷, og at andelen af vedvarende energi til elektricitet er steget med mere end 8 procentpoint mellem 2009 og 2015, medens vedvarende energikilders andel i sektoren for opvarmning og køling kun steg med mindre end 3 procentpoint i samme periode, er der behov for en ambitiøs, men fleksibel foranstaltning i sektoren.

Denne løsning er ligeledes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, idet den ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at øge udnyttelsen af vedvarende energi i VEK-H&C-sektoren på EU-niveau, og ikke lægger en stor byrde på SMV'er.

Denne løsning stemmer overens med og supplerer energieffektivitetsdirektivet og direktivet om bygningers energimæssige ydeevne. Energieffektiviteten i sektoren for opvarmning og køling fremmes gennem energibesparelser og renovering, især i byggesektoren. Sideløbende hermed vil løsningerne angående opvarmning og køling fremskynde et brændselskift fra fossile brændsler til vedvarende energi i sektoren for opvarmning og køling og ligeledes tage fat på den eksisterende bygningsmasse. Særlige foranstaltninger i relation til vedvarende energi inden for forsyningen med opvarmning og køling samt energiforbrug på ejendomsniveau vil mindske risikoen for teknologisk fastlåsnings, dvs. hvor en energieffektivitetsorienteret tilgang alene giver anledning til, at teknologier for fossile brændsler erstattes af mere produktive løsninger, der imidlertid stadig beror på fossilt brændsel.

b) fremme ibrugtagningen af vedvarende energi og spildvarme i fjernvarme- og fjernkølingssystemer 1) udveksling af bedste praksis, 2) energiattester og åbning for adgang til lokal opvarmning og køling, 3) foranstaltningerne punkt 1) og 2) sammen med en yderligere styrket ramme for forbrugerrettigheder.

Løsning 3 foretrækkes i dette forslag. Denne løsning sætter forbrugerne i stand til at producere varme fra vedvarende energikilder på lokalt plan og anvende et VE-system til fjernvarme og fjernkøling med henblik på at skabe lokale synergier med andre brugere, og den indebærer derfor en favorabel social virkning. Muligheden for frakobling vil give mulighed for yderligere produktion af varme fra vedvarende kilder mellem 2020 og 2030, hvilket yderligere vil bidrage til at modvirke klimaændringer. Selv om mulighederne for frakobling kan få negative konsekvenser for lokale fjernvarme- og fjernkølingsvirksomheders indtægter, vil disse virkninger opvejes af de favorable sociale og miljømæssige virkninger.

Denne løsning er ligeledes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, idet den administrative byrde vil hænge direkte sammen med fjernvarmesystemernes udbredelse på

⁷ "En EU-strategi for opvarmning og køling" (COM (2016) 51 final).

nationalt plan. Medlemsstater med en lav andel af fjernvarme vil navnlig udsættes for en begrænset certificeringsbyrde og sandsynligvis moderat efterspørgsel efter frakobling.

Fjernvarme og fjernkøling udgør ca. 10 % af energiforsyningen i EU. Fjernvarme- og fjernkølingssystemer er en af forudsætningerne for, at vedvarende energikilder kan opnå en højere andel i EU's energisystem. For eksempel findes der et stort uudnyttet potentiale i at udnytte varmepumper i industriel målestok til fjernvarme, og det anslås, at mere end 25 % af EU's befolkning bor i områder, som egner sig til geotermiske fjernvarmeanlæg. Desuden udgør fjernvarmesystemer en vigtig infrastrukturteknologi med henblik på at fremme en forøgelse af den samlede konverteringseffektivitet af anlæg, der omdanner affald til energi⁸.

Ældre fjernvarme- og fjernkølingssystemer skal videreudvikles for at sikre kapacitet til den voksende mængde vedvarende energi. Den aktuelle investering i fjernvarme og fjernkøling muliggør ikke en omstilling til en produktiv forsyning med vedvarende energi.

Foranstaltninger vedrørende den energimæssige ydeevne kræver blot en forholdsvis enkel administrativ støtte, men kan potentielt føre til en betydeligt større udnyttelse af vedvarende energi, hvilket bidrager til foranstaltningens produktivitet.

Denne løsning er ligeledes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet (for så vidt som den skaber lige konkurrencevilkår mellem lokale fjernvarme- og fjernkølingsoperatører og varmeudbydere og -forbrugere ved hjælp af et gennemsigtigt, men stadig sammenligneligt system), og nærhedsprincippet respekteres (idet den fastsætter principperne for, men respekterer nationale og lokale myndigheders rolle i henseende til at etablere fjernvarme- og fjernkølingssystemer).

iii) løsninger med henblik på at øge lavemissionsenergi og vedvarende energi i transportsektoren (VEK-T):

1) EU-forpligtelse til at integrere avancerede brændstoffer fra vedvarende energikilder, 2) EU-forpligtelse til at integrere avancerede VE-transportbrændstoffer (inklusive avancerede biobrændstoffer) sideløbende med en reduktion af fødevarebaserede biobrændstoffer med en række varianter, der dækker reduktionens hastighed og omfang, 3) løsning 2 samt en specifik EU-forpligtelse til at integrere brændstoffer fra vedvarende kilder, der forbruges inden for luft- og søfart, 4) en forpligtelse til at reducere drivhusgasemissioner (direktivet om brændstofkvalitet videreføres).

Udvalget for Forskriftskontrol fandt, at biobrændstoffers bæredygtighed og deres potentielle bidrag til Unionens mål bør angives tydeligt og vurderes på samme måde som andre former for bioenergi. Det opfordrede også til at overveje en yderligere løsning, hvori der anvendes forbedrede bæredygtighedskriterier for alle biobrændstoffer.

I konsekvensanalysen blev disse fire løsninger analyseret med henblik på en EU-indsats for at fremme dekarbonisering og energimæssig diversificering af transportbrændstoffer, idet der samtidig tages fat på indirekte ændringer i arealanvendelse (ILUC) relateret til fødevarebaserede biobrændstoffer. I den forbindelse bygges der videre på analysen i konsekvensanalysen tilknyttet ILUC-direktivet, og i konsekvensanalysen vurderes en række løsninger for at styrke de eksisterende bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer, bl.a. ved at udvide anvendelsesområdet og yderligere nedsætte det eksisterende loft for fødevarebaserede biobrændstoffer i perioden efter 2020 for at begrænse emissioner som følge af indirekte ændringer i arealanvendelsen. I konsekvensanalysen om bioenergi vurderedes mulighederne for at styrke de overordnede bæredygtighedskriterier for bioenergi, herunder et

⁸ Persson & Muenster (2016). Current and future prospects for heat recovery from waste in European district heating systems: A literature and data review. Energy. September 2016.

nyt bæredygtighedskriterium for skovbiomasse (der også anvendes til produktion af biobrændstoffer) og en udvidelse af bæredygtighedskriterierne til at omfatte biomasse, der anvendes til varme- og elproduktion.

Løsning 2 foretrækkes til dette forslag, da den bygger på praksis i 25 medlemsstater, der har indført bestemmelser om iblanding af biobrændstoffer, og giver erhvervslivet større vished for den fremtidige markedsefterspørgsel/mængder for avancerede biobrændstoffers vedkommende, hvilket er nødvendigt for at sikre investeringer og innovation i stor målestok i sektoren. Denne løsning vil også åbne mulighed for en gradvis reduktion af fødevarebaserede biobrændstoffer som angivet i strategien fra juli 2016 om en strategi om lavemissionsmobilitet⁹.

Det foreslåede udviklingsforløb for emissionsreduktion tager hensyn til de væsentlige hidtidige investeringer, som indtil videre er foretaget, og det er i tråd med et realistisk tempo mht. udbredelsen af avancerede biobrændstoffer på markedet. Løsningen er lettere og enklere at gennemføre, da den bygger på de omfattende politiske og administrative erfaringer, der opnået på nationalt plan.

Den foretrukne løsning omfatter emissioner fra indirekte ændringer i arealanvendelsen og fremmer avancerede biobrændstoffer med høje drivhusgasværdier. ILUC kan reduceres betydeligt ved en gradvis reduktion af konventionelle biobrændstoffer frem til 2030 – med hovedfokus på olieholdige afgrøder, der forårsager højere ILUC-påvirkninger. Desuden vil mindstekrav til drivhusgasbesparelser fremme optimale kulstofpræstationer for nye biobrændselsanlæg.

I sin strategi for lavemissionsmobilitet angav Kommissionen, at fødevarebaserede biobrændstoffer spiller en begrænset rolle i dekarboniseringen af transportsektoren på grund af betænkelighederne ved deres reelle bidrag til dekarboniseringen af transportsektoren. I forslaget til ILUC-direktivet blev et forsigtighedsprincip foreslået og godkendt af medlovgiverne for at begrænse fødevarebaserede biobrændstoffers bidrag til 7 % senest i 2020. Den lovgivningsmæssige usikkerhed omkring udarbejdelsen og forhandlingen af ILUC-direktivet modvirkede nye investeringer i denne sektor ud over, hvad der allerede var iværksat.

En gradvis reduktion af fødevarebaserede biobrændstoffer og erstatning heraf med mere avancerede biobrændstoffer vil virkeliggøre potentialet for dekarbonisering af transportsektoren. Ved fastsættelsen af tempoet i reduktionen af konventionelle biobrændstoffer er det dog vigtigt ikke med tilbagevirkende kraft at undergrave forretningsmodeller, som blev fremmet ved hjælp af det eksisterende direktiv. Derfor tilsigter det foreslåede udviklingsforløb med henblik på gradvist at reducere andelen af konventionelle biobrændstoffer at undgå strandede aktiver og utilsigtet tab af arbejdspladser, samtidig med at der tages hensyn til de væsentlige hidtidige investeringer, som indtil videre er foretaget, og dette ligger også i tråd med en realistisk udbredelse af avancerede biobrændstoffer på markedet. Det nøjagtige udviklingsforløb for den gradvise reduktion, der er fastsat i dette forslag, afspejler en underbygget politisk vurdering af, hvad der udgør en afbalanceret tilgang til investeringsstabiliteten og reduktionen af transportsektorens drivhusgasemissioner.

iv) Løsninger med henblik på at styrke forbrugernes stilling og oplyse dem om vedvarende energi

a) Forbrugerne sættes i stand til at producere, forbruge og lagre egen elektricitet fra vedvarende energikilder: 1) EU-vejledning om selvforsyning, 2) borgerne sættes i stand til at

⁹ "En europæisk strategi for lavemissionsmobilitet" (COM(2016) 501 final).

forbruge og lagre egen elektricitet fra vedvarende energikilder, 3) fjernselvforsyning for kommuner.

Løsning 2 foretrækkes i dette forslag, da den styrker forbrugernes stilling og deres potentielle deltagelse, mindsker omkostninger ved udnyttelsen af nettet og netomkostningerne, distributionsproblemer og øger tagmonterede solcellepanelers bidrag til VE-målet.

Denne løsning er ligeledes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet (fordi den ikke indrømmer en universel ret til eget-forbrug), og nærhedsprincippet respekteres (da den ikke foregriber medlemsstaternes frihed til at støtte en bestemt teknologi, men alene skaber den rette favorable ramme for udbredelsen af decentraliseret produktion af vedvarende energi).

b) Videregivelse af oplysninger om elektricitet fra vedvarende energikilder: 1) konsolidering af oprindelsesgarantiordningen, 2) løsning 1, idet videregivelse af oplysninger om oprindelsesgarantier gøres obligatorisk, 3) løsning 2 inklusive udbredelse af oprindelsesgarantier til alle elproduktionskilder.

En kombination af løsning 1 og 2 foretrækkes i dette forslag for konsolidere ordningen og gøre anvendelsen af oprindelsesgarantier obligatorisk med henblik på videregivelse af oplysninger om elektricitet fra vedvarende energikilder. Derved skabes en god balance og åbnes mulighed for at øge gennemsigtigheden af og tilliden til ordningen, samtidig med at man undgår yderligere administrative omkostninger, som ville følge af at udvide ordningen til at gælde for alle kilder til elproduktion.

Denne løsning er også i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, da den ikke indebærer en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde for forvaltningen af ordningen (navnlig for små producenter). Desuden respekteres nærhedsprincippet, da den giver medlemsstaterne mulighed for at vælge deres foretrukne metode til forvaltning af ordningen.

c) Sporing af brændsler og brændstoffer fra vedvarende kilder, der anvendes til opvarmning, afkøling og transport: 1) udvidede oprindelsesgarantier for vedvarende gasformige brændsler og brændstoffer, 2) udvidede oprindelsesgarantier for vedvarende flydende og gasformige brændsler og brændstoffer 3) udvikling af et alternativt sporingssystem for vedvarende flydende og gasformige brændsler og brændstoffer.

I dette forslag foretrækkes løsning 1 for gasformige brændsler og brændstoffer og mulighed 3 for flydende brændsler og brændstoffer. Derved skabes fordele i form af en mere robust sporing af brændsler og brændstoffer fra vedvarende kilder til gavn for forbrugerne, og risikoen for svig reduceres navnlig i relation til flydende biobrændstoffer. Desuden bør handel på tværs af landegrænser med brændsler og brændstoffer fra vedvarende kilder ligeledes lettes med sådanne ordninger. Endelig foretrækkes løsning 3 frem for løsning 2 for flydende brændsler og brændstoffer, da den passer bedre til de nuværende administrative ordninger, der allerede er indført med henblik på at spore disse brændsler og brændstoffers bæredygtighed.

Denne løsning er ligeledes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet (idet den bygger på eksisterende systemer, der er indført for biobrændstoffer, og underbygger den enkleste metode til at lette handel på tværs af landegrænser med gasformige brændsler og brændstoffer fra vedvarende kilder), og nærhedsprincippet respekteres (fordi den supplerer eksisterende registreringsordninger for vedvarende flydende og gasformige brændsler og brændstoffer på nationalt plan).

v) Løsninger, der skal sikre opfyldelsen af målet om mindst 27 % vedvarende energi i 2030:

a) Nationale mål i 2020: nationale 2020-mål som udgangspunkt i forhold til referencescenariet.

Løsning 1, dvs. at sikre, at 2020-målene fungerer som udgangspunkt for perioden efter 2020, blev foretrukket i dette forslag. Løsningen, som går ud på at fastholde målet for 2020, tilvejebringer et sikkerhedsnet og forventes ikke at kræve en ekstra indsats, forudsat at medlemsstaterne opfylder målet i første omgang.

Denne løsning er ligeledes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet (den kræver ingen yderligere indsats, hvis medlemsstaterne opfylder målet i første omgang), og nærhedsprincippet respekteres (idet det alene er en tidsmæssig videreførelse af mål, som medlemsstaterne allerede har fastsat).

Det er vigtigt at bemærke, at alle andre løsninger i relation til opfyldelsen af målet om mindst 27 % vedvarende energi i 2030 behandles i forordningen om forvaltning af energiunionen, men forpligtelsen til at opfylde EU-målet om mindst 27 % forbliver forankret i forslaget.

b) Udviklingsforløb: Lineært i forhold til ikke-lineært.

Løsning 1, som indebærer, at der fastsættes et lineært forløb fra 2020 til 2030, blev foretrukket i dette forslag. Det giver større vished og forventes at bidrage til at mindske omkostningerne og undgå de risici, der er forbundet med at nå 2030-målet.

Denne løsning er ligeledes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet (fordi den kun i begrænset omfang påvirker omkostningerne ved udnyttelsen, da erfaringerne med teknologien nu stort set er høstet for de mest modne teknologiers vedkommende), og nærhedsprincippet respekteres (løsningen er blot en metode til at måle fremskridt mod opfyldelsen af det EU-mål, som er fastsat af medlemsstaterne).

c) Mekanismer, der skal forebygge et efterslæb i forhold til ambitionen i EU-målet for vedvarende energi: 1) nationale planers ambitioner revideres, 2) om nødvendigt indføres en revisionsklausul for at foreslå yderligere gennemførelsesmekanismer på EU-niveau i en senere fase, 3) ambitionen i EU-dækkende foranstaltninger øges, 4) bindende nationale mål indføres.

En kombination af løsning 1 og 2, som bygger på forvaltningsprocessen for som minimum at opfylde 27 %-målet og efterfølgende en revisionsklausul med henblik på at overveje forslag til yderligere EU-dækkende foranstaltninger, blev foretrukket med henblik på forslaget om forvaltning af energiunionen. De andre løsninger anses ikke for at være politisk gennemførlige, og det vil måske ikke være muligt at nå til enighed herom uden at foregribe den næste mellemfristede budgetramme.

Denne tilgang er ligeledes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet (idet den ikke automatisk udløser yderligere foranstaltninger, som kræver finansiering på EU-plan), og nærhedsprincippet respekteres (det overlades til medlemsstaterne at vælge, hvordan en yderligere indsats tilvejebringes).

d) Mekanismer til forebyggelse og indhentning af et efterslæb mht. resultaterne: 1) nationale planer revideres, 2) om nødvendigt indføres en revisionsklausul for at foreslå yderligere gennemførelsesmekanismer på EU-niveau i en senere fase, 3) ambitionen i EU-dækkende foranstaltninger øges, 4) bindende nationale mål indføres.

En variant af løsning 3 blev foretrukket med henblik på forslaget om forvaltningen af energiunionen, idet denne anses for det mest hensigtsmæssige middel til at rette op på et eventuelt efterslæb mht. resultaterne. Dette kunne underbygges af løsning 1 (revision af nationale planer) som også bør træde i kraft med energiunionens forvaltningsproces.

Denne løsning er ligeledes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet (idet den ikke udløser yderligere foranstaltninger, som kræver finansiering på EU-plan), og

nærhedsprincippet respekteres (det overlades til medlemsstaterne at vælge, hvordan en yderligere indsats tilvejebringes).

vi) Løsninger med henblik på at styrke EU's bæredygtighedsordninger for bioenergi:

Med en yderligere konsekvensanalyse af bæredygtigheden af bioenergi er løsningerne undersøgt mht. bæredygtigheden af biomasse, der anvendes til varme- og elproduktion: 1) Referencescenarie: der bygges på andre elementer af klima- og energirammen for 2030 og på nationale politikker for at sikre bæredygtigheden af biomasse, der anvendes til varme- og elproduktion, 2) de eksisterende bæredygtigheds- og drivhusgasbesparelseskriterier for biobrændstoffer i transportsektoren udvides til at omfatte fast og gasformig biomasse anvendt til produktion af varme og elektricitet, 3) med udgangspunkt i løsning 2 videreudvikles bæredygtighedskriterier for skovbiomasse sideløbende med et krav om at inddrage LULUCF-emissioner i nationale forpligtelser i henhold til Parisaftalen, 4) med udgangspunkt i løsning 2 og 3 tilføjes et krav om energieffektivitet for varme- og kraftanlæg, 5) med udgangspunkt i løsning 2 eller 3 tilføjes et loft over anvendelsen af visse råprodukter (f.eks. rundtømmer) til energiproduktion.

Løsning 3 blev foretrukket i dette forslag, da den betragtes som den mest omkostningseffektive tilgang til fortsat at sikre, at anvendelsen af bioenergi i EU efter 2020 fører til optimale besparelser i drivhusgasemissioner og samtidig minimerer risiciene for miljøskadelige virkninger i tilknytning til øget hugst af skovbiomasse. Denne løsning respekterer nærhedsprincippet, fordi den i kraft af en risikobaseret tilgang primært bygger på den nationale lovgivning og standarder for bæredygtig produktion af biomasse til energiformål. Den er ligeledes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, fordi den kun finder anvendelse på producenter i stor målestok af varme og elektricitet fra biomasse.

3.5. Anvendte modeller

Forslaget bygger på løsninger, som er vurderet i forhold til resultaterne af modelscenarier af energisystemet. Nærmere bestemt er udgangspunktet, der er anvendt i den konsekvensvurdering, der ledsager forslaget, EU-referencescenariet 2016 (REF2016), som indeholder fremskrivninger af energisystemet frem til 2030 på grundlag af de nuværende tendenser og politikker.

3.5.1. Referencescenarier

På grundlag af REF2016 og EUCO27 (se nedenfor under 3.5.2.) er der efterfølgende anvendt specifikke referencescenarier, som fremhæver de forventede konsekvenser af at videreføre den nuværende politik og praksis for udviklingen i de specifikke sektorer, der er genstand for politiske indgreb, idet det antages, at alle øvrige sektorer og politikker er i tråd med det centrale politiske scenarie.

3.5.2. Politikscenarierne

Der blev også anvendt et centralt politisk scenario, som er opstillet i forbindelse med de konsekvensanalyser, der ledsager forslaget til revision af direktivet om energieffektivitet hhv. forslaget til forordning om indsatsfordeling. Dette scenario (kaldet "EUCO27") indeholder en prognose af den forventede udvikling på tværs af sektorer med sigte på at nå 2030-målene og lette påvisningen af omfanget af de økonomiske, sociale og miljømæssige udfordringer på en omkostningseffektiv måde, som er forbundet med at nå frem til en andel af vedvarende energi på mindst 27 %.

Denne tilgang, der bygger på et fælles politisk scenario og efterfølgende fokuserer på "ét problem ad gangen", blev anset for den eneste praktisk gennemførlige måde at vurdere

virkningerne af de specifikke løsninger inden for rammerne af forskellige vidtrækkende initiativer, som Kommissionen forelagde som led i 2016-initiativerne under energiunionen.

3.5.3. Anvendte modeller

Den modelsamling, som er anvendt til at vurdere flere løsninger, der ligger til grund for forslaget, er den samme modelsamling som den, der blev anvendt til klima- og energipakken for 2020 og 2030-rammen for klima- og energipolitikken.

Modelsamlingen indeholder flere modeller (PRIMES, PRIMES- TAPEM & PRIMES-TREMOVE, PRIMES Biomass Supply, GAINS, GLOBIOM-G4M, Prometheus og CAPRI), som er indbyrdes forbundet på formelt fastlagte måder for at sikre, at opstillingen af scenarier hænger sammen. Disse forbindelser er nødvendige for at etablere kernen i analysen, som er tendenser for energi, transport og drivhusgasemissioner og omfatter følgende:

- Det samlede energisystem (energiefterspørgsel, udbud, priser og fremtidige investeringer) og alle emissioner og optag af drivhusgasser:
- Tidshorisont: 1990 til 2050 (5-årsintervaller)
- Geografi: alle individuelle EU-medlemsstater, EU-kandidatlande og, hvor det er relevant, Norge, Schweiz og Bosnien-Hercegovina
- Virkninger: energi, transport og industri (PRIMES), landbrug, skovbrug og arealanvendelse (GLOBIOM-G4M), atmosfærisk spredning, sundhed og økosystemer (forsuring og eutrofiering) (GAINS); makroøkonomi med flere sektorer, beskæftigelse og social velfærd.

Konsekvensanalysen om bæredygtigheden af bioenergi anvender EUCO27 som referencescenarie og vurderer løsninger med de to følgende modelværktøjer:

- GLOBIOM (global økonomisk arealanvendelsesmodel) og G4M-(skovbrugsmodel), der indeholder fremskrivninger af råvarepriser, konsekvenser for arealanvendelse og drivhusgasemissioner som følge af arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrugssektoren.
- Green-X (EU's model for vedvarende energi) kombineret med ArcGIS Network (geospatial model for biomassetransportkæder) og MULTIREG (input-output-model), som modellerer opdelingen af vedvarende energikilder og bioenergiråprodukter tillige med drivhusgasemissioner fra energisektoren og de økonomiske og sociale følgevirkninger såsom bruttoværditilvækst, investeringer og beskæftigelse.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget er en omarbejdning af direktivet om vedvarende energi, og de nye foranstaltninger, der er fastsat i artikel 23 og 25, forventes at få begrænsede yderligere budgetmæssige og administrative konsekvenser for medlemsstaternes offentlige myndigheder for så vidt angår de forvaltningsstrukturer, der skal oprettes. I de fleste tilfælde vil omkostningerne, der er forbundet med foranstaltningerne, blive væltet over på de endelige forbrugere, som i sidste ende vil drage fordel af dekarboniseringen. Forslaget har ingen virkninger for Unionens budget.

5. NÆRMERE REDEGØRELSE FOR DE ENKELTE BESTEMMELSER I FORSLAGET

De vigtigste bestemmelser, der i væsentligt omfang ændrer eller tilføjer nye elementer til direktiv 2009/28/EF, er følgende:

I artikel 1 angives anvendelsesområdet for dette forslag, og nye elementer for perioden efter 2020 omtales såsom det overordnede bindende EU-mål, VE-egetforbrug, forbedret bæredygtighed for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler samt drivhusgasemissionsbesparelseskriterier.

Med artikel 2 indføres nye definitioner i lyset af ændringerne af direktivet om vedvarende energi.

I artikel 3 fastsættes EU-målet for 2030. De nationale mål for 2020 fastsættes som udgangspunkt (dvs. at medlemsstaterne ikke kan gå under de nationale mål for 2020 fra og med 2021). Artiklen indeholder desuden en henvisning til den mekanisme, hvormed det sikres, at dette udgangspunkt opretholdes, og det undgås, at der opstår et efterslæb mht. målopfyldelsen, idet begge dele er fastsat i forvaltningsforordningen. Endvidere ophæves VEK-T-målet på 10 % efter 2020.

I artikel 4 fastlægges de generelle principper, som medlemsstaterne kan anvende ved udformningen af omkostningseffektive støtteordninger for at fremme en markedsorienteret og europæiseret tilgang under overholdelse af statsstøttereglerne.

I artikel 5 fastsættes en gradvis og delvis åbning af støtteordninger for deltagelse på tværs af landegrænser i elsektoren.

I artikel 6 sikres det, at omfanget af og betingelserne for den støtte, der ydes til projekter for vedvarende energi, når medlemsstaterne vælger at gøre dette, ikke revideres på en måde, som får negative konsekvenser for de støttede projekter.

I artikel 7, som fastsætter reglerne for, hvordan andelen af energi fra vedvarende kilder beregnes, tilføjes en bestemmelse om en aftagende maksimal andel af biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der produceres af fødevarer- eller foderafgrøder, fra 2021 med henblik på at imødegå emissioner fra indirekte ændringer i arealanvendelse. Medlemsstaterne må fastsætte en lavere grænse og skelne mellem forskellige typer biobrændstoffer og flydende biobrændsler produceret af fødevarer- og foderafgrøder f.eks. ved at fastsætte en lavere grænse for bidraget fra biobrændstoffer, der er produceret af olieholdige afgrøder, idet der tages hensyn til indirekte ændringer i arealanvendelsen.

Ved artikel 15 tilføjes en ny metode (der bygger på direktivet om bygningers energimæssige ydeevne) til beregning af minimumsniveauer af energi fra vedvarende kilder i nye bygninger og eksisterende bygninger, der skal renoveres.

Ved artikel 16 etableres en tilladelsesproces for VE-projekter med én udpeget myndighed ("kvikskranke") og en maksimal frist for tilladelsesproceduren.

Ved artikel 17 indføres en simpel underretning af distributionssystemoperatører, når det drejer sig om små projekter, og en særlig bestemmelse om at fremskynde tilladelsesproceduren for opgradering af eksisterende VE-anlæg.

Ved artikel 19 tilføjes visse ændringer af oprindelsesgarantiordningen: i) for at udvide oprindelsesgarantierne til at omfatte gas fra vedvarende kilder; ii) for at gøre udstedelsen af oprindelsesgarantier for opvarmning og køling obligatorisk efter anmodning fra en producent; iii) for at gøre anvendelsen af oprindelsesgarantier obligatorisk i forbindelse med videregivelsen af oplysninger om VEK-E og gas fra vedvarende energikilder iv) for at åbne mulighed for at udstede oprindelsesgarantier for VEK-E tildelt ved bortauktionering og

anvende indtægterne til at udligne omkostningerne ved støtteordninger for vedvarende energi; og v) for at forbedre de administrative procedurer ved at anvende CEN-standarden.

Ved artikel 21 styrkes forbrugernes stilling, idet de kan drage fordel af VE-egetforbrug uden unødige begrænsninger og opnå et vederlag for den elektricitet, de tilfører nettet.

I artikel 22 fastsættes nye bestemmelser om energifællesskaber for at sætte dem i stand til at deltage på markedet.

Med artikel 23 tilsigtes det at udnytte potentialet for vedvarende energi i sektoren for opvarmning og køling, sikre et omkostningseffektivt bidrag fra sektoren for at nå målet og skabe et større marked for VEK-H&C i hele EU. Det følger heraf, at medlemsstaterne vil bestræbe sig på at opnå en årlig forøgelse på 1 % i andelen af vedvarende energi inden for opvarmning og køling. Det er op til medlemsstaterne at beslutte, hvordan dette implementeres.

Ved artikel 24 styrkes energiforbrugeres stilling, ved at de oplyses om fjernvarmes energimæssige ydeevne, og de sættes i stand til at afslå at købe opvarmning/køling fra et fjernvarme/kølesystem på ejendomsniveau, hvis forbrugerne, eller en part eller på deres vegne, kan opnå en betydeligt bedre energimæssig ydeevne i kraft af foranstaltninger på ejendomsniveau. Den åbner desuden lokale opvarmnings- og kølingssystemer for producenter af VE-opvarmning og -køling og for overskudsvarme eller -køling samt tredjemand, der handler på deres vegne.

I artikel 25 fastsættes en forpligtelse for brændstofleverandører på EU-niveau til at levere en vis andel (6,8 % i 2030) lavemissionsbrændstoffer og brændstoffer fra vedvarende kilder (herunder vedvarende elektricitet og avancerede biobrændstoffer) med henblik på at fremme dekarbonisering og energidiversificering og sikre et omkostningseffektivt bidrag fra sektoren til opfyldelse af det overordnede mål. Spørgsmål vedrørende indirekte ændringer i arealanvendelsen tages op i artikel 7, hvorved der fastsættes en aftagende maksimal andel af biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der produceres af fødevare- eller foderafgrøder, fra og med 2021. Omstillingen til avancerede biobrændstoffer fremmes ved et særligt delmandat, hvorved deres bidrag øges hvert år med henblik på at nå op på mindst 3,6 % i 2030. Endelig indeholder artiklen en bestemmelse om, at der indføres nationale databaser, hvormed sporbarheden af brændstofferne sikres, og risikoen for svig mindskes.

Ved artikel 26 skærpes de eksisterende EU-bæredygtighedskriterier for bioenergi, herunder ved at deres anvendelsesområde udvides til at omfatte biomasse og biogas, som anvendes til opvarmning og køling samt elproduktion. Bæredygtighedskriteriet for biomasse fra landbruget er strømlinet med henblik på at mindske den administrative byrde. Den nye tekst strammer ligeledes op på kriteriet for beskyttelse af tørvemoser, og kontrollen forenkles. Der indføres et nyt risikobaseret bæredygtighedskriterium for skovbiomasse og et LULUCF-krav med henblik på at sikre en korrekt kulstofopgørelse af kulstofpåvirkninger fra skovbiomasse anvendt til energiproduktion. Derudover øges kravet til drivhusgasbesparelser, der gælder for biobrændstoffer, til 70 % for nye anlæg, og et krav om en besparelse på 80 % anvendes for biomassebaseret opvarmning/køling og elektricitet. For at undgå uforholdsmæssigt store administrative byrder, finder EU-kriterierne for bæredygtighed og drivhusgasbesparelser ikke anvendelse på små biomassebaserede anlæg til opvarmning/køling og elektricitet med en kapacitet på under 20 MW. Bilag V indeholder ajourførte standardværdier for biobrændstoffer og flydende biobrændsler, og et nyt bilag VI er tilføjet for at indføre en fælles drivhusgasopgørelsesmetode for biomassebrændsler til varme og elektricitet, inklusive standardværdier.

I artikel 27 tydeliggøres massebalancesystemet, og det tilpasses således, at det omfatter samudrådning af biogas og tilførsel af biometan til naturgasnettet. Den ændrede artikel omfatter obligatorisk anerkendelse af dokumentation fra andre medlemsstaters nationale ordninger, som Kommissionen har kontrolleret. For at strømline EU's bæredygtighedskriterier ophæves en række ikke-operationelle bestemmelser, herunder muligheden for at indgå bilaterale aftaler med tredjelande, og Kommissionens mulighed for at anerkende områder til beskyttelse af sjældne, truede eller udryddelsestruede økosystemer eller arter, der er anerkendt i internationale aftaler eller er medtaget på lister udarbejdet af mellemstatslige organisationer eller Den Internationale Naturværnsunion. Derudover afklares det retsgrundlag, som giver Kommissionen mulighed for at angive revisionsprincipper, som de frivillige ordninger skal anvende, med større fokus på at begrænse den administrative byrde. Endelig forbedres medlemsstaternes deltagelse i forvaltningen af frivillige ordninger ved at åbne mulighed for at kontrollere certificeringsorganerne.

Artikel 28 indeholder et retsgrundlag, der giver Kommissionen mulighed for at ajourføre metoden til beregning af drivhusgas. Ligeledes præciseres den fremtidige anvendelse af medlemsstaternes rapporter om gennemsnitlige emissioner fra dyrkning.

Artikel 3, artikel 4, artikel 16, stk. 1-8, artikel 22 og 23 og artikel 24 og 26 i direktiv 2009/28/EF vil blive ophævet ved dette forslag. Artikel 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 25, 25a, 27, 28, 29 i direktiv 2009/28/EF (artikel 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 18, 31, 32, 33, 35 og 36 i dette forslag) har været genstand for redaktionelle ændringer (f.eks. tekniske aspekter eller tilpasninger til nye ændringer og bestemmelser) eller blot omnummereret.

6. YDERLIGERE OPLYSNINGER

- Forenkling og lovmæssig egnethed

Fastsættelsen af EU-målet for 2030 åbner mulighed for at gennemføre en helhedsorienteret tilgang til udnyttelsen af vedvarende energi. Dette indebærer et fælles overordnet mål for vedvarende energi på mindst 27 % i Unionen frem til 2030, uden at det er nødvendigt at fastholde et specifikt delmål for VEK-T. Endvidere omfatter forslaget foranstaltninger for vedvarende energi på tværs af de tre sektorer, synligheden af investeringer i vedvarende energi styrkes, de overordnede lovgivningsmæssige rammer forbedres, og potentialet udnyttes i alle sektorer med henblik på at bidrage til den fælles indsats for at nå 2030-målet.

Beregningen af det endelige forbrug af energi fra vedvarende energikilder i transportsektoren er flyttet til artikel 7 for at bringe den på linje med beregningen af det endelige forbrug af energi fra vedvarende kilder inden for elektricitet samt opvarmning og køling.

Der er truffet foranstaltninger med henblik på at strømline den nuværende ramme for støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder (f.eks. artikel 4 i forslaget) og løse tværgående problemer (f.eks. administrative hindringer i artikel 15, 16 og 17 i forslaget).

- Ophævelse af gældende retsforskrifter

Vedtagelse af forslaget vil indebære, at det nuværende direktiv om vedvarende energikilder ophæves fra den 1. januar 2021.

- Fornyset gennemgang/revision/udløbsklausul

Forslaget indeholder en generel revisionsklausul i artikel 30.

- Omarbejdning

Denne begrundelse ledsager et forslag til omarbejdning af direktivet om vedvarende energi. Denne særlige tilgang er valgt, fordi omarbejdning indebærer nye indholdsmæssige ændringer, samtidig med at visse bestemmelser i den tidligere retsakt forbliver uændrede.

- Sammenligningstabel

Medlemsstaterne skal forelægge Kommissionen de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivet og en sammenligningstabel mellem de pågældende bestemmelser og direktivet.

I betragtning af af dette forslags store rækkevidde og antallet af indførte retlige forpligtelser, er denne sammenligningstabel nødvendig, for at Kommissionen på passende vis kan udføre sin tilsynsopgave med gennemførelsen af direktivet.

- Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS)

Den foreslåede retsakt er EØS-relevant og bør derfor omfatte hele EØS-området.

↓ 2009/28/EF (tilpasset)
⇒ nyt

2016/0382 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til ~~traktaten om oprettelse af Europæiske Fællesskab~~, ☒ traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, ☒ særlig artikel ~~175, stk. 1~~, ☐ 194, stk. 2, ☐ ~~samt artikel 95 med hensyn til artikel 17, 18 og 19 i dette direktiv~~,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁰,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹¹,
efter ☒ den almindelige lovgivningsprocedure, og ☒ ~~proceduren i traktatens artikel 251¹²~~,
~~og~~
ud fra følgende betragtninger:

↓ nyt

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF¹³ er blevet ændret væsentligt flere gange¹⁴. Da der nu skal foretages yderligere ændringer i nævnte direktiv, bør det af klarhedshensyn omarbejdes.

¹⁰ ~~EUT C 77 af 31.3.2009, s. 43.~~

¹¹ ~~EUT C 325 af 10.12.2008, s. 12.~~

¹² ~~Europa-Parlamentets udtalelse af 17.12.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.4.2009.~~

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16).

¹⁴ Jf. bilag XI, del A.

↓ 2009/28/EF, betragtning 1
(tilpasset)
⇒ nyt

- (2) ⇒ Et af Unionens energipolitiske mål er at fremme vedvarende energiformer. ⇐ ~~Styring af det europæiske energiforbrug samt øget~~ Den øgede anvendelse af energi fra vedvarende ~~energikilder~~ udgør sammen med energibesparelser og øget energieffektivitet ~~vigtige elementer~~ ☒ et vigtigt element ☒ i den pakke af foranstaltninger, som er nødvendig for at reducere drivhusgasemissionerne og efterkomme ~~Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention~~ ☒ Parisaftalen af 2015 ☒ om klimaændringer samt ~~opfylde yderligere fællesskabsforpligtelser og internationale forpligtelser om at reducere drivhusgasemissionerne efter 2012~~ ☒ Unionens 2030-ramme for klima- og energipolitikkerne og herunder det bindende mål om at nedskære emissionerne i Unionen med mindst 40 % set i forhold til 1990-niveauet frem til 2030 ☒ . ~~Disse faktorer spiller også~~ ☒ Den spiller også ☒ en vigtig rolle ~~for med hensyn til at fremme~~ energiforsynings sikkerheden, den teknologiske udvikling og innovation, nye beskæftigelsesmuligheder og regional udvikling, navnlig i landdistrikterne og isolerede områder ⇒ eller i regioner med lav befolkningstæthed ⇐ .

↓ 2009/28/EF, betragtning 2
(tilpasset)
⇒ nyt

- (3) Navnlig flere teknologiske forbedringer, incitamenter til anvendelse og udbygning af den offentlige transport samt anvendelse af energieffektiv teknologi og ☒ fremme af ☒ anvendelse af energi fra vedvarende ~~energikilder~~ ⇒ i elsektoren, opvarmnings- og kølingssektoren ⇐ ~~til~~ ☒ samt ☒ transport ☒ sektoren ☒ er ~~nogle af Fællesskabets mest~~ ☒ meget ☒ effektive midler ⇒ , i lighed med energieffektivitetsforanstaltninger, ⇐ ☒ til at reducere ☒ ~~til at gøre sig mindre~~ ⇒ drivhusgasemissioner i Unionen og ⇐ ☒ gøre Unionen mindre ☒ afhængigt af importeret ⇒ gas og ⇐ olie ~~på transportområdet, hvor problemet med energiforsynings sikkerhed er mest presserende, og få indflydelse på markedet for brændstof til transport.~~

⇓ nyt

- (4) Ved direktiv 2009/28/EF er der fastsat et regelsæt for fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende kilder, hvori der fastsættes bindende nationale mål, som skal opfyldes frem til 2020, for den vedvarende energis andel af energiforbruget og for transportsektoren. Ved Kommissionens meddelelse af 22. januar 2014¹⁵ blev der fastlagt en ramme for Unionens fremtidige energi- og klimapolitikker, og den medvirkede til at udvikle fælles forståelse af, hvordan disse politikker skal videreudvikles efter 2020. Kommissionen foreslog, at Unionens mål for andelen af vedvarende energi, der forbruges i Unionen, skal være mindst 27 % i 2030.
- (5) Det Europæiske Råd tilsluttede sig dette mål på mødet i oktober 2014 og gav udtryk for, at medlemsstaterne kan fastsætte deres egne mere ambitiøse nationale mål.

¹⁵ "Politikramme for klima- og energipolitikken i perioden 2020-2030" (COM(2014) 15 final).

- (6) Europa-Parlamentet har i sine beslutninger om "Politikramme for klima- og energipolitikken i perioden 2020-2030" og om "Statusrapport om vedvarende energi" udtalt sig til fordel for et bindende EU 2030-mål om, at mindst 30 % af det samlede endelige energiforbrug skal dækkes af vedvarende energikilder, og understreget, at dette mål bør gennemføres ved hjælp af individuelle nationale mål under hensyntagen til den enkelte medlemsstats situation og muligheder.
- (7) Der bør derfor fastsættes et bindende EU-mål om, at vedvarende energi skal udgøre mindst 27 %. Medlemsstaterne bør fastlægge deres bidrag til opfyldelsen af dette mål som led i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner i forbindelse med den forvaltningsproces, der er fastlagt i forordning [forvaltning].
- (8) Fastsættelsen af et bindende EU-mål for vedvarende energi frem til 2030 vil fortsat tilskynde til udvikling af teknologier, der producerer vedvarende energi, og give investorer vished. Et mål fastsat på EU-plan vil give medlemsstaterne større råderum til at opfylde deres mål for reduktion af drivhusgasemissioner på den mest omkostningseffektive måde i forhold til deres særlige forhold, energimiks og kapacitet til at producere vedvarende energi.
- (9) De nationale mål, der er fastsat for 2020, bør være medlemsstaternes mindstebidrag til den nye ramme for 2030. Den nationale andel af vedvarende energikilder bør under ingen omstændigheder falde til under dette bidrag og, hvis dette sker, bør den pågældende medlemsstat træffe passende foranstaltninger til at sørge for, at denne referenceværdi opretholdes, og bidrage til det finansielle instrument, der er omhandlet i forordning [forvaltning].
- (10) Medlemsstaterne bør træffe yderligere foranstaltninger, hvis den vedvarende energis andel på EU-plan ikke holder kursen i retning af at opfylde EU-målet om, at vedvarende energi skal udgøre mindst 27 %. Det gælder ifølge forordning [forvaltning], at hvis Kommissionen i forbindelse med vurderingen af de integrerede nationale energi- og klimaplaner konstaterer et efterslæb i forhold til ambitionen, kan Kommissionen træffe foranstaltninger på EU-plan for at sikre, at målet opfyldes. Konstaterer Kommissionen i forbindelse med vurderingen af de integrerede nationale energi- og klimapolitiske statusrapporter et efterslæb i forhold til ambitionen, bør medlemsstaterne anvende de foranstaltninger, der er fastsat i forordning [forvaltning], som giver dem et tilstrækkeligt råderum til at vælge.
- (11) For at støtte medlemsstaternes ambitiøse bidrag til EU-målet bør der fastsættes en finansiell ramme med henblik på at fremme investeringer i projekter vedrørende for energi i disse medlemsstater – også ved brug af finansielle instrumenter.
- (12) Kommissionen bør målrette tildelingen af midlerne mod kapitalomkostningerne for VE-projekter, som har en væsentlig indvirkning på omkostningerne ved VE-projekter og deres konkurrenceevne.
- (13) Kommissionen bør lette udvekslingen af bedste praksis mellem de kompetente nationale eller regionale myndigheder eller organer, f.eks. via regelmæssige møder, for at finde en fælles tilgang til ud fra gennemsigtige kriterier og pålidelige markedsprissignaler at fremme udbredelsen af omkostningseffektive projekter for vedvarende energi, fremme investeringer i nye, fleksible og rene teknologier og fastlægge en passende strategi til at forvalte udfasningen af teknologier, som ikke bidrager til at reducere emissionsniveauet eller ikke frembyder tilstrækkelig fleksibilitet.

↓ 2009/28/EF, betragtning 7
(tilpasset)
⇒ nyt

- (14) ~~Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF af 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet og~~¹⁶, ~~Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/30/EF af 8. maj 2003 om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer til transport~~¹⁷, ⇒ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008¹⁸ ⇐ fastlægger definitioner på forskellige former for energi fra vedvarende energikilder. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv ~~2003/54/EF XXXX/XX/EU af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet~~ ⇔¹⁹ ⇔ fastlægger definitioner for elsektoren generelt. For at sikre retssikkerhed og klarhed er det hensigtsmæssigt at bruge ⇔ disse ⇔ ~~de samme eller lignende~~ definitioner med henblik på dette direktiv.

⇓ nyt

- (15) Støtteordninger for elektricitet fra vedvarende kilder har vist sig at være en effektiv metode til at fremme udbredelsen af vedvarende elektricitet. Hvis og når medlemsstaterne beslutter at gennemføre støtteordninger, bør en sådan støtte gives i en form, der forvrider konkurrencen for velfungerende elmarkeder mindst muligt. Til dette formål tildeler et stigende antal medlemsstater støtte på en måde, hvor støtten tildeles som et tillæg til markedsindtægter.
- (16) Elproduktion fra vedvarende energikilder bør udbredes til de lavest mulige omkostninger for forbrugerne og skatteyderne. Ved udformningen af støtteordninger og tildelingen af støtte bør medlemsstaterne forsøge at minimere de samlede systemomkostninger ved udnyttelsen under fuld hensyntagen til nettets og systemets udviklingsbehov, det deraf følgende energimix og teknologierne potentiale på lang sigt.
- (17) Åbningen af muligheden for støtteordninger for deltagelse på tværs af landegrænser begrænser negative påvirkninger af det indre energimarked og kan under visse omstændigheder bistå medlemsstaterne med at opfylde EU-målet mere omkostningseffektivt. Deltagelse på tværs af landegrænser er også en naturlig følge af udviklingen af en EU-politik for vedvarende energi med et bindende mål på EU-niveau, der afløser nationale bindende mål. Medlemsstaterne bør derfor pålægges gradvist og delvist at åbne for muligheden for støtte til projekter i andre medlemsstater og fastlægge en række måder, hvorpå denne gradvise åbning kan gennemføres under overholdelse af bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, navnlig artikel 30, 34 og 110.

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF af 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet. (EFT L 283 af 27.10.2001, s. 33).

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/30/EF af 8. maj 2003 om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer til transport (EUT L 123 af 17.5.2003, s. 42).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik (EUT L 304 af 14.11.2008, s. 1).

¹⁹ ⇔ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv XXXX/XX/EU af ... om fælles regler for det indre marked for elektricitet (EUT L ...). ⇔

- (18) Uden at det berører tilpasninger af støtteordninger for at bringe dem i overensstemmelse med statsstøttereglerne bør støttepolitikker til fordel for vedvarende energikilder være stabile, og hyppige ændringer bør undgås. Sådanne ændringer har direkte indvirkning på kapitalfinansieringsomkostningerne, udgifter til projektudvikling og derfor på de samlede omkostninger ved at udnytte vedvarende energikilder i Unionen. Medlemsstaterne bør undgå, at en revision af en eventuel støtte til projekter for vedvarende energi påvirker projekternes økonomiske levedygtighed negativt. Medlemsstaterne bør i den sammenhæng fremme omkostningseffektive støttepolitikker og sikre deres finansielle holdbarhed.
- (19) Medlemsstaternes forpligtelser til at udarbejde handlingsplaner vedrørende vedvarende energikilder og statusrapporter og Kommissionens forpligtelse til at aflægge rapport om medlemsstaternes fremskridt er afgørende for at øge gennemsigtigheden, skabe klarhed for investorerne og forbrugerne samt muliggøre en effektiv overvågning. Ved forordning [forvaltning] integreres disse forpligtelser i forvaltningssystemet for energiunionen, hvori planlægnings- og rapporterings- og overvågningsforpligtelser strømlines på energi- og klimaområdet. Gennemsigtighedsplatformen for vedvarende energi er ligeledes integreret i den bredere e-platform, der er fastsat ved forordning [forvaltning].

↓ 2009/28/EF, betragtning 11
(tilpasset)

- (20) Det er nødvendigt at fastlægge gennemsigtige og utvetydige regler for beregningen af andelen af energi fra vedvarende ~~energi~~ energikilder og for definitionen af disse energikilder. ~~I denne forbindelse bør energi, der findes i have og andre vandområder i form af bølger, havstrømme, tidevand, termiske energigradienter eller saltgradienter, medtages.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 5

~~For at reducere emissionen af drivhusgasser i Fællesskabet og mindske dens afhængighed af energiimport bør udviklingen af energi fra vedvarende energikilder og øget energieffektivitet hænge nøje sammen.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 8

~~Det fremgår af Kommissionens meddelelse af 10. januar 2007 »En køreplan for vedvarende energi – Vedvarende energi i det 21. århundrede – vejen til en mere bæredygtig fremtid«, at et mål på 20 % for andelen af energi fra vedvarende energikilder i det samlede energiforbrug og et mål på 10 % for andelen af energi fra vedvarende energikilder på transportområdet ville være passende og realistiske mål, og at en ramme med bindende mål vil give erhvervslivet den langsigtede stabilitet, der er nødvendig for at foretage rationelle, bæredygtige investeringer i sektoren for vedvarende energi, som kan begrænse afhængigheden af importerede fossile brændstoffer og styrke anvendelsen af ny energiteknologi. Disse mål indgår i målet om en forbedring af energieffektiviteten på 20 % senest i 2020, som Kommissionen opstillede i sin meddelelse af 19. oktober 2006 om en handlingsplan for energieffektivitet, udnyttelse af potentialet, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i marts 2007 og af Europa Parlamentet i beslutning af 31. januar 2008 om den nævnte handlingsplan.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 9

~~Det Europæiske Råd bekræftede på sit møde i marts 2007 Fællesskabets tilsagn om at udvikle energi fra vedvarende energikilder efter 2010 i hele Fællesskabet. Det tilsluttede sig et bindende mål om, at energi fra vedvarende energikilder skal udgøre 20 % af Fællesskabets samlede energiforbrug senest i 2020, og et bindende mål, som alle medlemsstater skal opfylde, om, at biobrændstoffer senest i 2020 skal udgøre minimum 10 % af forbruget af benzin og diesel til transport på en omkostningseffektiv måde. Det erklærede, at den bindende karakter af målsætningen for biobrændstoffer er hensigtsmæssig, under forudsætning af at produktionen er bæredygtig, at det er muligt at få andengenerationsbiobrændstof i handlen, og at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og diesellole²⁰ ændres, så der tillades passende blandingsniveauer. Det Europæiske Råd gentog i marts 2008, at det er vigtigt at formulere og opfylde effektive bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer og at sikre andengenerationsbiobrændstoffernes tilgængelighed på markedet. Det Europæiske Råd henviste i juni 2008 igen til bæredygtighedskriterierne og udviklingen af andengenerationsbiobrændstoffer og understregede, at der er behov for en vurdering af den mulige virkning af produktionen af biobrændstoffer på landbrugsfødevarer, og for om nødvendigt at tage skridt til at afhjælpe mangler. Det konstaterede også, at der bør foretages yderligere vurderinger af de miljømæssige og sociale konsekvenser af produktionen og forbruget af biobrændstoffer.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 10

~~I sin beslutning af 25. september 2007 om køreplanen for vedvarende energi i Europa²¹ opfordrede Europa-Parlamentet Kommissionen til inden udgangen af 2007 at forelægge et forslag til et regelsæt for energi fra vedvarende energikilder, idet det understregede vigtigheden af at få sat mål for andelen af energi fra vedvarende energikilder på fællesskabsplan og i medlemsstaterne.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 12

~~Anvendelse af landbrugsmaterialer som f.eks. husdyrgødning, gylle og andre former for animalsk og organisk affald til produktion af biogas giver mulighed for at opnå betydelige miljøfordele på baggrund af de store muligheder for besparelse i drivhusgasemissionen, både i forbindelse med produktion af varme og elektricitet og ved anvendelse som biobrændstof. Biogasanlæg kan på grund af deres decentrale karakter og den regionale investeringsstruktur bidrage afgørende til en bæredygtig udvikling i landdistrikterne og give landbrugerne nye indtægtsmuligheder.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 13

~~I lyset af holdningen i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen er det hensigtsmæssigt at fastsætte bindende nationale mål, der er forenelige med en andel på 20 % af energi fra vedvarende energikilder og en andel på 10 % af energi fra vedvarende energikilder på transportområdet i Fællesskabets energiforbrug senest i 2020.~~

²⁰ EFT L 350 af 28.12.1998, s. 58.

²¹ EUT C 219 E af 28.8.2008, s. 82.

↓ 2009/28/EF, betragtning 14

~~Hovedformålet med bindende nationale mål er at give investorer sikkerhed og at fremme en vedvarende udvikling af teknologier, der producerer energi på grundlag af alle former for vedvarende energikilder. Det er således ikke hensigtsmæssigt at udsætte beslutningen om, hvorvidt et mål skal være bindende til det tidspunkt, hvor en senere begivenhed indtræffer.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 15

~~Der er forskel på hver medlemsstats udgangspunkt, potentiale inden for vedvarende energi og energimix. Det er derfor nødvendigt, at Fællesskabets mål på 20 % omsættes til individuelle mål for de enkelte medlemsstater, idet man tilstræber en retfærdig og passende fordeling, hvor der tages højde for medlemsstaternes forskellige udgangspunkter og potentiale, herunder deres nuværende niveau af energi fra vedvarende energikilder og energimixet. Det er hensigtsmæssigt at gøre dette ved at fordele den krævede totale stigning i anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder mellem medlemsstaterne på grundlag af en ensartet stigning i hver medlemsstats andel vægtet i forhold til deres BNP og justeret, således at deres udgangspunkter afspejles, og ved at foretage opgørelserne i udvidet endeligt energiforbrug, idet der tages hensyn til medlemsstaternes hidtidige bestræbelser for så vidt angår anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 16

~~Med hensyn til målet på 10 % for energi fra vedvarende energikilder på transportområdet er det derimod hensigtsmæssigt at fastsætte målet på samme niveau for alle medlemsstater for at sikre sammenhæng i specifikationerne for og tilgængeligheden af brændstof til transport. Fordi det er så let at forhandle transportbrændstoffer, vil medlemsstater med ringe forekomster af de relevante ressourcer let kunne få biobrændstoffer andetstedsfra. Selv om Fællesskabet teknisk set kunne opfylde sit mål for anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder på transportområdet alene fra indenlandsk produktion, er det både sandsynligt og ønskeligt, at målet opfyldes ved en kombination af indenlandsk produktion og import. Kommissionen bør med henblik herpå følge fællesskabsmarkedets forsyning af biobrændstoffer og om nødvendigt foreslå relevante foranstaltninger til at opnå en afbalanceret tilgang mellem indenlandsk produktion og import under hensyntagen til bl.a. udviklingen af multilaterale og bilaterale handelsforhandlinger, miljømæssige, sociale og økonomiske hensyn samt energiforsyningsikkerheden.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 17

~~Forbedring af energieffektiviteten er et centralt mål for Fællesskabet, og sigtet er at opnå en forbedring af energieffektiviteten på 20 % senest i 2020. Dette sigte spiller sammen med eksisterende og fremtidig lovgivning, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne²², Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter²³ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/32/EF af 5. april 2006 om energieffektivitet i slutanvendelserne og om~~

²² EFT L 1 af 4.1.2003, s. 65.

²³ EUT L 191 af 22.7.2005, s. 29.

energitjenester²⁴, en kritisk rolle med hensyn til at sikre, at klima- og energimålene nås med de mindst mulige omkostninger og kan også give EU's økonomi nye muligheder. Energieffektivitets- og energibesparellespolitikker er nogle af de mest effektive metoder for de enkelte medlemsstater til at øge procentandelen af energi fra vedvarende energikilder, og medlemsstaterne vil dermed lettere nå de mål om energi fra vedvarende energikilder, der fastlægges i dette direktiv, herunder både det overordnede nationale mål og målet for transport.

↓ 2009/28/EF, betragtning 18

Medlemsstaterne vil skulle gennemføre væsentlige forbedringer af energieffektiviteten inden for alle sektorer for lettere at kunne nå deres mål for energi fra vedvarende energikilder, der er udtrykt som en procentdel af det udvidede endelige energiforbrug. Behovet for energieffektivitet i transportsektoren er bydende nødvendigt, fordi det sandsynligvis vil blive stadig vanskeligere at nå et bindende procentmål for energi fra vedvarende energikilder på en bæredygtig måde, hvis den samlede efterspørgsel efter energi til transport forsætter med at stige. Det bindende mål for transport på 10 %, som alle medlemsstater skal opfylde, bør derfor defineres som den andel af det endelige energiforbrug til transport, som skal komme fra vedvarende energikilder som helhed og ikke alene fra biobrændstoffer.

↓ 2009/28/EF, betragtning 19

For at sikre, at de bindende nationale overordnede mål nås, bør medlemsstaterne arbejde mod et vejledende forløb for, hvordan deres endelige bindende mål skal opfyldes. De bør udarbejde en national handlingsplan for vedvarende energi med oplysninger om målene for de enkelte sektorer og samtidig tage højde for, at der er forskellige anvendelser for biomasse, og at det derfor er vigtigt at skaffe nye biomasseressourcer. Desuden bør medlemsstaterne anføre, hvilke foranstaltninger de agter at træffe for at nå disse mål. Hver medlemsstat bør, når den anslår sit forventede udvidede endelige energiforbrug i sin nationale handlingsplan for vedvarende energi, vurdere, i hvor høj grad energieffektivitets- og energibesparellesforanstaltninger kan bidrage til at opnå dens nationale mål. Medlemsstaterne bør tage hensyn til den optimale kombination af energieffektivitetsteknologier med energi fra vedvarende energikilder.

↓ 2009/28/EF, betragtning 20

For at kunne drage nytte af teknologiske fremskridt og stordriftsfordele bør det vejledende forløb tage højde for muligheden for en hurtigere vækst i anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder i fremtiden. På den måde kan der gives særlig opmærksomhed til sektorer, der lider uforholdsmæssigt under manglen på teknologiske fremskridt og stordriftsfordele, og som derfor forbliver underudviklede, men som i fremtiden måske kan bidrage væsentligt til at nå målene for 2020.

↓ 2009/28/EF, betragtning 21

Det vejledende forløb bør tage udgangspunkt i 2005, da det er det seneste år, for hvilket der findes pålidelige data om andelen af energi fra vedvarende energikilder på nationalt plan.

²⁴ EUT L 114 af 27.4.2006, s. 64.

↓ 2009/28/EF, betragtning 23

~~Medlemsstaterne kan tilskynde de lokale og regionale myndigheder til at fastsætte mål, der er mere vidtgående end de nationale mål, og inddrage de lokale og regionale myndigheder i udarbejdelsen af de nationale handlingsplaner for vedvarende energi og formidling af viden om fordelene ved energi fra vedvarende energikilder.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 24

~~For at udnytte biomasses fulde potentiale bør Fællesskabet og medlemsstaterne fremme øget anvendelse af eksisterende reserver af tømmer og udviklingen af nye skovbrugssystemer.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 25

~~Medlemsstaterne har forskelligt potentiale for vedvarende energi og forskellige støtteordninger til energi fra vedvarende energikilder i nationalt regi. Flertallet af medlemsstaterne anvender støtteordninger, der udelukkende giver tilskud til energi fra vedvarende energikilder, som produceres på deres eget område. For at nationale støtteordninger kan fungere, som de skal, er det af afgørende betydning, at medlemsstaterne kan styre virkningerne af og omkostningerne ved deres nationale støtteordninger alt efter deres forskellige potentiale. Et vigtigt middel til at nå målet med dette direktiv er at sikre, at de nationale støtteordninger, som under direktiv 2001/77/EF, fungerer som de skal, således at investorenes tillid bevares, og således at medlemsstaterne kan udforme effektive nationale foranstaltninger til opfyldelse af målene. Nærværende direktiv tager sigte på at lette den grænseoverskridende støtte til energi fra vedvarende energikilder, uden at de nationale støtteordninger berøres. Det indfører fakultative samarbejdsmekanismer mellem medlemsstaterne, som gør det muligt for dem at aftale, i hvilket omfang en medlemsstat støtter energiproduktionen i en anden, og i hvilket omfang produktionen af energi fra vedvarende energikilder bør tælle med til den ene eller den anden medlemsstats nationale overordnede mål. For at sikre, at begge foranstaltninger til opfyldelse af mål, dvs. nationale støtteordninger og samarbejdsordninger, fungerer effektivt, er det af afgørende betydning, at medlemsstaterne er i stand til at afgøre, om og i hvilket omfang deres nationale støtteordninger finder anvendelse på produktion af energi fra vedvarende energikilder i andre medlemsstater, og at de kan aftale dette ved at anvende de samarbejdsmekanismer, der er fastsat i dette direktiv.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 26

~~Energipriserne bør afspejle de eksterne omkostninger ved energiproduktion og energiforbrug, herunder, alt efter omstændighederne, miljømæssige og sociale omkostninger samt sundhedsmkostninger.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 27

~~Offentlig støtte er nødvendig for at nå Fællesskabets mål om at producere mere elektricitet fra vedvarende energikilder, navnlig så længe elpriserne på det indre marked ikke afspejler alle de miljømæssige og sociale omkostninger og fordele ved de anvendte energikilder.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 28

~~Fællesskabet og medlemsstaterne bør bestræbe sig på at reducere det samlede energiforbrug på transportområdet og at øge energieffektiviteten på dette område. De vigtigste midler til reduktion af det samlede energiforbrug på transportområdet er transportplanlægning, støtte til offentlig transport, forøgelse af produktionen af el-biler og produktion af mere energieffektive og mindre biler, både med hensyn til størrelse og motorslagvolumen.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 29

~~Medlemsstaterne bør sigte mod at diversificere deres mix af energi fra vedvarende energikilder i alle transportsektorer. Kommissionen bør senest den 1. juni 2015 forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende mulighederne for at øge anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder i de enkelte transportsektorer.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 30

- (21) Ved beregningen af vandkrafts og vindkrafts bidrag med henblik på dette direktiv bør følgerne af klimavariationer udjævnes ved hjælp af en normaliseringsregel. Elektricitet produceret i pumpekraftværker med vand, der tidligere har været pumpet op til et højere niveau, bør endvidere ikke betragtes som elektricitet produceret på grundlag af vedvarende energikilder.
-

↓ 2009/28/EF, betragtning 31

- (22) Varmepumper, som gør det muligt at bruge aerotermisk, geotermisk eller hydrotermisk varme på et nyttigt temperaturniveau, kræver elektricitet eller anden hjælpeenergi for at fungere. Energi, som anvendes til at drive varmpumper, bør derfor fratrækkes den samlede brugbare varme. Alene varmpumper, hvis produktion klart overstiger den primærenergi, der er nødvendig for at drive dem, bør tages i betragtning.
-

↓ 2009/28/EF, betragtning 32

- (23) I passive energisystemer anvendes bygningskonstruktionen til at udnytte energi. Dette betragtes som sparet energi. For at undgå dobbelttælling bør energi, der udnyttes på denne måde, ikke tages i betragtning med henblik på dette direktiv.
-

↓ 2009/28/EF, betragtning 33
(tilpasset)

- (24) Nogle medlemsstater har en stor andel af luftfart i deres udvidede endelige energiforbrug. I betragtning af de nuværende teknologiske og lovgivningsmæssige begrænsninger, der forhindrer kommerciel brug af biobrændstoffer inden for luftfart, er det hensigtsmæssigt at indrømme sådanne medlemsstater en delvis undtagelse ved ikke i beregningen af deres udvidede endelige energiforbrug inden for national lufttransport at medtage den mængde, med hvilken de overstiger 150 % af ~~fællesskabs~~ ☒ EU- ☒ gennemsnittet for udvidet endeligt energiforbrug inden for luftfart i 2005 som vurderet af Eurostat, dvs. 6,18 %. Cypern og Malta er på grund af deres perifere

og insulære karakter afhængige af luftfart som en transportform, der er af afgørende betydning for deres borgere og deres økonomi. Cypern og Malta har som følge heraf en uforholdsmæssig stor andel af luftfart i deres udvidede endelige energiforbrug, dvs. mere end tre gange ~~fællesskabs~~ ☒ EU- ☒ gennemsnittet i 2005 og er således uforholdsmæssigt berørte af de nuværende teknologiske og lovgivningsmæssige begrænsninger. Det er rimeligt i forhold til disse medlemsstater, at denne undtagelse dækker den mængde, med hvilken de overstiger ~~fællesskabs~~ ☒ EU- ☒ gennemsnittet for udvidet endeligt energiforbrug inden for luftfart i 2005 som vurderet af Eurostat, dvs. 4,12 %.

↓ nyt

- (25) For at sikre, at der i bilag IX tages behørigt hensyn til affaldshierarkiprincipperne som opstillet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF²⁵, Unionens bæredygtighedskriterier og behovet for at sikre, at der med bilaget ikke skabes et øget arealbehov i forbindelse med tilskyndelsen til at anvende affald eller restprodukter, bør Kommissionen ved sin regelmæssige evaluering af bilaget overveje at inddrage yderligere råprodukter, som ikke medfører betydelige forvridende virkninger på markeder for (bi)produkter, affald eller restprodukter.

↓ 2009/28/EF, betragtning 34

~~For at nå frem til en energimodel, der støtter energi fra vedvarende energikilder, er der behov for at tilskynde til strategisk samarbejde mellem medlemsstaterne, eventuelt gennem inddragelse af regioner og lokale myndigheder.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 35

~~Under iagttagelse af dette direktivs bestemmelser bør medlemsstaterne tilskyndes til at samarbejde på enhver måde, der er hensigtsmæssig i forhold til målene i dette direktiv. Samarbejde kan finde sted på alle niveauer, bilateralt eller multilateralt. Et sådant samarbejde kan, med undtagelse af de mekanismer med indvirkning på beregning og overholdelse af målene, der udelukkende er fastsat i dette direktiv, nemlig statistisk overførsel mellem medlemsstater, fælles projekter og fælles støtteordninger, også tage form f.eks. af udveksling af oplysninger og bedste praksis, som fastsat navnlig i den ved dette direktiv indførte gennemsigtighedsplatform, og anden frivillig koordination mellem alle typer støtteordninger.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 36
(tilpasset)
⇒ nyt

- (26) For at skabe muligheder for at mindske de omkostninger, der er forbundet med at ~~opfylde~~ ☒ opfylde ☒ dette direktivs ☒ EU- ☒ mål ⇒ og overlade medlemsstaterne råderum til at opfylde deres forpligtelse til ikke at underopfylde deres nationale 2020-mål efter 2020 ⇐ , er det hensigtsmæssigt både at gøre det lettere for medlemsstater at forbruge energi, som er produceret fra vedvarende energikilder i andre medlemsstater, og at lade medlemsstater medtage den energi fra vedvarende ~~energi~~ energi kilder, som er

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

forbrugt i andre medlemsstater, i opgørelsen over deres ~~egne~~ ⇒ egen andel af vedvarende energikilder ⇐ ~~nationale mål~~. Der er derfor behov for ~~fleksibilitetsforanstaltninger~~ ⇒ samarbejdsmekanismer ⇐ ~~, som dog forbliver under medlemsstaternes kontrol for ikke at berøre disses evne til at nå deres nationale mål~~ ⇒ for at supplere forpligtelsen til at åbne for muligheden for støtte til projekter i andre medlemsstater ⇐ . Disse ~~fleksibilitetsforanstaltninger~~ ⇒ mekanismer ⇐ ☒ omfatter ☒ ~~tager form af~~ statistiske overførsler, fælles projekter mellem medlemsstater eller fælles støtteordninger.

↓ 2009/28/EF, betragtning 35
(tilpasset)
⇒ nyt

- (27) ~~Under iagttagelse af dette direktivs bestemmelser bør medlemsstaterne~~
Medlemsstaterne bør tilskyndes til at samarbejde på enhver måde, der er hensigtsmæssig i forhold til målene i dette direktiv. Samarbejde kan finde sted på alle niveauer, bilateralt eller multilateralt. Et sådant samarbejde kan, med undtagelse af de mekanismer med indvirkning på beregning og overholdelse af målene ⇒ vedrørende andelen af energi fra vedvarende energikilder ⇐, der udelukkende er fastsat i dette direktiv, nemlig statistisk overførsel mellem medlemsstater, fælles projekter og fælles støtteordninger, også tage form f.eks. af udveksling af oplysninger og bedste praksis, som fastsat navnlig i den ved ~~dette direktiv~~ ⇒ forordning [forvaltning] ⇐ indførte ~~gennemsigtighedsplatform~~, ☒ e-platform ☒ og anden frivillig koordination mellem alle typer støtteordninger.

↓ 2009/28/EF, betragtning 37
(tilpasset)
⇒ nyt

- (28) Det bør være muligt at medregne importeret elektricitet, som er produceret fra vedvarende energikilder uden for ☒ Unionen ☒ ~~Fællesskabet~~, i medlemsstaternes ⇒ andele af vedvarende energi. ⇐ ~~mål. For at undgå, at der sker en nettostigning i drivhusgasemissionerne ved, at de eksisterende vedvarende energikilder omlædes og helt eller delvist erstattes af konventionelle energikilder, bør dog kun elektricitet produceret i anlæg til vedvarende energi, som er sat i drift efter dette direktivs ikrafttræden, eller gennem øget kapacitet i et anlæg, som er blevet renoveret efter denne dato, kunne medregnes.~~ For at sikre en tilstrækkelig effekt af energi fra vedvarende energikilder, der erstatter konventionel energi i ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒ såvel som i tredjelande, bør der skabes sikkerhed for, at sådan import kan spores og medregnes på pålidelig vis. Aftaler med tredjelande om tilrettelæggelse af en sådan handel med elektricitet fra vedvarende energikilder vil blive overvejet. Hvis de kontraherende parter i energifællesskabstraktaten²⁶, i overensstemmelse med en afgørelse truffet under denne traktat med henblik herpå, ~~bliver~~ ☒ er ☒ bundet af de relevante bestemmelser i dette direktiv, ~~finder~~ ☒ bør ☒ foranstaltningerne om samarbejde mellem medlemsstater i dette direktiv finde anvendelse på dem.

²⁶

EUT L 198 af 20.7.2006, s. 18.

↓ 2009/28/EF, betragtning 38

~~Når medlemsstaterne iværksætter fælles projekter med et eller flere tredjelande vedrørende produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder, er det hensigtsmæssigt, at disse fælles projekter kun vedrører nyopførte anlæg eller anlæg, hvis kapacitet for nylig er blevet udvidet. Dette vil medvirke til at sikre, at andelen af energi fra vedvarende energikilder i tredjelandets samlede energiforbrug ikke bliver mindre som følge af Fællesskabets import af energi fra vedvarende energikilder. De berørte medlemsstater bør desuden gøre det lettere for det pågældende tredjeland selv at anvende en del af produktionen af elektricitet fra de anlæg, der er omfattet af det fælles projekt. Kommissionen og medlemsstaterne bør desuden tilskynde det pågældende tredjeland til at udarbejde en politik for vedvarende energi med ambitiøse mål.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 39

~~I betragtning af at projekter af stor europæisk interesse i tredjelande som f.eks. Solenergiplanen for Middelhavsområdet kan kræve en lang gennemførelsestid, inden de i fuldt omfang købes til Fællesskabets område, bør deres udvikling lettes ved at give medlemsstaterne mulighed for i deres nationale mål at tage højde for en begrænset andel af elektricitet fra sådanne projekter under etableringen af sammenkoblingen.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 40
(tilpasset)

- (29) Den procedure, der benyttes af den myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med godkendelse og certificering af og licensudstedelse til vedvarende energianlæg, bør være objektiv, gennemsigtig, ikke-diskriminerende og forholdsmæssig for så vidt angår anvendelsen af reglerne på de enkelte projekter. Det bør navnlig undgås, at der opstår unødvendige byrder som følge af klassificeringen af projekter for vedvarende energi under anlæg, der er forbundet med en høj sundhedsrisiko.
-

↓ 2009/28/EF, betragtning 42

- (30) Af hensyn til hurtig udnyttelse af energi fra vedvarende ~~energi~~ kilder og i betragtning af disses overordnet set høje bæredygtighed og miljøvenlighed bør medlemsstaterne i forbindelse med anvendelsen af administrative regler, planlægningsstrukturer og lovgivning, der er udformet med henblik på udstedelse af licenser til anlæg for så vidt angår begrænsning og kontrol af forurening fra industrianlæg samt med henblik på bekæmpelse af luftforurening og forebyggelse eller mindske af udledningen af farlige stoffer i miljøet, tage hensyn til vedvarende energikilders bidrag til opfyldelse af miljø- og klimaændringsmålene, især når de sammenholdes med anlæg til ikke-vedvarende energi.
-

↓ 2009/28/EF, betragtning 43

~~Med henblik på at tilskynde de enkelte borgere til at bidrage til opfyldelse af målene i dette direktiv bør de relevante myndigheder overveje muligheden af at erstatte en godkendelse med en simpel underretning af det kompetente organ, når der installeres mindre, decentrale anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 44
(tilpasset)

- (31) Det bør sikres, at der er sammenhæng mellem målene for dette direktiv og ~~Fællesskabets~~ ☒ Unionens ☒ anden miljølovgivning. Medlemsstaterne bør navnlig i forbindelse med vurderings-, planlægnings- eller licensprocedurer for anlæg til vedvarende energi tage hensyn til al ~~fællesskabs~~ ☒ EU- ☒ miljølovgivning og til vedvarende energikilders bidrag til opfyldelse af miljø- og klimaændringsmålene, især når de sammenholdes med anlæg til ikke-vedvarende energi.

↓ 2009/28/EF, betragtning 45
(tilpasset)

- (32) Nationale tekniske specifikationer og andre krav i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv ~~98/34/EF (EU) 2015/1535~~ ☒ ²⁷ ☒ af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester ²⁸, som vedrører f.eks. kvalitetsniveau, testmetoder eller betingelser for anvendelse, bør ikke skabe hindringer for handelen med udstyr og systemer til vedvarende energi. Der bør derfor ikke i støtteordninger til fordel for energi fra vedvarende energi kilder være nationale tekniske specifikationer, som afviger fra gældende ~~fællesskabs~~ ☒ EU- ☒ standarder, eller være krav om, at det udstyr eller de systemer, der skal have støtte, skal certificeres eller testes på et bestemt sted eller af en bestemt enhed.

↓ 2009/28/EF, betragtning 46

~~Medlemsstaterne bør overveje mekanismer til fremme af fjernvarme og fjernkøling fra energi fra vedvarende energikilder.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 47
(tilpasset)

- (33) På nationalt og regionalt plan har regler og forpligtelser om minimumskrav til anvendelsen af energi fra vedvarende energi kilder i nyopførte og renoverede bygninger ført til en betydelig stigning i brugen af energi fra vedvarende energikilder. Disse foranstaltninger bør fremmes i en bredere ~~fællesskabs~~ ☒ EU- ☒ sammenhæng, samtidig med at mere energieffektive anvendelser af energi fra vedvarende energi kilder udbredes ved hjælp af byggeforskrifter og -reglementer.

↓ 2009/28/EF, betragtning 48
(tilpasset)
⇒ nyt

- (34) For at lette og fremskynde fastsættelsen af minimumsniveauer for anvendelsen af energi fra vedvarende energi kilder i bygninger ~~kan det være hensigtsmæssigt for~~

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

²⁸ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

~~medlemsstaterne at fastsætte, at sådanne niveauer skal nås gennem inkorporering af en faktor for energi fra vedvarende energikilder med henblik på opfyldelse af mindstekravene til energimæssig ydeevne i direktiv 2002/91/EF, der skal vedrøre en omkostningsoptimal reduktion af CO₂-emissioner pr. bygning.~~ ⇒ bør beregningen af disse minimumsniveauer i nye bygninger og eksisterende bygninger, der skal gennemgå omfattende renoveringsarbejder, være i overensstemmelse med den metode, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU²⁹. ⇐

⇓ nyt

- (35) For at sikre, at nationale foranstaltninger med henblik på udvikling af vedvarende energi inden for opvarmning og bygger på en fyldestgørende kortlægning og analyse af det nationale potentiale for vedvarende energi, overskudsvarme og varmedræn, bør medlemsstaterne pålægges at foretage en vurdering af deres nationale potentiale for vedvarende energikilder og udnyttelsen af overskudsvarme og varmedræn til opvarmning og køling, navnlig for at fremme integration af vedvarende energikilder i varme- og køleanlæg og fremme effektiv og konkurrencedygtig fjernvarme og fjernkøling som defineret i artikel 2, nr. 41), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU³⁰. Af hensyn til sammenhængen med energieffektivitetskrav til opvarmning og køling og for at mindske den administrative byrde bør denne vurdering indgå i den omfattende vurdering, der foretages og meddeles i overensstemmelse med artikel 14 i dette direktiv.

↓ 2009/28/EF, betragtning 41
⇒ nyt

- (36) Det har vist sig, at fraværet af gennemsigtige regler og koordination mellem de forskellige godkendelsesorganer står i vejen for udnyttelsen af energi fra vedvarende ~~energikilder.~~ ⇒ Etableringen af et fælles administrativt kontaktpunkt, som integrerer eller samordner alle tilladelsesprocedurer, forventes at ville mindske kompleksiteten og øge effektiviteten og gennemsigtigheden. ⇐ ~~Der bør derfor tages hensyn til den særlige struktur inden for sektoren for vedvarende energi, navnlig når de nationale, regionale og lokale myndigheder reviderer deres administrative procedurer for meddelelse af tilladelser til opførelse og drift af anlæg og tilhørende transmissions- og distributionsnetinfrastrukturer til produktion af elektricitet, opvarmning og køling eller transportbrændstoffer fra vedvarende energikilder.~~ Administrative godkendelsesprocedurer bør strømlines med gennemsigtige tidsplaner for anlæg, der bruger energi fra vedvarende ~~energikilder.~~ Byplanlægningsregler og byggeanvisninger bør tilpasses, således at der tages hensyn til omkostningseffektivt og miljøvenligt opvarmnings-, kølings- og eludstyr drevet af vedvarende energi. ⇒ Dette direktiv, især bestemmelserne om tilrettelæggelse og varighed af tilladelsesproceduren, bør gælde med forbehold af folkeretten og EU-retten, herunder bestemmelser vedrørende beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed. ⇐

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

↓ nyt

- (37) Langtrukne administrative procedurer udgør en betydelig administrativ hindring og er bekostelige. Forenklingen af tilladelsesprocedurer sammenholdt med en klar tidsfrist for den afgørelse, som de respektive myndigheder skal træffe angående byggeprojektet, bør tilskynde til en mere effektiv håndtering af procedurer, således at administrationsomkostningerne reduceres.
- (38) En anden hindring for en omkostningseffektiv udnyttelse af vedvarende energikilder er uvisheden for investorer om, hvilken støtte fra medlemsstaterne der kan forventes. Medlemsstaterne bør navnlig sikre, at investorer får tilstrækkelig vished for, hvilken støtte medlemsstaterne påtænker at yde. Dermed gives industrien mulighed for at planlægge og udvikle en forsyningskæde, hvilket fører til lavere samlede udgifter til videre udnyttelse.

↓ 2009/28/EF, betragtning 43
(tilpasset)
⇒ nyt

- (39) Med henblik på at ~~tilskynde~~ ☒ gøre det lettere for ☒ ⇒ mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og ☒ de enkelte borgere ~~til~~ at bidrage til opfyldelse af målene i dette direktiv bør ~~de relevante myndigheder overveje muligheden af at erstatte~~ en godkendelse ⇒ erstattes ☒ med en simpel underretning af det kompetente organ ~~, når der installeres mindre,~~ ⇒ for små projekter for vedvarende energi og herunder ☒ decentraler ⇒ projekter såsom tagmonterede solcelleanlæg. I betragtning af det voksende behov for at opgradere eksisterende anlæg, der producerer vedvarende energi, bør der fastlægges hastetilladelsesprocedurer ☒ ~~anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 49

- (40) Utilstrækkelig oplysning og uddannelse, navnlig i opvarmnings- og kølingssektoren, bør afhjælpes for at tilskynde til anvendelse af energi fra vedvarende ~~energi~~ kilder.

↓ 2009/28/EF, betragtning 50

- (41) I det omfang adgangen til eller udøvelsen af erhvervet som installatør er et lovreguleret erhverv, er betingelserne for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer³¹. Anvendelsen af nærværende direktiv berører derfor ikke direktiv 2005/36/EF.

↓ 2009/28/EF, betragtning 51

- (42) Selv om direktiv 2005/36/EF fastlægger krav om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, herunder for arkitekter, er der et yderligere behov for at sikre, at arkitekter og planlæggere omhyggeligt tager stilling til, hvordan

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255 af, 30.9.2005, s. 22).

vedvarende energikilder og højeffektiv teknologi kan kombineres optimalt i deres planer og design. Medlemsstaterne bør derfor give klare retningslinjer med henblik herpå. Dette bør ske med forbehold af bestemmelserne i direktiv 2005/36/EF, særlig artikel 46 og 49.

↓ 2009/28/EF, betragtning 52
(tilpasset)

- (43) Oprindelsesgarantier, der udstedes med henblik på dette direktiv, har som eneste funktion at ~~dokumentere~~ ☒ godtgøre ☒ over for en ~~endelig slutkunde~~, at en given andel eller mængde energi er produceret fra vedvarende energikilder. En oprindelsesgaranti kan overføres fra en indehaver til en anden uafhængigt af den energi, den relaterer til. For at sikre, at der kun én gang gives oplysninger om en ~~elektricitetsenhed fra vedvarende energikilder~~ til en kunde, bør det imidlertid undgås, at oprindelsesgarantier medregnes eller videregives to gange. Energi fra vedvarende energikilder, for hvilken producenten har solgt den ledsagende oprindelsesgaranti særskilt, bør ikke videregives eller sælges til ~~den endelige kunde~~ slutkunden som energi fra vedvarende ~~energi~~ energikilder. ~~Der bør skelnes klart mellem grønne certifikater, der anvendes i forbindelse med støtteordninger, og oprindelsesgarantier.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 53
(tilpasset)
⇒ nyt

- (44) Det er hensigtsmæssigt at lade ~~det fremspirende forbrugermarkedet~~ for ~~elektricitet fra vedvarende energikilder~~ energi fra vedvarende kilder bidrage til ~~opførelsen~~ ⇒ udviklingen ⇐ af ~~nye anlæg til~~ energi fra vedvarende energikilder. Medlemsstaterne bør derfor ~~kunne~~ kræve, at elleverandører, der videregiver oplysninger om deres energimiks til ~~den endelige kundes~~slutkunden, jf. artikel X 2, ~~stk. 6, i direktiv [udformning af markedet] 2003/54/EF,~~ ⇒ eller som markedsfører energi ⇐ ~~modtager~~ ⇒ til kunder med ⇐ en ~~minimumsprocentandel~~ ⇒ henvisning til forbrug af energi fra vedvarende kilder, skal benytte ⇐ af oprindelsesgarantier fra ~~nyopførte~~ anlæg, der producerer energi fra vedvarende ~~energi~~ energikilder, ~~forudsat at dette er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 54
(tilpasset)
⇒ nyt

- (45) Det er vigtigt, at der stilles oplysninger til rådighed om, hvordan den støttede elektricitet fordeles til ~~de endelige kunders~~slutkunderne ~~i overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, i direktiv 2003/54/EF.~~ For at forbedre kvaliteten af disse oplysninger til forbrugerne, ~~navnlig med hensyn til den mængde energi fra vedvarende energikilder, der produceres af nye anlæg, bør Kommissionen evaluere effektiviteten af de foranstaltninger, medlemsstaterne træffer.~~ ⇒ bør medlemsstaterne sikre, at der udstedes oprindelsesgarantier for alle enheder, der er produceret fra vedvarende energikilder. For at undgå dobbelt kompensation bør producenter af vedvarende energi, som allerede modtager finansiel støtte, endvidere ikke modtage oprindelsesgarantier. Disse oprindelsesgarantier bør dog anvendes til videregivelse, således at de endelige forbrugere kan modtage klart, pålideligt og tilstrækkeligt belæg

for, at de relevante enheder af energi hidrører fra vedvarende kilder. For elektricitet, hvortil der er ydet støtte, bør oprindelsesgarantierne endvidere bortauktioneres til markedet, og indtægterne bør anvendes til at nedbringe den offentlige støtte til vedvarende energi. ⇐

↓ 2009/28/EF, betragtning 55
⇒ nyt

- (46) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv ~~2004/8/EF af 11. februar 2004 om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked~~³² indfører oprindelsesgarantier som dokumentation for oprindelsen af elektricitet produceret af højeffektive kraftvarmeanlæg. ⇐ Der er dog ikke specificeret nogen anvendelse for ⇐ ~~Sådanne oprindelsesgarantier bør ikke~~ ⇐ , så de bør ligeledes ⇐ anvendes ved videregivelse af oplysninger om anvendelse af energi fra ~~vedvarende energikilder, jf. artikel 3, stk. 6, i direktiv 2003/54/EF, da dette vil kunne resultere i, at de medregnes eller videregives to gange.~~ 2012/27/EF om energieffektivitet indfører oprindelsesgarantier som dokumentation for oprindelsen af elektricitet produceret af højeffektive kraftvarmeanlæg. Der er dog ikke specificeret nogen anvendelse for sådanne oprindelsesgarantier bør ikke, så de bør ligeledes anvendes ved videregivelse af oplysninger om anvendelse af energi fra vedvarende energikilder, jf. artikel 3, stk. 6, i direktiv 2003/54/EF, da dette vil kunne resultere i, at de medregnes eller videregives to gange. ⇐ højeffektiv kraftvarme ⇐.

↓ 2009/28/EF, betragtning 56
(tilpasset)

~~Oprindelsesgarantier giver ikke i sig selv ret til at blive omfattet af nationale støtteordninger.~~

⇐ nyt

- (47) Oprindelsesgarantier, der allerede er indført for elektricitet fra vedvarende energikilder og opvarmning og køling fra vedvarende energikilder, bør udvides til også at omfatte gas fra vedvarende energikilder. Derved tilvejebringes et ensartet middel til over for slutkunderne at dokumentere oprindelsen af gasser fra vedvarende kilder såsom biomethan, og dette vil lette handel med disse gasser på tværs af landegrænser. Det vil også åbne mulighed for at skabe oprindelsesgarantier for andre gasser fra andre vedvarende kilder som f.eks. hydrogen.

↓ 2009/28/EF, betragtning 57
(tilpasset)
⇒ nyt

- (48) Der er behov for at støtte integrationen af energi fra vedvarende energikilder i transmissions- og distributionsnettet samt anvendelsen af energilagringssystemer til integreret ~~periodisk~~ ⇐ variabel ⇐ produktion af energi fra vedvarende ~~energi~~ kilder ⇐ , navnlig med hensyn til reglerne for regulering af lastfordeling og netadgang. Ved direktiv [udformning af elektricitetsmarkedet] fastlægges en ramme for integrationen af elektricitet fra vedvarende energikilder. Denne ramme indeholder imidlertid ikke

³² EUT L 52 af 21.2.2004, s. 50.

bestemmelser om integrationen af gas fra vedvarende energikilder i gasnettet. Det er derfor nødvendigt at bibeholde dem i dette direktiv. ↩

↓ 2009/28/EF, betragtning 58

~~Udviklingen af projekter for vedvarende energi, herunder projekter for vedvarende energi af europæisk interesse som led i programmet for det transeuropæiske energinet (TEN-E) bør fremskyndes. Kommissionen bør med henblik herpå også analysere, hvordan finansieringen af sådanne projekter kan forbedres. Der bør lægges særlig vægt på projekter for vedvarende energi, der vil bidrage til en betydelig forøgelse af energiforsyningsikkerheden i Fællesskabet og nabolandene.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 3
(tilpasset)

- (49) Mulighederne for at skabe økonomisk vækst gennem innovation og en bæredygtig og konkurrencedygtig energipolitik er blevet anerkendt. Produktionen af energi fra vedvarende energikilder afhænger ofte af lokale eller regionale ~~små og mellemstore virksomheder~~ (SMV'er). De muligheder for vækst og beskæftigelse, som investeringer i regional og lokal produktion af energi fra vedvarende energikilder skaber i medlemsstaterne og deres regioner, er vigtige. Kommissionen og medlemsstaterne bør derfor støtte nationale og regionale udviklingsforanstaltninger i disse områder, opfordre til udveksling af bedste praksis inden for produktionen af energi fra vedvarende energikilder mellem lokale og regionale udviklingsinitiativer samt fremme anvendelsen af struktur finansiering under samhørighedspolitikken på dette område.

↓ 2009/28/EF, betragtning 4

- (50) I forbindelse med indsatsen for at udvikle markedet for energi fra vedvarende energikilder må den positive indvirkning heraf på de regionale og lokale udviklingsmuligheder, eksportmuligheder, den sociale samhørighed og beskæftigelsesmuligheder tages i betragtning, navnlig for SMV'er og uafhængige energiproducenter.

↕ nyt

- (51) Regionerne i den yderste periferi befinder sig i en særlig situation, som er anerkendt i artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Energisektoren i regionerne i den yderste periferi præges ofte af isolation, begrænset forsyning og afhængighed af fossile brændsler, samtidig med at disse regioner nyder godt af betydelige lokale vedvarende energikilder. Regionerne i den yderste periferi kan således tjene som eksempler på anvendelsen af innovative energiteknologier for Unionen. Der er derfor behov for at fremme udbredelsen af vedvarende energi, således at disse regioner opnår en højere grad af selvforsyning med energi, og anerkende deres særlige situation, hvad angår potentialet inden for vedvarende energi og behovet for offentlig støtte.

↓ 2009/28/EF, betragtning 6 (tilpasset) ⇒ nyt

- (52) Det er hensigtsmæssigt at ~~støtte demonstrations- og markedsføringsfasen for~~ ⇒ skabe grundlag for udviklingen af ⇐ decentrale teknologier til vedvarende energi ⇒ på ikke-diskriminerende vilkår og uden at hæmme finansieringen af infrastrukturinvesteringer ⇐. Der er mange fordele ved overgangen til decentraliseret energiproduktion såsom anvendelse af lokale energikilder, øget lokal energiforsyningsikkerhed, kortere transportafstande og et mindsket tab ved energitransmission. Denne decentralisering fremmer desuden udviklingen og samhørigheden i samfundet ved at skabe lokale indkomst- og beskæftigelsesmuligheder.
-

↓ nyt

- (53) På baggrund af, at produktion til eget forbrug af elektricitet fra vedvarende energikilder får stadig større betydning, er der behov for en definition af VE-egenforbrugere og et regelsæt, der vil sætte egenforbrugere i stand til at producere, lagre, forbruge og sælge elektricitet uden at blive pålagt uforholdsmæssigt store byrder. Kollektiv produktion til eget forbrug bør tillades i visse tilfælde, således at borgere, der bor i lejligheder, eksempelvis kan drage fordel af forbrugerindflydelse i samme omfang som husholdninger i enfamiliehuse.
- (54) Lokal borgerinddragelse i projekter for vedvarende energi i form af VE-fællesskaber har udmøntet sig i en betydelig merværdi i form af lokal accept af vedvarende energi og adgang til yderligere privat kapital. Dette lokale engagement vil blive så meget desto vigtigere fremover i en situation, hvor den vedvarende energis kapacitet vokser.
- (55) De særlige kendetegn ved VE-fællesskaber med hensyn til størrelse, ejerskabsstruktur og antal projekter kan gøre det vanskeligt for dem at konkurrere på lige fod med store aktører såsom konkurrenter med større projekter eller porteføljer. Disse ulemper kan afbødes med foranstaltninger, som f.eks. består i at lade VE-fællesskaber operere i energisystemet og lette deres integration på markedet.
- (56) Opvarmning og køling tegner sig for ca. halvdelen af det endelige energiforbrug i Unionen og anses for en sektor af central betydning i bestræbelserne på at fremskynde dekarboniseringen af energisystemet. Sektoren har endvidere strategisk betydning for energiforsyningsikkerheden, idet det forventes, at ca. 40 % af forbruget af vedvarende energi i 2030 forventes at komme fra vedvarende energi til opvarmning og køling. Fraværet af en harmoniseret strategi på EU-niveau, manglende internalisering af eksterne omkostninger og fragmenteringen af markederne for opvarmning og køling har indtil videre ført til, at der kun langsomt gøres fremskridt i denne sektor.
- (57) En række medlemsstater har gennemført foranstaltninger i sektoren for opvarmning og køling for at nå deres mål for vedvarende energi for 2020. Men i fraværet af bindende nationale mål for perioden efter 2020 er de resterende nationale incitament muligvis utilstrækkelige til at nå de langsigtede dekarboniseringsmål for 2030 og 2050. For at sikre overensstemmelse med sådanne mål, øge visheden for investorer og fremme udviklingen af et EU-dækkende marked for opvarmning og køling med vedvarende energi, samtidig med at princippet "energieffektivitet først" respekteres, bør medlemsstaternes indsats for at øge forsyningen af opvarmning og køling med

vedvarende energi fremmes, således at der bidrages til den gradvise forøgelse af den vedvarende energis andel. Da visse markeder for opvarmning og køling er fragmenterede, er det af allerstørste betydning at sikre fleksibilitet i udformningen af en sådan indsats. Det er også vigtigt at sikre, at en potentiel udbredelse af opvarmning og køling med vedvarende energi ikke får miljøskadelige bivirkninger.

- (58) Fjernvarme og fjernkøling udgør i øjeblikket omkring 10 % af varmeefterspørgslen i Unionen med store forskelle blandt medlemsstaterne. I Kommissionens strategi for opvarmning og køling anerkendes potentialet for dekarbonisering af fjernvarme gennem øget energieffektivitet og udnyttelse af vedvarende energi.
- (59) I energiunionens strategi anerkendes ligeledes borgernes rolle i energiunionen, hvor de overtager ejerskabet af energiomstillingen, drager fordel af nye teknologier for at opnå besparelser og deltager aktivt på markedet.
- (60) Der bør lægges vægt på de potentielle synergier mellem en indsats for at øge udbredelsen af vedvarende energi til opvarmning og køling og de eksisterende ordninger inden for rammerne af direktiv 2010/31/EU og 2012/27/EU. Medlemsstaterne bør i videst muligt omfang gives mulighed for at anvende de eksisterende administrative strukturer til at gennemføre en sådan indsats med henblik på at mindske den administrative byrde.
- (61) På fjernvarmeområdet er det derfor afgørende at åbne mulighed for at erstatte brændsel med vedvarende energikilder og forebygge lovbestemt og teknologisk fastlåsnings hhv. udelukkelse af bestemte teknologier ved at styrke producenter af vedvarende energis og endelige forbrugeres rettigheder og give de endelige forbrugere værktøjer, der letter deres valg af den energimæssigt mest ydedygtige løsning under hensyntagen til fremtidige behov for opvarmning og køling i overensstemmelse med de forventede kriterier for bygningers ydeevne.
- (62) I den europæiske strategi for lavemissionsmobilitet fra juli 2016 er det påpeget, at fødevarebaserede biobrændstoffer spiller en begrænset rolle i dekarboniseringen af transportsektoren og gradvist bør udfases og erstattes af avancerede biobrændstoffer. For at forberede overgangen til avancerede biobrændstoffer og minimere de samlede virkninger af indirekte ændringer i arealanvendelsen er det hensigtsmæssigt at nedbringe den mængde af biobrændstoffer og flydende biobrændsler, som produceres på grundlag af fødevare- og foderafgrøder, der kan medregnes i opfyldelsen af målene i dette direktiv.
- (63) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1513³³ blev Kommissionen opfordret til hurtigst muligt at fremlægge et omfattende forslag til en omkostningseffektiv og teknologineutral politik for perioden efter 2020 for at skabe et langsigtet perspektiv for investeringer i bæredygtige biobrændstoffer med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen og i andre midler til dekarbonisering af transportsektoren. Pålægges brændstofleverandører en integrationsforpligtelse, kan dette give investorerne vished og tilskynde til fortsat at udvikle alternative vedvarende transportbrændstoffer, herunder avancerede biobrændstoffer, vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og elektricitet fra vedvarende energikilder til transport. Brændstofleverandørerne bør pålægges en forpligtelse på samme niveau i alle medlemsstater for at sikre

³³

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1513 af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 239 af 15.9.2015, s. 1).

sammenhæng i specifikationerne for og tilgængeligheden af transportbrændstof. Da handel med transportbrændstoffer er ukompliceret, bør brændstofleverandører i medlemsstater med ringe forekomster af de relevante ressourcer let kunne anskaffe transportbrændstoffer fra vedvarende kilder andetsteds fra.

- (64) Avancerede biobrændstoffer, andre biobrændstoffer og biogas produceret af råprodukter, der er opført i bilag IX, vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og elektricitet fra vedvarende energikilder inden for transport kan bidrage til lave kulstofemissioner, fremme dekarboniseringen af EU's transportsektor på en omkostningseffektiv måde og forbedre bl.a. energimæssig diversificering i transportsektoren, samtidig med at innovation, vækst og beskæftigelse fremmes i EU's økonomi og afhængigheden af importeret energi nedbringes. Den integrationsforpligtelse, der pålægges brændstofleverandørerne, bør fremme den videre udvikling af avancerede brændstoffer, herunder biobrændstoffer, fordi det er vigtigt at sikre, at inddragelsesforpligtelsen også tilskynder til at forbedre drivhusgaspræstationerne for de brændstoffer, som leveres for at opfylde forpligtelsen. Kommissionen bør vurdere disse brændstoffers drivhusgaspræstationer, tekniske innovation og bæredygtighed.
- (65) Fremme af fossile brændstoffer med lave kulstofemissioner, der fremstilles af fossile affaldsstrømme, kan også bidrage til at opfylde de politiske målsætninger om energidiversificering og dekarbonisering af transportsektoren. Disse brændstoffer bør derfor være omfattet af en integrationsforpligtelse, som pålægges brændstofleverandørerne.
- (66) Råprodukter, der kun medfører få indirekte ændringer i arealanvendelsen, når de anvendes til produktion af biobrændstoffer, bør fremmes på grund af deres bidrag til dekarboniseringen af økonomien. Navnlig råprodukter til avancerede biobrændstoffer, for hvilke teknologien er relativt innovativ, mindre moden, og som derfor har behov for mere intensiv støtte, bør opføres i et bilag til dette direktiv. For at sikre, at dette bilag er ajour med den nyeste teknologiske udvikling, samtidig med at utilsigtede negative virkninger søges undgået, bør der efter vedtagelsen af direktivet foretages en evaluering for at vurdere muligheden for at udvide bilaget med nye råprodukter.

↓ 2009/28/EF, betragtning 94

~~Foranstaltningerne i artikel 17 til 19 er baseret på traktatens artikel 95, fordi de også har en indvirkning på det indre markeds funktion ved at harmonisere de bæredygtighedskriterier, som biobrændstoffer og flydende biobrændsler skal opfylde med henblik på målopgørelsen i henhold til dette direktiv og derved letter medlemsstaternes indbyrdes handel med biobrændstoffer og flydende biobrændsler, som opfylder disse betingelser, jf. artikel 17, stk. 8.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 59

~~Netsammenkoblinger mellem landene letter integrationen af elektricitet fra vedvarende energikilder. Ud over at udligne udsving kan sammenkoblinger mindske balanceringsomkostninger, fremme reel konkurrence og dermed give lavere priser og støtte udviklingen af net. Ved at dele og optimere brugen af transmissionskapaciteten kan man også undgå overdrevent behov for ny kapacitet.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 60

~~Prioriteret adgang og garanteret adgang for elektricitet fra vedvarende energikilder er vigtig for at kunne integrere vedvarende energikilder i det indre marked for elektricitet i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, og for en yderligere udvikling af artikel 11, stk. 3, i direktiv 2003/54/EF. Krav vedrørende opretholdelse af elnettets pålidelighed og sikkerhed og lastfordeling kan variere i overensstemmelse med det nationale elnets karakteristika og sikre funktion. Prioriteret adgang til nettet giver sikkerhed for, at tilsluttede anlæg, der producerer elektricitet fra vedvarende energikilder, til enhver tid vil kunne sælge og overføre deres elektricitet fra vedvarende energikilder i overensstemmelse med tilslutningsregler, når kilden bliver tilgængelig. Hvis elektricitet fra vedvarende energikilder integreres på spotmarkedet, sikrer garanteret adgang, at al elektricitet, der sælges og støttes, får adgang til elnettet, hvilket gør det muligt at anvende mest mulig elektricitet fra vedvarende energikilder fra anlæg, der er tilsluttet elnettet. Dette medfører imidlertid ikke nogen forpligtelse for medlemsstaten til at støtte eller indføre købsforpligtelse for energi fra vedvarende energikilder. I andre systemer er der fastsat en fast pris for elektricitet fra vedvarende energikilder, normalt sammen med en købsforpligtelse for systemoperatoren. I sådanne tilfælde er der allerede givet prioriteret adgang.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 61

~~Under visse omstændigheder er det ikke muligt fuldt ud at sikre transmission og distribution af elektricitet fra vedvarende energikilder uden at påvirke elnettets pålidelighed eller sikkerhed. Under sådanne omstændigheder kan det være hensigtsmæssigt at yde økonomisk kompensation til de pågældende producenter. Dette direktivs mål kræver imidlertid en vedvarende stigning i transmission og distribution af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder, uden at nettets pålidelighed eller sikkerhed påvirkes. Med henblik herpå bør medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger til at øge anvendelsen af elektricitet fra vedvarende energikilder, bl.a. ved at tage hensyn til de særlige kendetegn ved forskellige energikilder og kilder, der endnu ikke kan lagres. I det omfang målene i dette direktiv kræver det, bør der snarest muligt gives tilladelse til tilslutningen af nye vedvarende energianlæg. Med henblik på at fremskynde nettilslutningsprocedurerne kan medlemsstaterne åbne mulighed for prioriteret tilslutning eller reserverede tilslutningsmuligheder for nye anlæg, der producerer elektricitet fra vedvarende energikilder.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 62
(tilpasset)

- (67) ~~Omkostningerne ved at tilslutte nye producenter af elektricitet og gas fra vedvarende energikilder til el- og gasnettet bør være ☒ baseret på ☒ objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende ☒ kriterier ☒, og der bør tages behørigt hensyn til de fordele, som tilsluttede producenter af elektricitet fra vedvarende energikilder og lokale producenter af gas fra vedvarende energikilder bibringer el- og gasnettet.~~
-

↓ 2009/28/EF, betragtning 63

~~Producenter af elektricitet, der ønsker at udnytte potentialet for energi fra vedvarende energikilder i Fællesskabets randområder, navnlig øregioner og tyndtbefolkede regioner, bør, når det er muligt, få fordel af rimelige tilslutningsomkostninger for at sikre, at de ikke på~~

~~uretfærdig vis stilles ringere end producenter i mere centralt beliggende, mere industrialiserede og mere tætbefolkede områder.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 64

~~Direktiv 2001/77/EF fastlægger rammen for, hvordan elektricitet fra vedvarende energikilder integreres i nettet. Der er dog stor forskel på den grad af integration, de forskellige medlemsstater rent faktisk har opnået. Det er derfor nødvendigt at styrke rammen og med jævne mellemrum tage dens anvendelse op til revision på nationalt plan.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 24
(tilpasset)
⇒ nyt

- (68) For at udnytte biomasses fulde potentiale ⇒ med henblik på at bidrage til dekarboniseringen af økonomien i forbindelse med anvendelsen heraf til materialer og energi ⇨ bør ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒ og medlemsstaterne fremme øget ⇒ bæredygtig ⇨ anvendelse af eksisterende ~~reserver~~ af tømmer- ⇒ og landbrugsressourcer ⇨ og udviklingen af nye skovbrugs ⇒ - og landbrugsproduktions ⇨ systemer.

↓ 2009/28/EF, betragtning 65
(tilpasset)
⇒ nyt

- (69) ~~Produktionen af biobrændstof bør være bæredygtig. Der bør derfor stilles krav om, at~~ Biobrændstoffer ⇒ , flydende biobrændsler og biomassebrændsel bør altid produceres på en bæredygtig måde. Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler ⇨, der anvendes for at opfylde ☒ EU- ☒ mållene i dette direktiv, og biobrændstoffer, ~~der~~ ☒ der ☒ nyder godt af ~~ationale~~ støtteordninger, bør derfor pålægges at opfylde bæredygtigheds ⇒ - og drivhusgasemissionsbesparelses ⇨ kriterier.

↓ 2009/28/EF, betragtning 66
(tilpasset)
⇒ nyt

- (70) ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒ bør tage de nødvendige skridt inden for rammerne af dette direktiv, herunder til fremme af bæredygtigheds ⇒ - og drivhusgasemissionsbesparelses ⇨ kriterier for biobrændstoffer ⇒ og for biobrændstoffer og biomassebrændsler, som anvendes til opvarmning eller køling og elproduktion ⇨ ~~og udvikling af anden og tredje generationsbiobrændstoffer i Fællesskabet og i verden, samt til styrkelse af landbrugsforskning og videnskabelse på disse områder.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 67

~~Indførelsen af bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer opfylder ikke sit formål, hvis de produkter, der ikke opfylder kriterierne, og som ellers ville være blevet anvendt som~~

~~biobrændstoffer, i stedet anvendes som flydende biobrændsler i opvarmnings- og elsektoren. Bæredygtighedskriterierne bør derfor også gælde flydende biobrændsler generelt.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 68
(tilpasset)

~~(68) Det Europæiske Råd opfordrede i marts 2007 Kommissionen til at fremlægge et samlet direktiv om anvendelsen af alle vedvarende energikilder, som kunne indeholde kriterier og bestemmelser, der skal sikre en bæredygtig forsyning og anvendelse af bioenergi. Sådanne bæredygtighedskriterier bør udgøre en integrerende del af en bredere ordning, som omfatter alle flydende biobrændsler og ikke blot biobrændstoffer. Sådanne bæredygtighedskriterier bør derfor indgå i dette direktiv. For at sikre en sammenhængende tilgang mellem energi- og miljøpolitikkerne og undgå, at erhvervslivet får ekstra udgifter, og for at forhindre den manglende miljømæssige sammenhæng, der ville være forbundet med en ukoordineret indsats, er det vigtigt, at indføre de samme bæredygtighedskriterier for anvendelsen af biobrændstoffer med henblik på dette direktiv på den ene side og med henblik på direktiv 98/70/EF på den anden side. Af samme årsager bør dobbeltindberetning undgås i denne sammenhæng. Kommissionen og de kompetente nationale myndigheder bør samordne deres aktiviteter inden for rammerne af et udvalg med særligt ansvar for bæredygtighedsaspekter. Kommissionen bør derudover i 2009 tage stilling til en eventuel medtagelse af andre anvendelser for biomasse og de hermed forbundne modaliteter.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 69
(tilpasset)
⇒ nyt

(71) ~~Den stigende globale efterspørgsel efter~~ ⇒ Produktionen af landbrugsråvarer bestemt til ⇐ biobrændstoffer, ~~og~~ flydende biobrændsler ⇒ og biomassebrændsler ⇐ og incitamenterne i dette direktiv til at anvende dem bør ikke have den virkning at tilskynde til ødelæggelse af arealer med biodiversitet. ~~Så~~ ; s ~~Å~~ Sådanne udtømmelige ressourcer, hvis værdi for menneskeheden er anerkendt i diverse internationale instrumenter, bør bevares. ~~Forbrugere i Fællesskabet ville desuden finde det moralsk forkasteligt, at deres øgede forbrug af biobrændstoffer og flydende biobrændsler kunne betyde, at arealer med biodiversitet blev ødelagt. Af disse årsager er det~~ Det er ~~derfor~~ ~~derfor~~ nødvendigt at fastsætte bæredygtigheds ⇐ og drivhusgasemissionsbesparelses ⇐ kriterier, der sikrer, at biobrændstoffer, ~~og~~ flydende biobrændsler ⇐ og biomassebrændsler ⇐ kun er omfattet af incitamenterne, hvis det ~~kan~~ garanteres, at ~~de~~ ⇐ landbrugsråvaren ⇐ ikke stammer fra arealer med biodiversitet eller, når det drejer sig om områder, der har fået status som naturbeskyttelsesområder, eller om beskyttelse af sjældne, truede eller udryddelsestruede økosystemer eller arter, hvis den relevante kompetente myndighed dokumenterer, at fremstilling af den pågældende ⇐ landbrugsråvare ⇐ ~~det pågældende råmateriale~~ ikke indvirker på denne status eller beskyttelse. ~~Bæredygtighedskriterierne bør anse skove~~ Skove bør betragtes ~~derfor~~ som biologisk mangfoldige ~~derfor~~ ifølge bæredygtighedskriterierne ~~derfor~~ , hvis ~~derfor~~ de er ~~derfor~~ ~~derfor~~ primærskove ~~derfor~~ ~~primærskove~~ i overensstemmelse med den definition, som FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO) anvender i sin Global Forest Resource Assessment, ~~som lande bruger overalt i verden ved rapportering om primærskovens udstrækning,~~ eller hvis ~~derfor~~ de er ~~derfor~~ beskyttet i henhold til national naturbeskyttelseslovgivning. Områder, hvor der indsamles andet

forstmateriale end træ, bør ~~medtages~~ betragtes som biologisk mangfoldige skove ~~medtages~~, forudsat at den menneskelige påvirkning er lille. Andre skovtyper som defineret af FAO, f.eks. modificerede naturlige skove, delvist naturlige skove og plantager, bør ikke betragtes som primærskove. I betragtning af, at visse græsarealer i såvel tempererede som tropiske områder, herunder savanner, stepper, kratområder og prærier, også har stor biodiversitet, bør biobrændstoffer $\Rightarrow$, flydende biobrændsler og biomassebrændsler $\Leftarrow$ baseret på $\Rightarrow$ landbrugsråvarer $\Leftarrow$ råmaterialer fra sådanne arealer heller ikke være omfattet af incitamenterne i dette direktiv. Kommissionen bør fastsætte hensigtsmæssige kriterier ~~og geografiske udstrækninger~~ for at definere sådanne græsarealer med stor biodiversitet i overensstemmelse med den bedst tilgængelige videnskabelige dokumentation og relevante internationale standarder.

↓ 2009/28/EF, betragtning 70

~~Hvis arealer med store kulstoflagre i jorden eller vegetationen omlægges for at dyrke råmaterialer til biobrændstoffer og flydende biobrændsler, vil noget af det lagrede kulstof som regel blive frigivet til atmosfæren og føre til dannelsen af kuldioxid. Den heraf følgende negative drivhuseffekt kan overgå den positive drivhuseffekt af biobrændstoffer eller flydende biobrændsler, i visse tilfælde med en stor margin. Ved beregning af besparelsen i drivhusemissionen for biobrændstoffer og flydende biobrændsler, bør den fulde kulstofvirkning af sådanne omlægninger indregnes. Dette er nødvendigt for at sikre, at der i beregningen af besparelsen i drivhusemissionen tages hensyn til de samlede kulstofvirkninger ved brugen af biobrændstoffer og flydende biobrændsler.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 71

~~Ved beregning af drivhuseffekten ved arealomlægning bør de økonomiske aktører kunne benytte faktiske værdier for kulstoflagre i forbindelse med referencearealanvendelsen og arealanvendelsen efter omlægningen. De bør også kunne anvende faste værdier. Der kan passende tages udgangspunkt i arbejdet i Det Mellemstatslige Panel for Klimaændringer for sådanne faste værdier. Dette arbejde har endnu ikke fået en form, der umiddelbart kan anvendes af de økonomiske aktører. Kommissionen bør derfor på baggrund af dette arbejde udarbejde retningslinjer, der kan danne grundlag for beregningen af ændringer i kulstoflagrene med henblik på dette direktiv, herunder med hensyn til ændringer i skovområder med en kronedækningsgrad på mellem 10 og 30 %, savanner, kratområder og prærier.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 72

~~Kommissionen bør udvikle metodologier med henblik på at vurdere den effekt, dræning af tørvbundsarealer har på drivhusemissioner.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 73
(tilpasset)
 $\Rightarrow$ nyt

- (72) Der bør ikke ske omlægning af arealer med henblik på fremstilling af $\Rightarrow$ landbrugsråvarer til $\Leftarrow$ biobrændstof $\Rightarrow$, flydende biobrændsler og biomassebrændsler $\Leftarrow$, hvis tab af kulstoflagre ved en sådan omlægning ikke inden for et rimeligt tidsrum, set i lyset af klimaproblematikkens hastende karakter, vil kunne

opvejes af den besparelse i drivhusgasemissionen, der opnås ved produktion ⇒ og anvendelse ⇐ af biobrændstof, ~~eller~~ flydende biobrændsler ⇐ og biomassebrændsler ⇐. Dette vil kunne forhindre, at de økonomiske aktører pålægges unødvendig, byrdefuld forskning, og at arealer med store kulstoflagre, som senere viser sig at være uegnede til fremstilling af ⇒ landbrugsråvarer ~~⇐ råmaterialer~~ til biobrændstof, ~~og~~ flydende biobrændsler ⇐ og biomassebrændsler, ⇐ omlægges. Opgørelser af verdens kulstoflagre indikerer, at vådområder og konstant skovbevoksede områder med en kronedækningsgrad på over 30 % bør høre til i denne kategori. ~~Skovbevoksede områder med en kronedækningsgrad på mellem 10 og 30 % bør også være omfattet, medmindre der er dokumentation for, at deres kulstoflagre er tilstrækkeligt lavt til at kunne begrunde en omlægning, jf. bestemmelserne i dette direktiv. Referencen til vådområder bør tage hensyn til definitionen i konventionen om vådområder af international betydning, navnlig som levesteder for vandfugle, vedtaget den 2. februar 1971 i Ramsar.~~

⇓ nyt

- (73) Landbrugsråprodukter bestemt til produktion af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler bør ikke produceres på tørvearealer, eftersom dyrkningen af råprodukter på tørvearealer vil medføre et betydeligt tab af kulstoflagre, hvis jorden drænes yderligere til dette formål, og det er vanskeligt at påvise, at en sådan dræning ikke finder sted.
- (74) Inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik bør landbrugerne overholde en lang række miljøkrav for at komme i betragtning til direkte støtte. Overholdelsen af kravene kan mest effektivt kontrolleres inden for rammerne af landbrugspolitikken. Det er uhensigtsmæssigt at indføre kravene i bæredygtighedsordningen, da bæredygtighedskriterierne for bioenergi bør fastsætte objektive regler, der gælder på verdensplan. Verifikation af overholdelsen af dette direktiv risikerer ligeledes at medføre en unødvendig administrativ byrde.
- (75) Der bør indføres EU-dækkende bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterier for biomassebrændsler, der anvendes til produktion af elektricitet, opvarmning og køling, med henblik på fortsat at sikre høje drivhusgasbesparelser i forhold til fossile brændsler, således at utilsigtede konsekvenser for bæredygtigheden undgås, og det indre marked fremmes.
- (76) For at sikre, at hugsten til trods for den stigende efterspørgsel efter skovbiomasse finder sted på en bæredygtig måde i skove, hvor genplantning garanteres, at der lægges særlig vægt på områder, som udtrykkeligt er udpeget med henblik på beskyttelse af biodiversitet, landskaber og særlige naturbetingede forhold, at biodiversitetsressourcer bevares, og at kulstoflagre spores, bør træråvarer alene komme fra skove, hvori hugsten finder sted i overensstemmelse med de principper for bæredygtig skovforvaltning, som er opstillet inden for rammerne af internationale skovprocesser såsom Forest Europe, og som implementeres gennem national lovgivning, eller den bedste forvaltningspraksis på skovbrugsbedriftsniveau. Aktørerne bør træffe egnede foranstaltninger for at minimere risikoen for at anvende ikkebæredygtig skovbiomasse til produktion af bioenergi. Aktørerne bør til dette formål indføre en risikobaseret tilgang. I denne sammenhæng bør Kommissionen udvikle en operationel vejledning om kontrol af overensstemmelsen med den

risikobaserede tilgang efter høring af energiunionens reguleringsudvalg og den stående skovbrugskomité, der er nedsat ved Rådets afgørelse 89/367/EØF³⁴.

- (77) For at minimere den administrative byrde bør Unionens bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterier kun gælde for elektricitet og varme fra biomassebrændsler, der er produceret i anlæg med en kapacitet på 20 MW eller derover.
- (78) Biomassebrændsler bør omdannes til elektricitet og varme på en effektiv måde for at maksimere energiforsynings sikkerheden og drivhusgasbesparelsen og desuden begrænse emissioner af luftforurenende stoffer og minimere presset på de begrænsede biomasseresourcer. Offentlig støtte til anlæg med en kapacitet på 20 MW eller derover bør derfor i givet fald kun gives til højeffektive kraftvarmeproduktionsanlæg, jf. definitionen i artikel 2, nr. 34), i direktiv 2012/27/EU. Eksisterende støtteordninger for elproduktion ud fra biomasse bør dog tillades indtil deres udløbsdato for alle biomasseanlæg. Desuden bør elektricitet produceret ud fra biomasse i nye anlæg med en kapacitet på 20 MW eller derover kun medregnes i opfyldelsen af målene for vedvarende energi og forpligtelserne for så vidt angår højeffektive kraftvarmeproduktionsanlæg. I overensstemmelse med statsstøttereglerne bør medlemsstaterne dog kunne yde offentlig støtte til produktion af vedvarende energi til anlæg og medregne den elektricitet, de producerer, i opfyldelsen af målene for vedvarende energi og forpligtelser, således at en øget afhængighed af fossile brændsler med højere klima- og miljøkonsekvenser undgås, hvis medlemsstaterne efter at have udtømt alle tekniske og økonomiske muligheder for at indføre højeffektive kraftvarmeproduktions- og biomasseanlæg står over for en behørigt dokumenteret risiko for elforsynings sikkerheden.
- (79) De minimumstærskler for besparelser i drivhusgasemissioner, der gælder for biobrændstoffer og flydende biobrændsler, som produceres i nye anlæg, bør forhøjes for at forbedre deres samlede drivhusgasbalance og modvirke yderligere investeringer i anlæg med lav præstation for så vidt angår besparelser i drivhusgasemissioner. Med en sådan forhøjelse beskyttes investeringer i produktionskapacitet for biobrændstoffer og flydende biobrændsler.
- (80) På grundlag af erfaringen med den praktiske gennemførelse af Unionens bæredygtighedskriterier bør frivillige internationale og nationale certificeringsordningers rolle med hensyn til verifikation af overholdelsen af bæredygtighedskriterierne styrkes på en harmoniseret måde.

↓ 2009/28/EF, betragtning 74

~~Incitamenterne i dette direktiv vil fremme øget produktion af biobrændstoffer og flydende biobrændsler globalt. Hvis biobrændstoffer og flydende biobrændsler fremstilles af råmaterialer, der er produceret i Fællesskabet, bør de også opfylde Fællesskabets miljøkrav for landbrug, herunder krav vedrørende beskyttelse af grundvandets og overfladevandets kvalitet, og sociale krav. Det kan imidlertid frygtes, at de miljømæssige eller sociale minimumskrav ikke vil blive overholdt ved produktion af biobrændstoffer og flydende biobrændsler i visse tredjelande. Det er derfor hensigtsmæssigt at fremme udviklingen af multilaterale og bilaterale aftaler og frivillige internationale eller nationale ordninger, der omfatter de væsentligste miljømæssige og sociale hensyn, for at fremme en bæredygtig~~

³⁴ Rådets beslutning af 29. maj 1989 om nedsættelse af en stående skovbrugskomité (EFT L 165 af 15.6.1989, s. 14).

~~produktion af biobrændstoffer og flydende biobrændsler på globalt plan. Hvis der ikke foreligger sådanne aftaler eller ordninger, bør medlemsstaterne forlange, at de økonomiske aktører rapporterer om disse spørgsmål.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 75

~~Kommissionen bør i 2009 analysere kravene til en bæredygtighedsordning for anvendelse af biomasse til anden energi end flydende biobrændsler og biobrændstoffer og tage højde for behovet for, at biomasseressourcerne forvaltes på bæredygtig vis.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 76

~~Bæredygtighedskriterierne vil kun være effektive, hvis de fører til en ændret adfærd blandt markedsaktørerne. Denne ændrede adfærd vil kun forekomme, hvis der er en prisgevinst ved de biobrændstoffer og flydende biobrændsler, som opfylder disse kriterier, i forhold til dem, der ikke gør det. Ifølge massebalancemetoden til kontrol af overensstemmelse er der en fysisk forbindelse mellem på den ene side fremstillingen af biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der opfylder bæredygtighedskriterierne, og på den anden side forbruget af biobrændstoffer og flydende biobrændsler i Fællesskabet, hvilket giver en fornuftig balance mellem udbud og efterspørgsel og sikrer en prisgevinst, der er større end i systemer, hvor en sådan forbindelse ikke findes. Massebalancemetoden bør derfor anvendes til kontrol af overensstemmelse for at sikre, at biobrændstoffer og flydende biobrændsler, som opfylder bæredygtighedskriterierne, kan sælges til en højere pris. Herved bevares systemets integritet, samtidig med at industrien ikke pålægges en urimelig byrde. Andre kontrolmetoder bør dog undersøges.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 77

~~Hvor det er relevant, bør Kommissionen tage behørigt hensyn til millenniumøkosystemvurderingen (Millennium Ecosystem Assessment), som indeholder nyttige data for bevarelsen af i det mindste de områder, der leverer grundlæggende økosystemydelse i kritiske situationer, f.eks. beskyttelse af afvandsningsområder og erosionskontrol.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 78

~~Effekten af dyrkning af biomasse, f.eks. i form af ændringer i arealanvendelse, herunder forskydning, indførelse af invasive fremmede arter og andre effekter på biodiversiteten samt på fødevareproduktionen og den lokale velstand, bør overvåges. Kommissionen bør være opmærksom på alle relevante kilder til information, herunder FAO's verdenskort over sult. Biobrændstoffer bør fremmes på en måde, der tilskynder til større produktivitet i landbruget og til brug af nedbrudte arealer.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 79
(tilpasset)
⇒ nyt

(81) Det er i ~~Fællesskabets~~ ☒ Unionens ☒ interesse at fremme udviklingen af ~~multilaterale og bilaterale aftaler og~~ frivillige internationale eller nationale ordninger, der sætter standarder for fremstillingen af bæredygtige biobrændstoffer, ~~og~~ flydende

biobrændsler ⇨ og biomassebrændsler ⇨ og certificerer, at produktionen af biobrændstoffer, ~~og flydende biobrændsler ⇨ og biomassebrændsler ⇨~~ opfylder disse standarder. Af den grund bør det være muligt at beslutte, at ~~sådanne aftaler eller ordninger~~ ⇨ bør anses for at give ⇨ ~~giver~~ pålidelig dokumentation og pålidelige oplysninger, ⇨ når ⇨ ~~forudsat at~~ de opfylder rimelige krav om pålidelighed, gennemsigtighed og uafhængig kontrol. ⇨ For at sikre, at overholdelsen af bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne kontrolleres på en solid og harmoniseret måde og navnlig for at forebygge svig, bør Kommissionen bemyndiges til at fastsætte gennemførelsesbestemmelser og herunder passende standarder for pålidelighed, gennemsigtighed og uafhængig revision, som de frivillige ordninger skal anvende. ⇨

⇩ nyt

- (82) Frivillige ordninger spiller en stadig vigtigere rolle med hensyn til tilvejebringelse af dokumentation for overholdelse af bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler. Kommissionen bør derfor kræve, at frivillige ordninger, herunder dem, som Kommissionen allerede har anerkendt, regelmæssigt aflægger rapport om deres aktiviteter. Sådanne rapporter bør offentliggøres for at øge gennemsigtigheden og forbedre Kommissionens tilsyn. Desuden vil sådanne rapporter give Kommissionen den fornødne information til at rapportere om de frivillige ordningers funktion med henblik på at kortlægge bedste praksis og eventuelt fremlægge et forslag med henblik på yderligere fremme af sådan bedste praksis.
- (83) For at fremme et velfungerende indre marked bør dokumentation for bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterier for biomasse, som er bestemt til energiformål, og som er fremstillet i overensstemmelse med en af Kommissionen anerkendt ordning, anerkendes i alle medlemsstater. Medlemsstaterne bør bidrage til at sikre den korrekte gennemførelse af principperne for certificering af frivillige ordninger ved at føre tilsyn med aktiviteterne i certificeringsorganer, som det nationale akkrediteringsorgan har akkrediteret, og ved at informere de frivillige ordninger om relevante bemærkninger.

⇩ 2009/28/EF, betragtning 80

~~Det er nødvendigt at fastsætte klare regler for beregningen af drivhusgasemissioner fra biobrændstoffer og flydende biobrændsler og de tilsvarende fossile brændstoffer, der sammenlignes med.~~

⇩ 2009/28/EF, betragtning 81

~~Ved beregningen af drivhusgasemissioner fra fremstilling og anvendelse af brændstoffer bør der tages hensyn til biprodukter. Substitutionsmetoden er hensigtsmæssig til politikanalyseformål, men ikke til fastsættelse af regler for de enkelte økonomiske aktører og individuelle partier af transportbrændstof. I disse tilfælde er energiallokeringsmetoden den mest hensigtsmæssige, fordi den er let at anvende, er forudsigelig over tid, minimerer incitamentet, der virker mod hensigten, og giver resultater, der generelt svarer til substitutionsmetodens resultater. Til politikanalyseformål bør Kommissionen i sin rapportering ligeledes oplyse de resultater, der opnås ved at anvende substitutionsmetoden.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 82 (tilpasset) ⇒ nyt
--

- (84) For at undgå en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde bør der udfærdiges en liste over standardværdier for gængse produktionsveje for biobrændstoffer⇒, flydende biobrændsler og biomassebrændsler ⇐, og denne liste bør ajourføres og udvides, når yderligere pålidelige data foreligger. Økonomiske ~~operatører~~ aktører bør altid være berettigede til at kræve den besparelse i drivhusgasemissionen for biobrændstoffer, ~~og~~ flydende biobrændsler ⇒ og biomassebrændsler ⇐, der er opført på denne liste. Hvis standardværdien for besparelser i drivhusgasemissionen fra en produktionsvej ligger under det krævede minimumsniveau for besparelser i drivhusgasemissionen, bør producenter, som ønsker at vise, at de lever op til dette minimumsniveau, anmodes om at dokumentere, at de faktiske emissioner fra deres fremstillingsproces er lavere end dem, man gik ud fra ved beregningen af standardværdierne.
-

⇓ nyt

- (85) Det er nødvendigt at fastsætte klare regler for beregningen af drivhusgasemissionsbesparelser fra biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler og de tilsvarende værdier for fossile brændstoffer og brændsler, der sammenlignes med.
- (86) I overensstemmelse med den nuværende tekniske og videnskabelige viden bør drivhusgasopgørelsesmetoden tage hensyn til omdannelsen af faste og gasformige biomassebrændsler til endelig energi for at sikre sammenhængen med beregningen af vedvarende energi, som bidrager til opfyldelsen af EU-målet i dette direktiv. Allokering af emissioner til biprodukter, som adskiller sig fra affald og restprodukter, bør også gennemgås på ny i tilfælde, hvor elektricitet og/eller opvarmning og køling produceres med kraftvarme eller af elproduktion fra industrielle processer.
- (87) For at sikre konsekvens i og sammenlignelighed af drivhusgasbesparelser hidrørende fra biomassebrændsler til opvarmning og køling og elproduktion i forskellige medlemsstater bør der anvendes en værdi for de fossile brændsler, der sammenlignes med, baseret på gennemsnitlige EU-emissioner i opvarmnings- og elsektoren.
- (88) Hvis jord med store kulstoflagre eller megen vegetation omlægges for at dyrke råmaterialer til biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, vil en del af det lagrede kulstof som regel blive frigivet til atmosfæren og føre til dannelsen af kuldioxid. Den heraf følgende negative drivhusgaseffekt kan overstige den positive drivhusgaseffekt af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, i visse tilfælde med en stor margin. Ved beregning af besparelsen i drivhusgasemissionen for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, bør den fulde kulstofvirkning af sådanne omlægninger indregnes. Dette er nødvendigt for at sikre, at der i beregningen af besparelsen i drivhusgasemissionen tages hensyn til de samlede kulstofvirkninger ved brugen af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler.
- (89) Ved beregning af drivhusgaseffekten ved arealomlægning bør de økonomiske aktører kunne benytte faktiske værdier for kulstoflagre i forbindelse med referencearealanvendelsen og arealanvendelsen efter omlægningen. De bør også kunne anvende faste værdier. Der kan passende tages udgangspunkt i Det Mellemsstatslige

Panel for Klimaændrings metode for sådanne faste værdier. Dette arbejde har endnu ikke fået en form, der umiddelbart kan anvendes af de økonomiske aktører. Kommissionen bør derfor revidere retningslinjerne af 10. juni 2010 for beregning af kulstoflagre i jorden med henblik på bilag V til dette direktiv og samtidig sikre sammenhæng med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013³⁵.

- (90) Ved beregningen af drivhusgasemissioner fra fremstilling og anvendelse af brændstoffer bør der tages hensyn til biprodukter. Substitutionsmetoden er hensigtsmæssig til politikanalyseformål, men ikke til fastsættelse af regler for de enkelte økonomiske aktører og individuelle partier af transportbrændstof. I disse tilfælde er energiallokeringsmetoden den mest hensigtsmæssige, fordi den er let at anvende, er forudsigelig over tid, minimerer incitamenter, der virker mod hensigten, og giver resultater, der generelt svarer til substitutionsmetodens resultater. Til politikanalyseformål bør Kommissionen i sin rapportering ligeledes oplyse de resultater, der opnås ved at anvende substitutionsmetoden.
- (91) Biprodukter adskiller sig fra affald og restprodukter fra landbruget, idet disse er hovedformålet for produktionsprocessen. Det bør derfor præciseres, at restprodukter fra landbruget er restprodukter og ikke biprodukter. Dette har ingen følger for den eksisterende metode, men præciserer de gældende bestemmelser.
- (92) Den fastlagte metode, hvorved energiallokering benyttes til at fordele drivhusgasemissioner mellem biprodukter, har fungeret godt og bør videreføres. Metoden til beregning af drivhusgasemissioner hidrørende fra anvendelsen af kombineret produktion af varme og elektricitet (kraftvarmeproduktion), når kraftvarmeproduktion anvendes til forarbejdning af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, bør tilpasses den anvendte metode, når kraftvarme er det endelige anvendelsesformål.
- (93) I metoden indregnes de reducerede drivhusgasemissioner, der skyldes anvendelsen af kraftvarme, sammenholdt med anvendelsen af anlæg, der producerer enten elektricitet eller varme, under hensyntagen til varmens nytteværdi i forhold til elektricitet og varmens nytteværdi ved forskellige temperaturer. Det følger heraf, at en højere temperatur bør tilskrives en større del af de samlede drivhusgasemissioner end varme ved lav temperatur, når varmen er opstået i forbindelse med elproduktion. I metoden tages der hensyn til den samlede kæde frem til den endelige energi og herunder omdannelse til varme eller elektricitet.

↓ 2009/28/EF, betragtning 84

~~For ikke at tilskynde til dyrkning af råmaterialer til biobrændstoffer og flydende biobrændsler på steder, hvor det ville føre til høje drivhusgasemissioner, bør brugen af standardværdier for dyrkning begrænses til områder, hvor en sådan virkning kan udelukkes på pålidelig vis. For at undgå en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde er det imidlertid hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne fastsætter de nationale eller regionale gennemsnitsværdier for emissioner fra dyrkning, herunder fra brug af gødningsstoffer.~~

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).

↓ 2009/28/EF, betragtning 83
(tilpasset)

- (94) De data, der anvendes til beregning af standardværdierne, bør indhentes fra uafhængige, videnskabelige ekspertkilder og bør ajourføres efter behov, efterhånden som der sker fremskridt i disse kilders arbejde. Kommissionen bør tilskynde disse kilder til, når de ajourfører deres arbejde, at tage højde for emissioner fra dyrkning, virkningen af regionale og klimatologiske forhold, virkningerne af dyrkning med bæredygtige landbrugsmetoder og økologisk jordbrug samt videnskabelige bidrag fra producenter i Fællesskabet ☒ Unionen ☒ og tredjelande og civilsamfundet.
-

↓ 2009/28/EF, betragtning 85
(tilpasset)
⇒ nyt

- (95) Den globale efterspørgsel efter landbrugsråvarer stiger. En af metoderne til at efterkomme den stigende efterspørgsel vil bestå i at afsætte flere arealer til landbrugsformål. Genopretning af arealer, der er stærkt nedbrudte ~~eller stærkt forurenede~~, og som derfor ikke kan anvendes til landbrugsformål i deres nuværende tilstand, er en måde, hvorpå man kan forøge de arealer, der kan opdyrkes. Eftersom fremme af biobrændstoffer, ~~og~~ flydende biobrændsler ⇒ og biomassebrændsler ⇐ vil bidrage til den stigende efterspørgsel efter landbrugsråvarer, bør bæredygtighedsordningen fremme brugen af genoprettede nedbrudte arealer. ~~Selv hvis biobrændstofferne fremstilles af råmaterialer fra eksisterende landbrugsarealer, vil den nettostigning i efterspørgslen efter afgrøder, der skyldes fremme af biobrændstoffer, også kunne føre til en nettostigning i de dyrkede områder. Dette kunne berøre arealer med store kulstoflagre, og der ville i så fald opstå skadelige tab af kulstoflagre. For at mindske denne risiko bør der indføres ledsageforanstaltninger, som tilskynder til en øget produktivitetshastighed på arealer, der allerede anvendes til afgrøder, anvendelse af nedbrudte arealer og indførelse af bæredygtighedskrav svarende til dem, der er fastlagt i dette direktiv for Fællesskabets forbrug af biobrændstof, i andre biobrændstofforbrugende lande. Kommissionen bør udarbejde en konkret metodologi til at minimere drivhusgasemissioner, der er forårsaget af indirekte ændringer i arealanvendelsen. I den forbindelse bør Kommissionen på grundlag af den bedste tilgængelige videnskabelige dokumentation navnlig undersøge, om der ved beregningen af drivhusgasemissionerne skal indregnes en faktor for indirekte ændringer i arealanvendelsen, og om der er behov for at tilskynde til bæredygtige biobrændstoffer, som minimerer effekterne af ændringer i arealanvendelsen og forbedrer bæredygtigheden af biobrændstoffer med hensyn til indirekte ændringer i arealanvendelsen. Kommissionen bør ved udarbejdelsen af denne metodologi blandt andet tage højde for de potentielle virkninger af biobrændstoffer fremstillet af celluloseholdigt nonfood materiale og lignocellulosemateriale på indirekte ændringer i arealanvendelsen.~~
-

↓ 2009/28/EF, betragtning 86

~~Hvis målet om en passende markedsandel af biobrændstoffer skal kunne opfyldes, skal der markedsføres diesel med større iblanding af biodiesel end, hvad EN590/2004 standarden foreskriver.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 87

~~For at sikre, at det bliver økonomisk rentabelt at anvende biobrændstoffer, som bygger på et større udvalg af råmaterialer, bør disse biobrændstoffer veje tungere i de nationale biobrændstofferforpligtelser.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 88

~~Der er behov for regelmæssig rapportering for konstant at sætte fokus på fremskridt i udviklingen af energi fra vedvarende energikilder på nationalt plan og Fællesskabsplan. Der bør kræves anvendt en harmoniseret skabelon for de nationale handlingsplaner for vedvarende energi, som medlemsstaterne skal fremlægge. Sådanne planer kan omfatte de omkostninger og fordele, som de planlagte foranstaltninger skønnes at medføre, foranstaltninger vedrørende nødvendig udvidelse eller styrkelse af den eksisterende netinfrastruktur, de skønnede omkostninger og fordele ved udvikling af energi fra vedvarende energikilder ud over, hvad der kræves i henhold til det vejledende forløb, oplysninger om nationale støtteordninger samt oplysninger om disses anvendelse af energi fra vedvarende energikilder i nye eller renoverede bygninger.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 89

~~Medlemsstaterne kan, i forbindelse med udformningen af deres støtteordninger, ansøre til anvendelsen af biobrændstoffer, som giver ekstra fordele, herunder diversificeringsfordelen ved fremstilling af biobrændstoffer af affald, restprodukter, celluloseholdige nonfoodmaterialer og lignocellulose-materialer, alger samt planter dyrket uden brug af kunstvanding i tørre områder til bekæmpelse af ørkenspredning, ved at tage behørigt hensyn til de forskellige omkostninger, der er forbundet med produktion af energi fra traditionelle biobrændstoffer på den ene side og biobrændstoffer, som giver ekstra fordele, på den anden side. Medlemsstaterne kan opmuntre til investering i forskning i og udvikling af disse og andre teknologier til vedvarende energi, som har brug for tid for at blive konkurrencedygtige.~~

↓ nyt

(96) For at sikre en harmoniseret gennemførelse af metoden til beregning af drivhusgasemissioner og tilpasse den til den seneste videnskabelige dokumentation bør Kommissionen tillægges beføjelse til at tilpasse de metodologiske principper og værdier, der er nødvendige for at vurdere, om drivhusgasemissionsbesparelseskriterier er opfyldt, og til at afgøre, om de rapporter, der forelægges af medlemsstaterne og tredjelande, indeholder nøjagtige data om emissioner fra dyrkning af råprodukter.

↓ 2009/28/EF, betragtning 22
(tilpasset)

(97) Opnåelsen af målene for dette direktiv forudsætter, at ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☐ og medlemsstaterne afsætter betydelige finansielle ressourcer til forskning i og udvikling af teknologier til vedvarende energi. Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi bør navnlig prioritere forskning i og udvikling af teknologier til vedvarende energi højt.

↓ 2009/28/EF, betragtning 90

- (98) Gennemførelsen af dette direktiv bør, hvor det er relevant, afspejle bestemmelserne i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, navnlig som den er gennemført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 ~~om offentlig adgang til miljøoplysninger~~³⁶.
-

↓ nyt

- (99) Kommissionen bør med henblik på at ændre eller supplere ikke-væsentlige elementer i bestemmelserne i dette direktiv tillægges beføjelser til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår listen over råprodukter til produktion af avancerede biobrændstoffer, hvis bidrag til opfyldelsen af brændstofleverandørernes forpligtelse på transportområdet er begrænset; tilpasningen af energiindholdet i transportbrændstoffer til den videnskabelige og tekniske udvikling; metoden til fastlæggelse af den andel af biobrændstof, der stammer fra biomasse, som forarbejdes med fossile brændstoffer i en fælles proces; gennemførelsen af aftaler om gensidig anerkendelse af oprindelsesgarantier; fastsættelsen af regler for overvågning af, hvordan oprindelsesgarantiordningen fungerer, og regler for beregning af drivhusgaseffekterne af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og de fossile brændstoffer, de sammenlignes med. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.
-

↓ 2009/28/EF, betragtning 91
(tilpasset)
⇒ nyt

- (100) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med ~~Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999~~ ⇒ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011³⁷ ~~⇒ om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen~~³⁸.

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

³⁸ ~~EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 92

~~Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at tilpasse de metodologiske principper og værdier, der er nødvendige for at vurdere, om bæredygtighedskriterierne for biobrændstoffer og flydende biobrændsler er opfyldt, til at tilpasse transportbrændstoffers energiindhold til den tekniske og videnskabelige udvikling, til at fastlægge kriterier og geografiske udstrækninger for græsarealer med høj biodiversitet samt til at fastlægge detaljerede definitioner for stærkt nedbrudte eller forurenede arealer. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det med nye ikke væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 93

~~De bestemmelser i direktiv 2001/77/EF og direktiv 2003/30/EF, som falder sammen med bestemmelserne i dette direktiv, bør udgå fra det senest mulige tidspunkt for dette direktivs gennemførelse i national lovgivning. De bestemmelser, der vedrører mål og rapportering for 2010 bør fortsat gælde indtil udgangen af 2011. Direktiv 2001/77/EF og direktiv 2003/30/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 95

~~Bæredygtighedsordningen bør ikke forhindre, at medlemsstaterne i deres nationale støtteordninger tager hensyn til højere produktionsomkostninger for biobrændstoffer og flydende biobrændsler, som indebærer fordele, der overstiger bæredygtighedsordningens minimumsværdier.~~

↓ 2009/28/EF, betragtning 96
(tilpasset)
⇒ nyt

(101) Målene for dette direktiv, nemlig at andelen af energi fra vedvarende energikilder skal udgøre ~~20 %~~ ⇒ mindst 27 % ⇐ af ~~Fællesskabets~~ ☒ Unionens ☒ udvidede endelige energiforbrug, og at energi fra vedvarende energikilder skal udgøre ~~10 % af de enkelte medlemsstaters energiforbrug til transport~~ senest i ~~2020~~ ⇒ 2030 ⇐, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og ☒ men ☒ kan ~~derfor~~ på grund af handlingens omfang ☒ bedre ☒ nås på ~~fællesskabs~~ ☒ EU- ☒ plan; ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒ kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten ☒ om Den Europæiske Union ☒ . I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

↓ 2009/28/EF, betragtning 97

~~I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning³⁹ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og~~

³⁹ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

~~offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelse mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.~~

↓ nyt

- (102) Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til det tidligere direktiv. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, der er uændrede, følger af det tidligere direktiv.
- (103) I overensstemmelse med den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 ⇒ ⁴⁰ ⇐ fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter.
- (104) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag XI, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af de deri nævnte direktiver —

↓ 2009/28/EF (tilpasset)
⇒ nyt

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Dette direktiv fastsætter en fælles ramme for fremme af energi fra vedvarende ~~energi~~kilder. Det fastsætter ☒ et bindende ~~☒ bindende nationale~~ ⇒ EU- ⇐ mål for den samlede andel af energi fra vedvarende ~~energi~~kilder i det udvidede endelige energiforbrug ⇒ i 2030 ⇐ ~~og for andelen af energi fra vedvarende energikilder på transportområdet.~~ Det fastlægger ☒ også ☒ regler ☒ om ☒ ~~for statistisk overførsel mellem medlemsstater, fælles projekter~~ ⇒ finansiel støtte til elektricitet fra vedvarende kilder, VE-egetforbrug og anvendelse af vedvarende energi i sektorerne opvarmning og køling og transport samt regionalt samarbejde ⇐ mellem medlemsstater og med tredjelande, oprindelsesgarantier, administrative procedurer, ☒ og ☒ information og uddannelses~~samt adgang til elnettet for energi fra vedvarende energikilder.~~ Det fastlægger bæredygtigheds ⇒ - og drivhusgasemissionsbesparelses ⇐ kriterier for biobrændstoffer ~~og~~ flydende biobrændsler ⇒ og biomassebrændsler ⇐ .

↓ 2009/28/EF, artikel 2 (tilpasset)
⇒ nyt

Artikel 2

Definitioner

⁴⁰

EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

I dette direktiv anvendes definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv ~~2003/54/EF~~ 2009/72/EF⁴¹.

Endvidere forstås ved:

a) "energi fra vedvarende ~~energi~~kilder": energi fra vedvarende ikke-fossile kilder i form af: vindkraft, solenergi $\Rightarrow$ (solvarme og solceller) og $\Leftarrow$, ~~aerotermisk energi~~ geotermisk $\frac{1}{2} \Rightarrow$ energi $\Leftarrow$ ~~hydrotermisk energi og~~ $\Rightarrow$, omgivende varme, tidevands-, bølge- og andre former for $\Leftarrow$ havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas

$\Downarrow$ nyt

b) "omgivende varme": varmeenergi på et nyttigt temperaturniveau, som udvindes eller opfanges ved hjælp af varmepumper, der skal bruge elektricitet eller anden hjælpeenergi for at fungere, og som kan lagres i den omgivende luft, under jordens faste overflade eller i overfladevand. De indberettede værdier skal bestemmes på grundlag af den samme metode, som anvendes ved indberetning af varmeenergi, der udvindes eller opfanges af varmepumper

$\Downarrow$ 2009/28/EF, artikel 2 (tilpasset)
 $\Rightarrow$ nyt

~~b) »aerotermisk energi«: energi, som lagres i form af varme i den omgivende luft~~

~~c) »geotermisk energi«: energi, som lagres i form af varme under jordens faste overflade~~

~~d) »hydrotermisk energi«: energi, som lagres i form af varme i overfladevand~~

~~ec)~~ "biomasse": den bionedbrydelige del af produkter, affald og restprodukter af biologisk oprindelse fra landbrug $\frac{1}{2}$ (herunder vegetabiliske og animalske stoffer), skovbrug og tilknyttede erhvervsgrene, herunder fiskeri og akvakultur, samt den bionedbrydelige del af $\Rightarrow$ affald og herunder $\Leftarrow$ industriaffald og kommunalt affald $\Rightarrow$ af biologisk oprindelse $\Leftarrow$

~~fd)~~ "udvidet endeligt energiforbrug": energiprodukter, der leveres til energiformål til industri-, og transportsektoren, til husholdninger, til servicesektorerne inklusive den offentlige sektor samt til landbrug, skovbrug og fiskeri, inklusive energisektorens el- og varmekonsum i forbindelse med el- og varmeproduktion og inklusive el- og varmetab i forbindelse med distribution og transmission

~~ge)~~ "fjernvarme eller fjernkøling": distribution af termisk energi i form af damp, varmt vand eller afkølede væsker fra et centralt produktionssted gennem et net til et større antal bygninger eller anlæg til anvendelse ved rum- eller procesopvarmning eller -køling

~~hf)~~ "flydende biobrændsler": flydende brændstof til energiformål, bortset fra transport, herunder elektricitet og opvarmning og køling, fremstillet på grundlag af biomasse

~~ig)~~ "biobrændstoffer": flydende ~~eller gasformigt~~ brændstof til transport, som er fremstillet på grundlag af biomasse

⁴¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55).

ih) "oprindelsesgaranti": et elektronisk dokument, hvis eneste funktion er over for en ~~endelig~~ slutkunde at dokumentere, at en given andel eller mængde af energi er produceret fra vedvarende energikilder, ~~som krævet i artikel 3, stk. 6, i direktiv 2003/54/EF~~

li) "støtteordning": enhver form for instrument, ordning eller mekanisme, som en medlemsstat eller en gruppe af medlemsstater anvender, og som fremmer brugen af energi fra vedvarende ~~energi~~ energikilder (VE) ved enten at mindske omkostningerne ved denne energi, at øge den pris, den kan sælges til, eller ved gennem indførelse af en VE-forpligtelse eller på anden måde at øge den mængde af denne energiform, der købes. Dette omfatter, men er ikke begrænset til, investeringsstøtte, skattefritagelse eller -nedsættelse, skatterefusion, støtteordninger for VE-forpligtelse, herunder anvendelse af grønne certifikater, og direkte prisstøtte, herunder afregningstariffer og præmieudbetalinger

lj) "VE-forpligtelse": en ~~national~~ støtteordning, der kræver, at en bestemt andel af energiproducenternes produktion stammer fra energi fra vedvarende ~~energi~~ energikilder (VE), at en bestemt andel af energileverandørernes leverancer stammer fra energi fra vedvarende energikilder, eller at en bestemt andel af energiforbrugernes forbrug stammer fra energi fra vedvarende energikilder. Ordninger, under hvilke der kan udstedes grønne certifikater til opfyldelse af sådanne forpligtelser, er omfattet heraf

mk) "faktisk værdi": den besparelse i drivhusgasemissionen på visse eller samtlige trin i en specifik proces til produktion af biobrændstof beregnet i overensstemmelse med den metodologi, der er fastlagt i bilag V, del C

nl) "typisk værdi": et skøn over ~~den repræsentative besparelse i drivhusgasemissionen~~ $\boxtimes$ drivhusgasemissioner og -emissionsbesparelser $\boxtimes$ for en bestemt produktionsvej for biobrændstoffer $\Rightarrow$, flydende biobrændsler eller biomassebrændsler $\Leftarrow \boxtimes$, der er repræsentativ for forbruget i Unionen $\boxtimes$

om) "standardværdi": en værdi der bygger på en typisk værdi ved anvendelsen af forudfastsatte faktorer, og som under omstændigheder, der specificeres i dette direktiv, kan anvendes i stedet for en faktisk værdi.

pn) "affald": affald som defineret i artikel 3, nr. 1), i ~~Europa-Parlamentets og Rådets~~ direktiv 2008/98/EF⁴². Stoffer, der er blevet bevidst ændret eller er forurenede med henblik på at opfylde denne definition, er ikke omfattet af denne definition

qo) "stivelsesrige afgrøder": afgrøder, der hovedsagelig omfatter korn (uanset om det kun er kornene eller hele planten, såsom ved fodermajs, der anvendes), rod- og knoldfrugter (såsom kartoffel, jordskok, batat, maniok og yams) samt stængelknolde (såsom taro og tannia)

rp) "lignocellulosisk materiale": materiale bestående af lignin, cellulose og hemicellulose såsom biomasse fra skove, træde energiafgrøder og skovbaserede industrielle restprodukter samt skovbaseret industrielt affald

sq) "celluloseholdigt nonfood-materiale": råprodukter, der hovedsageligt består af cellulose og hemicellulose, og som har et lavere ligninindhold end lignocellulosisk materiale; det omfatter restprodukter fra fødevare- og foderafgrøder (såsom halm, majsstammer, avner og skaller), energiafgrøder i form af græsser med lavt stivelsesindhold (såsom rajgræs, rishirse, elefantgræs, kæmperør og dækafrøder før

42

~~Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3)~~

og efter hovedafgrøder), industrielle restprodukter (herunder fra fødevarer- og foderafgrøder efter udvinding af vegetabiliske olier, sukker, stivelse og protein) og materiale fra bioaffald

~~tr~~) "restprodukt ~~fra forarbejdning~~": et stof, som ikke er det slutprodukt eller de slutprodukter, der er det direkte formål med produktionsprocessen; det er ikke det primære mål for produktionsprocessen, og processen er ikke bevidst ændret for at producere det

~~ts~~) "vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse": flydende eller gasformige brændstoffer undtagen biobrændstoffer, hvis energiindhold stammer fra andre vedvarende energikilder end biomasse, og som bruges inden for transport

~~wt~~) "restprodukter fra landbrug, akvakultur, fiskeri og skovbrug": restprodukter, som direkte genereres af landbrug, akvakultur, fiskeri og skovbrug; de omfatter ikke restprodukter fra tilknyttede erhvervssektorer eller tilknyttet forarbejdning

~~wu~~) "biobrændstoffer og flydende biobrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen": biobrændstoffer og flydende biobrændsler, hvis råprodukter er fremstillet under ordninger, der begrænser forskydning af produktion til andre formål end til fremstilling af biobrændstoffer og flydende biobrændsler, og som er fremstillet i henhold til bæredygtighedskriterierne for biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der er fastsat i artikel ~~17~~ 26.

↴ nyt

- x) "distributionssystemoperatør": en operatør som defineret i artikel 2, nr. 6), i direktiv 2009/72/EF
- y) "overskudsvarme eller -køling": varme eller køling, der produceres som biprodukt fra industri- og elproduktion, og som ville blive bortledt uudnyttet i luft eller vand uden adgang til et fjernvarme- eller fjernkølingssystem
- z) "opgradering": opgradering af kraftværker, som producerer vedvarende energi, herunder fuld eller delvis udskiftning af anlæg eller driftssystemer og udstyr for at erstatte kapacitet eller øge produktiviteten
- aa) "VE-egenforbruger": en aktiv kunde, jf. definitionen i direktiv [MDI-direktivet], som forbruger og er i stand til at lagre og sælge vedvarende elektricitet, der produceres hos vedkommende, herunder i en ejendom med flere lejligheder, et kommercielt eller delt serviceanlæg eller et lukket distributionssystem, forudsat at disse aktiviteter – for så vidt angår andre egenforbrugere af elektricitet fra vedvarende energikilder end husholdninger – ikke udgør deres primære forretnings- eller erhvervsmæssige virksomhed
- bb) "VE-egetforbrug": produktion og forbrug – og i givet fald lagring – af vedvarende elektricitet, som foretages af VE-egenforbrugere
- cc) "elkøbsaftale": en aftale, hvorved en juridisk person accepterer at købe vedvarende elektricitet direkte fra en energiproducent
- dd) "fødevarer- og foderafgrøder": stivelsesrige afgrøder, sukker- og olieholdige afgrøder, der produceres på landbrugsarealer som hovedafgrøder; restprodukter, affald eller lignocellulosisk materiale er ikke omfattet

- ee) "avancerede biobrændstoffer": biobrændstoffer produceret af råprodukter, der er anført i del A i bilag IX
- ff) "affaldsbaseret fossilt brændsel": flydende og gasformigt brændsel produceret af affaldsstrømme af ikkevedvarende oprindelse, herunder spildgasser fra produktion og udstødningsgas
- gg) "brændstofleverandør": den enhed, som leverer brændstof til det marked, og som er ansvarlig for ekspedition af brændstof eller energi gennem et punktafgiftsopkrævningssted, eller – hvis der ikke opkræves nogen afgift – enhver anden relevant enhed udpeget af en medlemsstat
- hh) "biomasse fra landbrug": biomasse, som er produceret af landbrug
- ii) "biomasse fra skovbrug": biomasse, som er produceret af skovbrug
- jj) "hugstilladelse": et officielt dokument, som giver ret til hugst af skovbiomasse
- kk) "SMV": mikrovirksomheder, små eller mellemstore virksomheder, som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF⁴³
- ll) "genplantning af skove": genoprettelse af en skovbevoksning med naturlige eller kunstige midler efter at den forrige skovbevoksning er fjernet ved fældning eller som følge af naturlige årsager, herunder brand og storme
- mm) "skovbrugsbedrift": en eller flere skovparceller eller andre skovbevoksede arealer, som udgør en samlet enhed ud fra et forvaltnings- eller udnyttelsesmæssigt synspunkt
- nn) "bioaffald": bionedbrydeligt have- og parkaffald, mad- og køkkenaffald fra husholdninger, restauranter, cateringfirmaer og detailforretninger samt lignende affald fra fødevarerforarbejdningsvirksomheder
- oo) "restenergimiks": det samlede årlige energimiks for en medlemsstat, bortset fra den andel, der er omfattet af annullerede oprindelsesgarantier
- pp) "biomassebrændsel": gasformige og faste brændsler produceret af biomasse
- qq) "biogas": gasformige brændstoffer produceret af biomasse
- rr) "åbnet udbud": et udbud om etablering af anlæg til produktion af vedvarende energi tilrettelagt af en medlemsstat og åbnet for bud fra projekter beliggende i en eller flere andre medlemsstater
- ss) "fælles udbud": et udbud om etablering af anlæg til produktion af vedvarende energi, som er udformet og tilrettelagt i fællesskab af to eller flere medlemsstater, og som er åbent for projekter beliggende i alle involverede medlemsstater
- tt) "åbnet ordning for certifikater": en ordning med certifikater, som gennemføres af en medlemsstat, og som er åben for anlæg beliggende i en eller flere andre medlemsstater
- uu) "finansielle instrumenter": finansielle instrumenter som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁴⁴.

⁴³ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

⁴⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25 oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

↓ 2009/28/EF

~~Artikel 3~~

~~Bindende nationale overordnede mål og foranstaltninger for anvendelse af energi fra vedvarende energikilder~~

~~1. Hver medlemsstat sikrer, at energi fra vedvarende energikilder, som beregnet i overensstemmelse med artikel 5-11, udgør en andel af det udvidede endelige energiforbrug i 2020, der mindst svarer til det nationale overordnede mål for andelen af energi fra vedvarende energikilder, der er opstillet for medlemsstaten i dette år i bilag I, del A, tabellens tredje kolonne. Disse bindende nationale overordnede mål er i overensstemmelse med et mål om, at andelen af energi fra vedvarende energikilder af Fællesskabets udvidede endelige energiforbrug skal være mindst 20 % i 2020. For lettere at nå målene i denne artikel fremmer og tilskynder hver medlemsstat til energieffektivitet og energibesparelser.~~

↓ 2015/1513, artikel 2, stk. 2, litra a)

~~»For at nå de mål, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, må det maksimale fælles bidrag fra biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der er fremstillet af korn og andre stivelsesrige afgrøder, sukker og olieholdige afgrøder og af afgrøder, der dyrkes på landbrugsarealer som hovedafgrøder primært til energiformål, ikke være større end den energimængde, der svarer til det maksimale bidrag, der er angivet i stk. 4, litra d).«~~

↓ 2009/28/EF

~~2. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger, der har til formål effektivt at sikre, at andelen af energi fra vedvarende energikilder svarer til eller overstiger den, der fremgår af det vejledende forløb, der er fastlagt i bilag I, del B.~~

~~3. For at nå de mål, der er fastsat i denne artikels stk. 1 og 2, kan medlemsstaterne bl.a. anvende følgende foranstaltninger:~~

~~———— a) støtteordninger~~

~~———— b) foranstaltninger med henblik på samarbejde mellem forskellige medlemsstater og med tredjelande, så de kan nå deres nationale overordnede mål i overensstemmelse med artikel 5-11.~~

~~Med forbehold af traktatens artikel 87 og 88 har medlemsstaterne ret til i overensstemmelse med artikel 5-11 i dette direktiv at beslutte, i hvilket omfang de støtter energi fra vedvarende energikilder, der er produceret i en anden medlemsstat.~~

~~4. Hver medlemsstat sikrer, at andelen af energi fra vedvarende energikilder inden for alle former for transport i 2020 mindst svarer til 10 % af det endelige energiforbrug på transportområdet i medlemsstaten.~~

~~Med henblik på dette stykke finder følgende bestemmelser anvendelse:~~

↓ 2015/1513, artikel 2, stk. 2, litra b)

~~a) Ved beregningen af nævneren, dvs. det samlede energiforbrug på transportområdet, jf. første afsnit, tages kun benzin, diesel og biobrændstoffer forbrugt inden for vej og jernbanetransport og elektricitet, herunder elektricitet, som anvendes til fremstilling af vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, i betragtning.»~~

↓ 2009/28/EF
→₁ 2015/1513, artikel 2, stk. 2, litra b)

~~Ved beregningen af tælleren, dvs. mængden af energi fra vedvarende energikilder forbrugt på transportområdet, jf. første afsnit, tages alle former for energi fra vedvarende energikilder forbrugt inden for alle former for transport i betragtning.
→₁ Dette litra berører ikke litra d) i nærværende stykke og artikel 17, stk. 1, litra a) ←~~

↓ 2015/1513, artikel 2, stk. 2, litra b)

~~Ved beregningen af bidraget fra elektricitet, der er produceret fra vedvarende energikilder og forbrugt i alle typer elkøretøjer og ved fremstillingen af vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, jf. litra a) og b), kan medlemsstaterne vælge at anvende enten den gennemsnitlige andel af elektricitet fra vedvarende energikilder i Unionen eller andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder i deres eget land som målt to år inden det pågældende år. Ved beregningen af mængden af elektricitet fra vedvarende energikilder, som er forbrugt i elektrificeret jernbanetransport, anses dette forbrug desuden for at være 2,5 gange energiindholdet af inputtet af elektricitet fra vedvarende energikilder. Ved beregningen af mængden af elektricitet fra vedvarende energikilder, som er forbrugt i elkøretøjer til vejtransport, jf. litra b), anses dette forbrug for at være fem gange energiindholdet af inputtet af elektricitet fra vedvarende energikilder.»~~

↓ 2015/1513, artikel 2, stk. 2, litra b)

~~Ved beregningen af biobrændstoffer i tælleren må andelen af energi fra biobrændstoffer, der er fremstillet af korn og andre stivelsesrige afgrøder, sukker og olieholdige afgrøder og af afgrøder, der dyrkes på landbrugsarealer som hovedafgrøder primært til energiformål, ikke overstige 7 % af det endelige energiforbrug inden for transport i medlemsstaterne i 2020.~~

~~Biobrændstoffer fremstillet af råprodukter, der er anført i bilag IX, medregnes ikke i bidraget til den grænse, der er fastlagt i nærværende litras første afsnit.~~

~~Medlemsstaterne kan fastsætte, at andelen af energi fra biobrændstoffer, der er fremstillet af afgrøder, som er dyrket på landbrugsarealer som hovedafgrøder primært til energiformål og hverken er korn eller andre stivelsesrige afgrøder, sukker~~

~~eller olieholdige afgrøder, ikke medregnes i bidraget til den grænse, der er fastlagt i nærværende litras første afsnit, forudsat, at~~

~~kontrollen af overholdelsen af bæredygtighedskriterierne som fastlagt i artikel 17, stk. 2-5, er blevet udført i overensstemmelse med artikel 18, og og~~

~~ii) disse afgrøder er dyrket på arealer, der falder under bilag V, del C, punkt 8, og den dertil svarende bonus »eB« som fastsat i bilag V, del C, punkt 7, er medtaget i beregningen af drivhusgasemissionerne med henblik på at vise overensstemmelse med artikel 17, stk. 2.~~

~~e) Hver enkelt medlemsstat søger at nå målet om et minimumsniveau for forbrug på dens område af biobrændstoffer fremstillet af råprodukter og andre brændstoffer, der er anført i bilag IX, del A. Med henblik herpå fastsætter hver medlemsstat senest den 6. april 2017 et nationalt mål, som den tilstræber at nå. Værdien for dette mål er et energiindhold på 0,5 procentpoint for den absolutte andel af energi fra vedvarende energikilder inden for alle former for transport i 2020, jf. første afsnit, der skal opnås med biobrændstoffer, som er fremstillet af råprodukter, og med andre brændstoffer, der er anført i bilag IX, del A. Desuden kan biobrændstoffer, der er fremstillet af råprodukter, der ikke er opført i bilag IX, og som er blevet betragtet som affald, restprodukter, celluloseholdige nonfood-materialer eller lignocellulosiske materialer af de kompetente nationale myndigheder og anvendes i eksisterende anlæg inden vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1513⁴⁵, medregnes i opfyldelsen af det nationale mål.~~

~~Medlemsstaterne kan fastsætte et nationalt mål, der er lavere end referenceværdien på 0,5 procentpoint, baseret på en eller flere af følgende begrundelser:~~

~~i) objektive faktorer såsom det begrænsede potentiale for bæredygtig produktion af biobrændstoffer fra råprodukter og andre brændstoffer, der er anført i bilag IX, del A, eller en begrænset tilgængelighed af sådanne biobrændstoffer til omkostningseffektive priser på markedet~~

~~ii) særlige tekniske eller klimatiske forhold, der kendetegner det nationale marked for brændstoffer til transport, f.eks. bilparkens sammensætning og tilstand, eller~~

~~iii) nationale politikker, der afsætter tilsvarende finansielle midler til fremme af energieffektivitet og af brugen af elektricitet fra vedvarende energikilder inden for transport.~~

~~Når medlemsstaterne fastsætter deres nationale mål, afgiver de tilgængelige oplysninger om mængderne af forbrugte biobrændstoffer af råprodukter og andre brændstoffer som anført i bilag IX, del A.~~

~~Når medlemsstaterne fastlægger deres politik til fremme af produktion af brændstoffer af de i bilag IX anførte råprodukter, lægger de behørig vægt på affaldshierarkiet som opstillet i artikel 4 i direktiv 2008/98/EF, herunder bestemmelserne deri om livscyklus-tankegangen vedrørende de samlede virkninger af dannelse og forvaltning af forskellige affaldsstrømme.~~

~~Kommissionen offentliggør i overensstemmelse med artikel 24 i nærværende direktiv~~

⁴⁵

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1513 af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 239 af 15.9.2015, s. 1).

- ~~— medlemsstaternes nationale mål~~
 - ~~— medlemsstaternes planer for opnåelse af de nationale mål, såfremt sådanne planer foreligger~~
 - ~~— hvor det er relevant, en begrundelse for differentieringen af medlemsstaternes nationale mål i forhold til den referenceværdi, der er meddelt i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/1513, og~~
 - ~~— en sammenfattende rapport om medlemsstaternes resultater hen imod deres nationale mål~~
- ~~f) biobrændstoffer, der er fremstillet af råprodukter, der er anført i bilag IX, sættes til to gange deres energiindhold med hensyn til deres bidrag til at opfylde målet i første afsnit.~~

↓ 2015/1513, artikel 2, stk. 2, litra c)

~~Senest den 31. december 2017 forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, et forslag, der på visse betingelser gør det muligt at tage hele mængden af elektricitet fra vedvarende energikilder, der anvendes som drivmiddel i alle typer elkøretøjer, og til fremstilling af vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, i betragtning.~~

↓ 2009/28/EF

~~Senest den 31. december 2011 forelægger Kommissionen også, hvis det er relevant, et forslag til en metodologi til beregning af, hvor meget brint fra vedvarende energikilder bidrager til det samlede brændstofmix.~~

↓ 2015/1513, artikel 2, stk. 2, litra d)

~~5. Med henblik på at mindske risikoen for, at der mere end én gang i Unionen indgives anmodning for så vidt angår enkelte partier, bestræber medlemsstaterne og Kommissionen sig på at styrke samarbejdet mellem de nationale systemer og mellem de nationale systemer og frivillige ordninger indført i henhold til artikel 18, herunder udveksling af data, hvor dette er relevant. For at forhindre, at materialer forsætligt ændres eller kasseres, så de kan falde ind under bilag IX, tilskynder medlemsstaterne til udvikling og brug af systemer, der kan spore og følge råprodukter og de heraf fremstillede biobrændstoffer gennem hele værdikæden. Medlemsstaterne sikrer, at der træffes passende foranstaltninger, såfremt der opdages svig. Medlemsstaterne orienterer senest den 31. december 2017, og efterfølgende hvert andet år, om, hvilke foranstaltninger de har truffet, såfremt de ikke har givet tilsvarende oplysninger om pålidelighed og beskyttelse mod svig i deres rapporter om fremskridtene med hensyn til fremme og anvendelse af energi fra vedvarende energikilder, der er udfærdiget i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, litra d).~~

~~Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 25a for at ændre listen over råprodukter i bilag IX, del A, med henblik på at tilføje råprodukter, men ikke at fjerne dem. Kommissionen vedtager en særskilt delegeret retsakt for hvert enkelt råprodukt, der skal tilføjes til listen i bilag IX, del A. Hver enkelt delegeret retsakt baseres på en analyse af den nyeste videnskabelige og tekniske udvikling, der tager~~

~~behørigt hensyn til affaldshierarkiprincipperne som opstillet i direktiv 2008/98/EF og understøtter konklusionen om, at det pågældende råprodukt ikke skaber et øget arealbehov eller medfører betydelige forvridende virkninger på markeder for (bi)produkter, affald eller restprodukter, at det medfører betydelige besparelser i drivhusgasemissionerne i forhold til fossile brændstoffer, og at det ikke risikerer at skabe negative virkninger for miljøet og biodiversiteten.~~

↓ nyt

Artikel 3

Overordnet bindende EU-mål for 2030

1. Medlemsstaterne skal i fællesskab sikre, at andelen af energi fra vedvarende kilder senest i 2030 udgør mindst 27 % af Unionens udvidede endelige energiforbrug.
2. Medlemsstaternes respektive bidrag til det overordnede mål for 2030 skal fastsættes og anmeldes til Kommissionen som led i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med artikel 3-5 og artikel 9-11 i forordning [forvaltning].
3. Fra og med den 1. januar 2021 må andelen af energi fra vedvarende kilder i hver medlemsstats udvidede endelige forbrug af energi ikke være mindre end den, der er anført i tredje kolonne af tabellen i del A i bilag I. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelsen af denne referenceværdi.
4. Kommissionen skal understøtte medlemsstaternes høje ambitionsniveau gennem en favorabel ramme, der omfatter forbedret udnyttelse af EU-midler, bl.a. finansielle instrumenter, særligt med henblik på at nedbringe kapitalomkostningerne for projekter for vedvarende energi.
5. Konstaterer Kommissionen i forbindelse med vurderingen af de integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med artikel 25 i forordning [forvaltning], at udviklingsforløbet for Unionen ikke overholdes i fællesskab, eller at referenceværdien, jf. stk. 3, ikke fastholdes, anvendes artikel 27, stk. 4, i samme forordning.

Artikel 4

Finansiel støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder

1. Medmindre andet fremgår af statsstøttereglerne må medlemsstaterne anvende støtteordninger for at opfylde det EU-mål, som er opstillet i artikel 3, stk. 1. Støtteordninger for elektricitet fra vedvarende energikilder skal udformes således, at unødvendige forvridninger på elmarkederne undgås, og det sikres, at producenterne tager hensyn til forsyning med og efterspørgsel efter elektricitet samt eventuelle netbegrænsninger.
2. Støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder skal udformes således, at elektricitet fra vedvarende energikilder integreres i elmarkedet, og det sikres, at producenterne af vedvarende energi reagerer på markedets prissignaler og maksimerer deres markedsindtægter.
3. Medlemsstaterne sørger for, at støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder ydes på en åben, gennemsigtig og konkurrencepræget, ikke-diskriminerende og omkostningseffektiv måde.
4. Medlemsstaterne skal vurdere effektiviteten af deres støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder mindst hvert fjerde år. Afgørelser om videreførelse eller forlængelse af støtte og udformning af ny støtte skal baseres på resultaterne af vurderingerne.

Artikel 5

Åbning for adgang til støtteordninger for elektricitet fra vedvarende energikilder

1. Medlemsstaterne åbner for adgangen til støtte til elektricitet fra vedvarende kilder for producenter beliggende i andre medlemsstater på de betingelser, der er fastsat i denne artikel.
2. Medlemsstaterne sørger for, at støtte til mindst 10 % af nyoprettet støtte til kapacitet i hvert år mellem 2021 og 2025 og mindst 15 % af nyoprettet støtte til kapacitet i hvert år mellem 2026 og 2030 er åben for anlæg beliggende i andre medlemsstater.
3. Støtteordninger kan være åbne for deltagelse på tværs af landegrænser, bl.a. gennem åbnede udbud, fælles bud, åbnede ordninger for certifikater eller fælles støtteordninger. Allokeringen til medlemsstaternes respektive bidrag af elektricitet fra vedvarende energikilder, som modtager støtte inden for rammerne af åbnede udbud, fælles bud og åbnede ordninger for certifikater, skal underlægges en samarbejdsaftale, hvori regler fastlægges for grænseoverskridende udbetaling af finansieringen på tværs af grænserne efter det princip, at energien bør medregnes hos den medlemsstat, der finansierer anlægget.
4. Senest i 2025 skal Kommissionen vurdere de gavnlige virkninger af bestemmelserne i denne artikel på den omkostningseffektive udnyttelse af vedvarende elektricitet i Unionen. Ud fra denne vurdering kan Kommissionen foreslå at øge procentsatserne i stk. 2.

Artikel 6

Den finansielle støttes stabilitet

Medmindre andet fremgår af tilpasninger, der er nødvendige for at overholde statsstøttereglerne, sikrer medlemsstaterne, at omfanget af og betingelserne for den støtte, der ydes til projekter for vedvarende energi, ikke revideres på en måde, som får negative konsekvenser for de rettigheder, som indrømmes i forbindelse med støtten, og de støttede projekters økonomi.

↓ 2009/28/EF

~~Artikel 4~~

~~**Nationale handlingsplaner for vedvarende energi**~~

~~1. Hver medlemsstat vedtager en national handlingsplan for vedvarende energi. De nationale handlingsplaner for vedvarende energi fastsætter medlemsstaternes nationale mål for andelen af energi fra vedvarende energikilder i forbruget inden for transport, elektricitet, opvarmning og køling i 2020 under hensyntagen til virkningerne for det endelige energiforbrug af andre politikforanstaltninger vedrørende energieffektivitet, og de passende foranstaltninger, der skal træffes for at nå disse nationale overordnede mål, herunder samarbejde mellem lokale, regionale og nationale myndigheder, planlagte statistiske overførsler eller fælles projekter, nationale politikker til at udvikle eksisterende og tilvejebringe nye biomasseressourcer til forskellige anvendelser samt de foranstaltninger, der skal træffes for at opfylde kravene i artikel 13-19.~~

~~Kommissionen vedtager senest den 30. juni 2009 en model for de nationale handlingsplaner for vedvarende energi. Modellen skal omfatte mindstekravene i bilag VI. Medlemsstaterne anvender denne model ved presentationen af deres nationale handlingsplaner for vedvarende energi.~~

~~2. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen deres nationale handlingsplaner for vedvarende energi senest den 30. juni 2010.~~

~~3. Hver medlemsstat offentliggør og forelægger seks måneder før fristen for dens nationale handlingsplan for vedvarende energi Kommissionen et prognosedokument med angivelse af:~~

~~———— a) dens skønnede overskudsproduktion af energi fra vedvarende energikilder sammenlignet med det vejledende forløb, der statistisk kan overføres til andre medlemsstater, jf. artikel 6-11, samt dens skønnede potentiale for fælles projekter indtil 2020, og~~

~~———— b) dens skønnede efterspørgsel efter energi fra vedvarende energikilder, der må opfyldes med andre midler end indenlandsk produktion indtil 2020.~~

~~Disse oplysninger kan omfatte omkostnings-, fordels- og finansieringselementer. Prognosen ajourføres i medlemsstaternes rapporter, jf. artikel 22, stk. 1, litra l) og m).~~

~~4. En medlemsstat, hvis andel af energi fra vedvarende energikilder er faldet til et niveau, der ligger under det vejledende forløb i den umiddelbart foregående toårsperiode fastsat i bilag I, del B, forelægger Kommissionen en ændret national handlingsplan for vedvarende energi senest den 30. juni det følgende år med angivelse af passende og forholdsmæssige foranstaltninger til inden for en rimelig frist igen at nå det vejledende forløb i bilag I, del B.~~

~~Kommissionen kan, hvis medlemsstaten ikke er langt fra at have nået det vejledende forløb, og under behørig hensyntagen til medlemsstatens nuværende og fremtidige foranstaltninger vedtage en beslutning om at fritage medlemsstaten fra forpligtelsen til at forelægge en ændret national handlingsplan for vedvarende energi.~~

~~5. Kommissionen evaluerer de nationale handlingsplaner for vedvarende energi, navnlig om de foranstaltninger, medlemsstaten agter at gennemføre i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, er passende. Kommissionen kan som reaktion på en national handlingsplan for vedvarende energi eller på en ændret national handlingsplan for vedvarende energi udstede en henstilling.~~

~~6. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet de nationale handlingsplaner for vedvarende energi og prognosedokumenterne i den form, hvori de er offentliggjort på gennemsigtighedsplatformen som omhandlet i artikel 24, stk. 2, samt eventuelle henstillinger som omhandlet i denne artikels stk. 5.~~

↓ 2009/28/EF
⇒ nyt

Artikel 57

Beregning af andelen af energi fra vedvarende energikilder

1. Det udvidede endelige energiforbrug fra vedvarende energikilder i hver medlemsstat beregnes som summen af:

- a) det udvidede endelige forbrug af elektricitet fra vedvarende energikilder
- b) det udvidede endelige energiforbrug fra vedvarende energikilder til opvarmning og køling, og
- c) det endelige forbrug af energi fra vedvarende energikilder på transportområdet.

Gas, elektricitet og brint fra vedvarende energikilder tages kun i betragtning én gang i første afsnit, litra a), b) eller c), ved beregningen af andelen af det udvidede endelige energiforbrug fra vedvarende energikilder.

Med forbehold af artikel ~~17-26~~, stk. 1, andet afsnit, tages biobrændstoffer ~~og~~ flydende biobrændsler $\Rightarrow$ og biomassebrændsler $\Leftarrow$, der ikke opfylder bæredygtigheds $\Rightarrow$ - og drivhusgasemissionsbesparelses $\Leftarrow$ kriterierne i artikel ~~2617~~, stk. 2- ~~6~~ 7, ikke i betragtning.

↓ nyt

Ved beregningen af en medlemsstats udvidede endelige energiforbrug fra vedvarende energikilder må bidraget fra biobrændstoffer og flydende biobrændsler samt fra biomassebrændsler, som forbruges til transport og er produceret af fødevarer- eller foderafgrøder, ikke overstige 7 % af det endelige energiforbrug til transport ad vej og med jernbane i den pågældende medlemsstat. Denne grænse nedsættes til 3,8 % i 2030 efter det udviklingsforløb, der er fastlagt i bilag X, del A. Medlemsstaterne må fastsætte en lavere grænse og skelne mellem forskellige typer biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af fødevarer- og foderafgrøder f.eks. ved at fastsætte en lavere grænse for bidraget fra biobrændstoffer, som er baseret på fødevarer- eller foderafgrøder, der er produceret af olieholdige afgrøder, idet der tages hensyn til indirekte ændringer i arealanvendelsen.

↓ 2009/28/EF (tilpasset)
 $\Rightarrow$ nyt

~~2. Hvis en medlemsstat finder, at det på grund af force majeure er umuligt for den at nå op på den andel, som energi fra vedvarende energikilder skal udgøre i dens udvidede endelige energiforbrug i 2020 ifølge tredje kolonne i tabellen i bilag 1, underretter den Kommissionen herom så hurtigt som muligt. Kommissionen vedtager en beslutning om, hvorvidt der er påvist force majeure. Såfremt Kommissionen beslutter, at der er påvist force majeure, fastsætter den, hvilken justering der skal foretages af medlemsstatens udvidede endelige energiforbrug fra vedvarende energikilder for året 2020.~~

32. Med henblik på stk. 1, litra a), beregnes det udvidede endelige forbrug af elektricitet fra vedvarende energikilder som mængden af elektricitet produceret i en medlemsstat fra vedvarende energikilder, $\Rightarrow$ inklusive elproduktion fra VE-egenforbrugere og energifællesskaber, men $\Leftarrow$ eksklusive produktionen af elektricitet i pumpekraftværker, der anvender vand, der tidligere har været pumpet op til et højere niveau.

I multibrændselsanlæg, der anvender vedvarende og konventionelle energikilder, tages der kun hensyn til den del af elektriciteten, der produceres fra vedvarende energikilder. Med henblik på denne beregning beregnes størrelsen af bidraget fra hver energikilde på grundlag af dens energiindhold.

Den elektricitet, der produceres ved hjælp af vandkraft og vindkraft, indregnes i overensstemmelse med normaliseringsreglerne i bilag II.

43. Med henblik på stk. 1, litra b), beregnes det udvidede endelige energiforbrug fra vedvarende energikilder til opvarmning og køling som mængden af fjernvarme og fjernkøling produceret i en medlemsstat fra vedvarende energikilder plus forbruget af anden energi fra vedvarende energikilder inden for industrien, husholdninger, tjenesteydelser, landbrug, skovbrug og fiskeri til brug for opvarmning, køling og forarbejdning.

I multibrændselsanlæg, der benytter vedvarende og konventionelle energikilder, tages der kun hensyn til den del af opvarmningen og kølingen, der produceres fra vedvarende energikilder. Med henblik på denne beregning beregnes størrelsen af bidraget fra hver energikilde på grundlag af dens energiindhold.

⇒ Omgivende ⇐ ~~Aerotermisk, geotermisk og hydrotermisk~~ varmeenergi genereret ved hjælp af varmepumper tages i betragtning med henblik på stk. 1, litra b), forudsat at den endelige energiproduktion væsentligt overstiger den tilførsel af primærenergi, der kræves for at drive varmepumpen. Den mængde varme, som skal betragtes som energi fra vedvarende ~~energikilder~~ med henblik på dette direktiv, beregnes efter den metodologi, der er fastlagt i bilag VII.

Termisk energi genereret ved hjælp af passive energisystemer, hvor et lavere energiforbrug opnås passivt ved bygningers udformning eller fra varme genereret af energi fra ikke-vedvarende energikilder, tages ikke i betragtning med henblik på stk. 1, litra b).

↴ nyt

4. I forbindelse med stk. 1, litra c), finder følgende bestemmelser anvendelse:

a) Det udvidede endelige forbrug af energi fra vedvarende kilder inden for transport skal beregnes som summen af alle biobrændstoffer, biomassebrændsel og vedvarende flydende og gasformige transportbrændstoffer, som ikke er af biologisk oprindelse, der forbruges inden for transportsektoren. Vedvarende flydende og gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse og produceres på basis af elektricitet fra vedvarende kilder, anses kun for at være en del af beregningen i henhold til stk. 1, litra a), ved beregningen af mængden af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder i en medlemsstat.

b) Til beregning af det udvidede endelige energiforbrug inden for transport skal værdierne for transportbrændstofferne energiindhold, jf. bilag III, anvendes. Til bestemmelse af energiindholdet i transportbrændstoffer, der ikke er medtaget i bilag III, skal medlemsstaterne anvende de europæiske standardiseringsorganers standarder til bestemmelse af brændstoffers brændværdi. I tilfælde, hvor der ikke er vedtaget ESO-standarder til dette formål, anvendes de respektive ISO-standarder.

5. Med henblik på at mindske risikoen for, at der mere end én gang i Unionen indgives anmodning for så vidt angår individuelle partier, skal medlemsstaterne og Kommissionen styrke samarbejdet mellem de nationale systemer indbyrdes og mellem de nationale systemer og frivillige ordninger, der er oprettet i henhold til artikel 27, herunder udvekslingen af data, hvor dette er relevant.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 32 for at ændre listen over råprodukter i bilag IX, del A og B, med henblik på at tilføje råprodukter, men ikke at fjerne dem. Hver enkelt delegeret retsakt baseres på en analyse af den nyeste videnskabelige og tekniske udvikling, der tager behørigt hensyn til affaldshierarkiprincipperne som opstillet i direktiv 2008/98/EF i overensstemmelse med Unionens bæredygtighedskriterier og understøtter konklusionen om, at det pågældende råmateriale ikke skaber et øget arealbehov eller medfører betydelige forvridende virkninger på markeder for (bi)produkter, affald eller restprodukter, at der opnås betydelige besparelser i drivhusgasemissionerne i forhold til fossile brændstoffer, og at der ikke skabes risiko for negative virkninger for miljøet og biodiversiteten.

Hvert andet år skal Kommissionen evaluere listen over råprodukter i del A og B i bilag IX med henblik på at tilføje råprodukter i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i

dette stykke. Den første evaluering skal foretages senest 6 måneder efter den [datoen for dette direktivs ikrafttræden]. Kommissionen vedtager i givet fald delegerede retsakter for at ændre listen over råprodukter i bilag IX, del A og B, med henblik på at tilføje råprodukter, men ikke at fjerne dem.

↓2015/1513 artikel 2, stk. 3
(tilpasset)

~~56.~~ Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel ~~25a~~ 32 vedrørende tilpasningen af energiindholdet i transportbrændstoffer, der er angivet i bilag III, til den videnskabelige og tekniske udvikling.

↓ 2009/28/EF (tilpasset)

~~67.~~ Andelen af energi fra vedvarende ~~energi~~ energikilder beregnes som det udvidede endelige energiforbrug fra vedvarende energikilder divideret med det udvidede endelige energiforbrug fra alle energikilder udtrykt i procent.

Med henblik på første afsnit tilpasses den i stk. 1 omhandlede sum i overensstemmelse med artikel ~~6, 8, 10 og 11~~ 8, 10, 12 og 13.

Ved beregningen af en medlemsstats udvidede endelige energiforbrug med henblik på at måle, om den overholder målene og det vejledende forløb i dette direktiv, betragtes energiforbruget inden for luftfarten som udgørende højst 6,18 % udtrykt som en andel af den pågældende medlemsstats udvidede endelige energiforbrug. For Cypern og Maltas vedkommende betragtes energiforbruget inden for luftfarten, udtrykt som andel af disse medlemsstaters udvidede endelige energiforbrug, som udgørende højst 4,12 %.

~~78.~~ Der anvendes den samme metodologi og de samme definitioner ved beregningen af andelen af energi fra vedvarende energikilder som i ~~Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik~~⁴⁶.

Medlemsstaterne sikrer, at der er sammenhæng mellem de statistiske oplysninger, der anvendes til beregning af disse sektorspecifikke og samlede andele, og de statistiske oplysninger, der indberettes til Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 1099/2008.

Artikel ~~68~~

Statistiske overførsler mellem medlemsstater

↓2015/1513 artikel 2, stk. 4
(tilpasset)
⇒ nyt

1. Medlemsstaterne kan aftale ~~og indføre ordninger med henblik på~~ statistisk overførsel af en nærmere angivet mængde energi fra vedvarende ~~energi~~ energikilder fra en medlemsstat til en anden medlemsstat. Den overførte mængde skal:

a) fratrækkes den mængde energi fra vedvarende ~~energi~~ energikilder, der tages i betragtning ved målingen af ⇒ andelen af vedvarende energi i den ⇐ ~~om den~~ medlemsstat, der

⁴⁶ ~~EUT L 304 af 14.11.2008, s. 1.~~

foretager overførslen ⇒ med henblik på dette direktiv ⇐ ~~opfylder kravene i artikel 3, stk. 1, 2 og 4~~ og

b) lægges til den mængde energi fra vedvarende ~~energikilder~~, der tages i betragtning ved målingen af ~~om en anden~~ ⇒ andelen af vedvarende energi i den ⇐ medlemsstat, der accepterer overførslen ~~opfylder kravene i artikel 3, stk. 1, 2 og 4~~ ⇒ med henblik på dette direktiv ⇐.

2. Ordningerne i denne artikels stk. 1 kan ~~for så vidt angår artikel 3, stk. 1, 2 og 4~~, have en varighed af et eller flere år. De meddeles Kommissionen senest ~~tre~~ ⇒ 12 ⇐ måneder efter udgangen af hvert enkelt af de år, hvori de er gyldige. De oplysninger, der sendes til Kommissionen, skal omfatte mængde og pris for den energi, det drejer sig om.

↓ 2009/28/EF (tilpasset)
⇒ nyt

3. En overførsel træder ikke i kraft, før alle de medlemsstater, der deltager i overførslen, har anmeldt den til Kommissionen.

Artikel 79

Fælles projekter mellem medlemsstater

1. To eller flere medlemsstater kan samarbejde om alle typer af fælles projekter i forbindelse med produktionen af elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder. Dette samarbejde kan involvere private operatører.

2. Medlemsstaterne giver Kommissionen underretning om den andel eller mængde elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder produceret af fælles projekter på deres område, der er sat i drift efter 25. juni 2009 eller som følge af en kapacitetsforøgelse i anlæg, der er blevet renoveret efter denne dato, som skal betragtes som et bidrag til opfyldelse af ~~den~~ nationale overordnede ~~mål~~ ⇒ andel af vedvarende energi ⇐ i en anden medlemsstat med henblik på måling af overholdelse af kravene i dette direktiv.

3. Underretningen i stk. 2 skal:

a) beskrive det foreslåede anlæg eller angive det renoverede anlæg

b) præcisere, hvilken andel eller mængde af den elektricitet, opvarmning eller køling, der produceres i anlægget, der skal betragtes som bidrag til opfyldelsen af en anden medlemsstats nationale overordnede ~~mål~~ ⇒ andel af vedvarende energi ⇐

c) oplyse, hvilken medlemsstat der drager nytte af underretningen, og

præcisere det tidsrum i hele kalenderår, hvor den elektricitet, opvarmning eller køling, der produceres i anlægget fra energi fra vedvarende energikilder, skal betragtes som bidrag til opfyldelsen af den anden medlemsstats nationale overordnede ~~mål~~ ⇒ andel af vedvarende energi ⇐.

4. ~~Perioden i stk. 3, litra d), må ikke gå ud over 2020.~~ Varigheden af et fælles projekt kan gå ud over ~~2020~~ ⇒ 2030 ⇐ .

5. En underretning, der gives i henhold til denne artikel, må ikke ændres eller trækkes tilbage, uden at den medlemsstat, der giver underretningen, og den medlemsstat, der er angivet i henhold til stk. 3, litra c), er enige herom.

Artikel ~~9~~10

Virkningerne af fælles projekter mellem medlemsstaterne

1. Inden tre måneder efter udgangen af hvert år inden for det tidsrum, der er angivet i artikel ~~7~~ 9, stk. 3, litra d), udsender den medlemsstat, der har givet den i artikel ~~7~~ 9 omhandlede underretning, en underretningsskrivelse med angivelse af:

a) den samlede mængde elektricitet, opvarmning eller køling, der i løbet af året er produceret fra vedvarende energikilder af det anlæg, som den i artikel ~~7~~ 9 omhandlede underretning handler om, og

b) den mængde elektricitet, opvarmning eller køling, der i løbet af året er produceret fra vedvarende energikilder af det pågældende anlæg, og som skal bidrage til opfyldelsen af en anden medlemsstats nationale overordnede ~~mål~~ ⇒ andel af vedvarende energi ⇐ i overensstemmelse med underretningen.

2. Medlemsstaten sender underretningsskrivelsen til den medlemsstat, som underretningen er givet til fordel for, og til Kommissionen.

3. Med henblik på ~~måling af, om kravene i dette direktiv vedrørende nationale overordnede mål er opfyldt,~~ skal den mængde elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder, der er givet underretning om i overensstemmelse med stk. 1, litra b):

a) trækkes fra den mængde elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder, der tages i betragtning ved målingen af ⇒ andelen af vedvarende energi i ⇐ ~~om~~ den medlemsstat, der har udsendt den i stk. 1 omhandlede underretningsskrivelse, ~~overholder sine forpligtelser,~~ og

b) lægges til den mængde elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder, der tages i betragtning ved målingen af ⇒ andelen af vedvarende energi i ⇐ ~~om~~ den medlemsstat, der har udsendt den i stk. 2 omhandlede underretningsskrivelse, ~~overholder sine forpligtelser.~~

Artikel ~~9~~ 11

Fælles projekter mellem medlemsstaterne og tredjelande

1. En eller flere medlemsstater kan samarbejde med et eller flere tredjelande om alle typer af fælles projekter vedrørende produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder. Dette samarbejde kan involvere private operatører.

2. Elektricitet fra vedvarende energikilder, der produceres i et tredjeland, tages kun i betragtning med henblik på at måle ~~overholdelsen af kravene i dette direktiv vedrørende nationale overordnede mål~~ ⇒ medlemsstaternes andele af vedvarende energi ⇐, hvis følgende betingelser er overholdt:

a) elektriciteten forbruges i ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen. Denne ☒ ~~en~~ betingelse ~~som~~ anses for overholdt hvis.:

i) en mængde elektricitet svarende til den elektricitet, der er medregnet, er blevet fast nomineret til den tildelte sammenkoblingskapacitet af alle ansvarlige transmissionssystemoperatører i oprindelseslandet, bestemmelseslandet og, hvor det er relevant, hvert transitland

ii) en mængde elektricitet svarende til den elektricitet, der er medregnet, er blevet fast registreret på listen over balancer af den ansvarlige

transmissionssystemoperatør på ~~fællesskabs~~ ☒ EU- ☒siden af en samkøringslinje, og

iii) den nominerede kapacitet og produktionen af elektricitet fra vedvarende energikilder i anlægget omhandlet i stk. 2, litra b), henviser til samme tidsrum

b) elektriciteten produceres på et nyopført anlæg, som er blevet sat i drift efter den 25. juni 2009, eller gennem udvidet kapacitet på et anlæg, der er blevet renoveret efter denne dato, i henhold til et fælles projekt som omhandlet i stk. 1, og

c) mængden af produceret og eksporteret elektricitet har ikke fået anden støtte fra en støtteordning i et tredjeland end investeringsstøtte til anlægget.

3. Medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om, at der med henblik på artikel ~~57~~ tages hensyn til elektricitet fra vedvarende energikilder produceret og forbrugt i et tredjeland i forbindelse med etableringen af en samkøringslinje med en meget lang gennemførelsestid mellem en medlemsstat og et tredjeland på følgende betingelser:

a) Etableringen af samkøringslinjen skal være påbegyndt senest den 31. december $\Rightarrow$ 2026 $\Leftarrow$ ~~2016~~.

b) Det er ikke muligt at sætte samkøringslinjen i drift senest den 31. december $\Rightarrow$ 2030 $\Leftarrow$ ~~2020~~.

c) Det er muligt at sætte samkøringslinjen i drift senest den 31. december $\Rightarrow$ 2032 $\Leftarrow$ ~~2022~~.

d) Efter at samkøringslinjen er sat i drift, vil den blive anvendt til eksport til ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒ af elektricitet genereret fra vedvarende energikilder i overensstemmelse med stk. 2.

e) Anvendelsen vedrører et fælles projekt, der opfylder kriterierne i stk. 2, litra b) og c), og som benytter samkøringslinjen, efter at den er sat i drift, og en mængde elektricitet, der ikke overstiger den mængde, der vil blive eksporteret til ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒, efter at samkøringslinjen er sat i drift.

4. Kommissionen underrettes om den andel eller mængde elektricitet produceret på et hvilket som helst anlæg på et tredjelands område, som indgår i en eller flere medlemsstaters nationale overordnede mål $\Rightarrow$ andel af energi $\Leftarrow \Rightarrow$ med henblik på dette direktiv $\Leftarrow$ ~~ved målingen af, om kravene i artikel 3 er opfyldt~~. Hvis der er tale om mere end en medlemsstat, underrettes Kommissionen om fordelingen af denne andel eller mængde mellem medlemsstaterne. Denne andel eller mængde må ikke overstige den andel eller mængde, der faktisk eksporteres til og forbruges i ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒, som svarer til den mængde, der er nævnt i denne artikels stk. 2, litra a), nr. i) og ii), og som opfylder betingelserne i stk. 2, litra a). Underretningen udarbejdes af hver medlemsstat, hvis nationale overordnede mål andelen eller mængden af elektricitet indgår i.

5. Underretningen i stk. 4 skal:

a) beskrive det foreslåede anlæg eller angive det renoverede anlæg

b) præcisere den andel eller mængde elektricitet produceret i anlægget, der skal betragtes som bidrag til opfyldelsen af en medlemsstats nationale mål $\Rightarrow$ andel af vedvarende energi $\Leftarrow$, samt de tilhørende finansielle ordninger under overholdelse af fortrolighedskrav

c) præcisere det tidsrum i hele kalenderår, hvor elektriciteten skal anses for at bidrage til medlemsstatens nationale overordnede ~~mål~~ ⇒ andel af vedvarende energi ⇐, og

d) indeholde en skriftlig anerkendelse af litra b) og c) fra det tredjeland, på hvis område anlægget skal sættes i drift, og angive, hvilken andel eller mængde af den elektricitet, der produceres af anlægget, tredjelandet selv vil forbruge.

6. ~~Perioden i stk. 5, litra c), må ikke gå ud over 2020.~~ Varigheden af et fælles projekt kan gå ud over ~~2020~~ ⇒ 2030 ⇐.

7. En underretning, der gives i henhold til denne artikel, må ikke ændres eller trækkes tilbage, uden at den medlemsstat, der giver underretningen, og det tredjeland, der har anerkendt det fælles projekt i overensstemmelse med stk. 5, litra d), er enige herom.

8. Medlemsstaterne og ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒ tilskynder de relevante organer under energifællesskabstraktaten til i overensstemmelse med energifællesskabstraktaten at træffe de nødvendige foranstaltninger, så de kontraherende parter i denne traktat kan anvende bestemmelserne om samarbejde mellem medlemsstater i dette direktiv.

Artikel ~~10~~12

Virkninger af fælles projekter mellem medlemsstaterne og tredjelande

1. Inden ⇒ 12 ⇐ ~~tre~~ måneder efter udgangen af hvert år inden for det tidsrum, der er angivet i artikel ~~9~~ 11, stk. 5, litra d), udsender den medlemsstat, der har givet den i artikel ~~9~~11 omhandlede underretning, en underretningsskrivelse med angivelse af:

a) den samlede mængde elektricitet, der i løbet af året er produceret fra vedvarende energikilder af det anlæg, som den i artikel ~~9~~ 11 omhandlede underretning handler om

b) den mængde elektricitet, der i løbet af året er produceret fra vedvarende energikilder af det pågældende anlæg, og som skal bidrage til opfyldelsen af dens nationale overordnede ~~mål~~ ⇒ andel af vedvarende energi ⇐ i overensstemmelse med den i artikel ~~9~~ 11 omhandlede underretnings vilkår, og

c) dokumentation for, at betingelserne i artikel ~~9~~ 11, stk. 2, er opfyldt.

2. Medlemsstaten sender underretningsskrivelsen til det tredjeland, der har anerkendt projektet i overensstemmelse med artikel ~~9~~ 11, stk. 5, litra d), og til Kommissionen.

3. Med henblik på ~~måling af, om kravene i dette direktiv vedrørende~~ ⇒ at beregne den ⇐ nationale overordnede ⇒ andel af vedvarende energi i henhold til dette direktiv ⇐ ~~mål er opfyldt,~~ skal den mængde elektricitet produceret fra vedvarende energikilder, der er givet underretning om i overensstemmelse med stk. 1, litra b), lægges til den mængde energi fra vedvarende energikilder, der tages i betragtning ved målingen af, ~~om~~ ⇒ andelen af vedvarende energi i ⇐ den medlemsstat, der har udsendt underretningsskrivelsen, ~~overholder sine forpligtelser.~~

Artikel ~~11~~13

Fælles støtteordninger

1. Uden at det berører medlemsstaternes forpligtelser i henhold til artikel ~~3~~ 5, kan to eller flere medlemsstater beslutte på frivillig basis at gå sammen om eller delvist at koordinere deres nationale støtteordninger. I sådanne tilfælde kan en vis mængde energi fra vedvarende

energikilder produceret på en af de deltagende medlemsstats område bidrage til opfyldelsen af en anden deltagende medlemsstats nationale ~~overordnede mål~~ ⇒ andel af vedvarende energi ⇐, hvis de pågældende medlemsstater:

a) foretager en statistisk overførsel af nærmere angivne mængder energi fra vedvarende ~~energikilder~~ fra en medlemsstat til en anden i overensstemmelse med artikel ~~6~~ 8, eller

b) fastsætter en fordelingsregel, som de deltagende medlemsstater er enige i, og som fordeler mængder af energi fra vedvarende ~~energikilder~~ mellem de deltagende medlemsstater. En sådan regel skal meddeles Kommissionen senest tre måneder efter udgangen af det første år, hvor den er gyldig.

2. Inden tre måneder efter udgangen af hvert år skal hver medlemsstat, der har givet underretning i henhold til stk. 1, litra b), udsende en underretningsskrivelse, der fastslår den samlede mængde elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder, der er produceret i løbet af det år, som skal være omfattet af fordelingsreglen.

3. For at ~~måle, om kravene i dette direktiv vedrørende~~ ⇒ beregne de ⇐ nationale overordnede ⇒ andele af vedvarende energi i henhold til dette direktiv ⇐ ~~mål er opfyldt~~, skal den mængde elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder, der gives underretning om i overensstemmelse med stk. 2, omfordeles mellem de berørte medlemsstater i overensstemmelse med den meddelte fordelingsregel.

Artikel ~~12~~ 14

Kapacitetsforøgelser

Med henblik på artikel ~~7~~ 9, stk. 2, og artikel ~~9~~ 11, stk. 2, litra b), behandles enheder af energi fra vedvarende ~~energi~~ kilder, der kan tilskrives en forøgelse af kapaciteten på et anlæg, som om de var produceret af et særskilt anlæg, der blev sat i drift på det tidspunkt, hvor kapacitetsforøgelsen skete.

↓ 2009/28/EF (tilpasset)

Artikel ~~13~~ 15

Administrative procedurer, forskrifter og reglementer

1. Medlemsstaterne sikrer, at eventuelle nationale regler om godkendelses-, certificerings- og licensprocedurer, der anvendes på anlæg og tilknyttede transmissions- og distributionsnetinfrastrukturer til produktion af elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder, og på processen for forarbejdning af biomasse til biobrændstoffer eller andre energiprodukter, er forholdsmæssige og nødvendige.

Medlemsstaterne tager navnlig passende skridt til at sikre:

~~a) at de respektive ansvarsområder for de nationale, regionale og lokale administrative organer, der varetager godkendelses-, certificerings- og licensprocedurer, herunder i forbindelse med fysisk planlægning, er klart koordineret og defineret med gennemsigtige tidsplaner for afgørelser vedrørende ansøgninger om planlægnings- og byggetilladelse, idet der dog tages forbehold for forskellene i medlemsstaternes administrative strukturer og organisation~~

~~b) at der på det rette niveau stilles omfattende oplysninger til rådighed om behandlingen af godkendelses-, certificerings- og licensansøgninger om anlæg til vedvarende energi og om den bistand, ansøgerne kan få~~

a) ~~e)~~ at de administrative procedurer strømlines og fremskyndes på det rette administrative niveau

b) ~~d)~~ at reglerne om godkendelse, certificering og licensudstedelse er objektive, gennemsigtige, forholdsmæssige, ikke diskriminerer mellem ansøgere og tager fuldt hensyn til de særlige træk ved individuelle teknologier til vedvarende energi

c) ~~e)~~ de administrative omkostninger, der betales af forbrugere, planlæggere, arkitekter, entreprenører og udstyrs- og systeminstallatører er gennemsigtige og omkostningsrelaterede, og

d) ~~f)~~ at der, ~~hvor det er relevant,~~ opstilles forenklede og mindre byrdefulde godkendelsesprocedurer, herunder i form af en simpel underretning, hvis de relevante lovrammer giver mulighed herfor, ~~for mindre projekter og for decentrale anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder.~~

2. Medlemsstaterne definerer klart eventuelle tekniske specifikationer, der skal opfyldes af udstyr og systemer til vedvarende energi, for at de kan være omfattet af støtteordninger. Hvis der findes europæiske standarder, herunder miljømærker, energimærker og andre tekniske referencesystemer opstillet af europæiske standardiseringsorganer, skal de tekniske specifikationer bygge på disse standarder. Sådanne tekniske specifikationer må ikke foreskrive, hvor udstyret og systemerne skal certificeres, og bør ikke hindre det indre markeds funktion.

↓ nyt

3. Medlemsstaterne skal sikre, at investorer får tilstrækkelig vished for, hvilken støtte der påtænkes ydet til energi fra vedvarende kilder. Til dette formål skal medlemsstaterne udarbejde og offentliggøre et langsigtet plan om den forventede støttetildeling som minimum for de følgende tre år og herunder for hver ordning en vejledende tidsplan, kapaciteten, forventninger til budgettets størrelse og en høring af de berørte parter om udformningen af støtten.

↓ 2009/28/EF, artikel 13
(tilpasset)
⇒ nyt

~~43. Medlemsstaterne henstiller til alle aktører, især de lokale og regionale administrative organer, at de sikrer, at der installeres udstyr og systemer til udnyttelse af elektricitet, opvarmning og køling fra vedvarende energikilder og til fjernvarme og fjernkøling ⇒ skal sikre, at deres kompetente myndigheder på nationalt, regionalt og lokalt niveau indfører bestemmelser om integration og udnyttelse af vedvarende energi og anvendelsen af uundgåelig overskudsvarme eller -kulde ⇐ i forbindelse med planlægning, udformning, opførelse og renovering af ⇒ byinfrastruktur, ⇐ industri- eller beboelseskvarterer ⇒ og energinfrastruktur, herunder elektricitet, fjernvarme og fjernkøling, naturgas og alternative brændselsnet ⇐. Medlemsstaterne tilskynder især de lokale og regionale administrative organer til i relevant omfang at inddrage opvarmning og køling fra vedvarende energikilder i planlægningen af byinfrastruktur.~~

54. Medlemsstaterne indfører i deres byggeforskrifter og -reglementer passende foranstaltninger til at øge andelen af alle former for energi fra vedvarende ~~energi~~ energikilder i byggesektoren.

Medlemsstaterne kan ved indførelsen af sådanne foranstaltninger eller i deres ~~regionale~~ støtteordninger tage hensyn til nationale foranstaltninger knyttet til væsentlige forøgelse af energieffektiviteten og vedrørende kraftvarmeværker samt passiv-, lavenergi- eller nulenergibygninger.

Medlemsstaterne indfører ~~om nødvendigt og senest den 31. december 2014~~ i deres byggeforskrifter og -reglementer eller på anden måde, der har en tilsvarende virkning, et krav om, at der skal anvendes et vist minimum af energi fra vedvarende ~~energi~~ energikilder i nye bygninger og i eksisterende bygninger, der skal gennemrenoveres renovation⇒, for at afspejle resultaterne af beregningen af det omkostningsoptimale niveau, som foretages i medfør af artikel 5, stk. 2, i direktiv 2010/31/EU. ⇐ Medlemsstaterne giver mulighed for, at disse mindstekrav blandt andet opfyldes ~~ved hjælp af fjernvarme og fjernkøling, produceret ved anvendelse af en væsentlig andel af vedvarende energikilder.~~

Kravene i første afsnit finder anvendelse på de væbnede styrker, dog kun i det omfang dets anvendelse ikke er i modstrid med karakteren af og det primære formål med de væbnede styrkers aktiviteter, og med undtagelse af materiel, der udelukkende anvendes til militære formål.

65. Medlemsstaterne sikrer, at nye offentlige bygninger og eksisterende offentlige bygninger, der skal gennemrenoveres på nationalt, regionalt og lokalt plan, kommer til at danne forbillede i forbindelse med dette direktiv fra den 1. januar 2012 og fremefter. Medlemsstaterne kan bl.a. tillade, at denne forpligtelse opfyldes ~~ved at overholde standarderne for nulenergiboliger eller~~ ved at bestemme, at taget på offentlige bygninger eller blandede privat-offentlige bygninger kan anvendes af tredjeparter til installation af anlæg, der producerer energi fra vedvarende ~~energi~~ energikilder.

76. Med hensyn til deres byggeforskrifter og -reglementer fremmer medlemsstaterne anvendelsen af systemer og udstyr til opvarmning og køling baseret på vedvarende energikilder, som opnår en betydelig reduktion i energiforbruget. Medlemsstaterne anvender, hvor sådanne eksisterer, energi- eller miljømærker eller andre passende certifikater eller standarder, der er udviklet på nationalt niveau eller ~~fællesskabs~~ ☒ EU- ☒ niveau, som grundlag for at fremme anvendelsen af sådanne systemer og sådant udstyr.

~~Når det drejer sig om biomasse, fremmer medlemsstaterne konverteringsteknologier, som opnår en konverteringseffektivitet på mindst 85 % for anvendelser i bolig- og handelssektoren og mindst 70 % for anvendelser i industrisektoren.~~

~~Med hensyn til varmepumper fremmer medlemsstaterne de varmepumper, som opfylder de mindstekrav til miljømærkning, der er fastlagt i Kommissionens beslutning 2007/742/EF af 9. november 2007 om opstilling af miljøkriterier for tildeling af Fællesskabets miljømærke til varmepumper, der er drevet ved el, gas eller gasabsorption⁴⁷.~~

~~Når det drejer sig om termisk solenergi, fremmer medlemsstaterne udstyr og systemer, der er certificeret og bygger på europæiske standarder, hvor der eksisterer sådanne standarder, herunder miljømærker, energimærker og andre tekniske referencesystemer, der er opstillet af europæiske standardiseringsorganer.~~

⁴⁷

EUT L 301 af 20.11.2007, s. 14.

~~Ved vurderingen af systemers og udstyrs konverteringseffektivitet og input/output-koefficient i forbindelse med dette stykke, anvender medlemsstaterne Fællesskabets eller, hvis sådanne ikke findes, internationale procedurer, hvis der findes sådanne procedurer.~~

↴ nyt

8. Medlemsstaterne skal foretage en vurdering af deres potentiale, hvad angår vedvarende energikilder og anvendelse af overskudsvarme og -kulde til opvarmning og køling. Denne vurdering skal indgå i den anden omfattende vurdering, der kræves i henhold til artikel 14, stk. 1, i direktiv 2012/27/EU for første gang senest den 31. december 2020 og derefter i ajourføringerne af de omfattende vurderinger.

9. Medlemsstaterne skal fjerne administrative hindringer for virksomhedernes langfristede elkøbsaftaler til finansiering af vedvarende energi og fremme deres udbredelse på markedet.

Artikel 16

Tilrettelæggelse og varighed af tilladelsesprocessen

1. Senest den 1. januar 2021 skal medlemsstaterne oprette et eller flere fælles administrative kontaktpunkter, der koordinerer hele tilladelsesprocessen for ansøgere om tilladelser til at opføre og drive anlæg og tilhørende transmissions- og distributionsnetinfrastrukturer med henblik på produktion af energi fra vedvarende kilder.

2. Det fælles administrative kontaktpunkt skal vejlede ansøgeren om ansøgningsprocessen på en gennemsigtig måde, forsyne ansøgeren med alle nødvendige oplysninger, koordinere med og inddrage andre myndigheder, hvor det er relevant, og levere en retligt bindende afgørelse ved afslutningen af processen.

3. Det fælles administrative kontaktpunkt skal i samarbejde med transmissions- og distributionssystemoperatørerne offentliggøre en procedurehåndbog for initiativtagere til projekter for vedvarende energi, herunder for projekter i lille målestok og VE-egenforbrugeres projekter.

4. Tilladelsesprocessen, der er omhandlet i stk. 1, må ikke overstige en periode på tre år, undtagen i de tilfælde, der er fastsat i artikel 16, stk. 5, og artikel 17.

5. Medlemsstaterne skal lette opgraderingen af eksisterende anlæg for vedvarende energi ved bl.a. at sikre en forenklet og hurtig tilladelsesproces, som ikke må overstige et år fra den dato, på hvilken anmodningen om opgradering forelægges det fælles administrative kontaktpunkt.

Artikel 17

Procedure for simpel underretning

1. Demonstrationsprojekter og anlæg med en elkapacitet på mindre end 50 kW skal gives lov til at koble sig til nettet efter indgivelse af en underretning herom til distributionssystemoperatøren.

2. Opgradering skal tillades efter indgivelse af en underretning herom til det fælles administrative kontaktpunkt, der er oprettet i henhold til artikel 16, når der ikke forventes negative miljømæssige eller arbejdsmarkedsmæssige virkninger af betydning. Det fælles administrative kontaktpunkt skal træffe afgørelse senest seks måneder efter modtagelsen af underretningen, hvis denne er fyldestgørende.

Hvis det fælles administrative kontaktpunkt træffer beslutning om, at underretningen er fyldestgørende, skal det automatisk udstede tilladelsen.

Hvis det fælles administrative kontaktpunkt træffer beslutning om, at underretningen ikke er fyldestgørende, skal der ansøges om en ny tilladelse. I dette tilfælde anvendes de frister, der er omhandlet i artikel 16, stk. 5.

↓ 2009/28/EF (tilpasset)
⇒ nyt

Artikel ~~14~~18 **Oplysning og uddannelse**

1. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om støtteforanstaltninger stilles til rådighed for alle relevante aktører, som f.eks. forbrugere, entreprenører, installatører, arkitekter og leverandører af udstyr og systemer til opvarmning, køling og elektricitet og af køretøjer, der kan drives med energi fra vedvarende ~~energi~~kilder.
2. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om nettofordele, omkostninger og energieffektivitet i forbindelse med udstyr og systemer til anvendelse af opvarmning, køling og elektricitet fra vedvarende energikilder stilles til rådighed enten af leverandøren af udstyret eller systemet eller af de nationale kompetente myndigheder.
3. Medlemsstaterne sikrer, at certificeringsordninger eller tilsvarende kvalificeringsordninger ~~senest den 31. december 2012 bliver eller~~ er til rådighed for installatører af små biomassekedler og -ovne, solcellesystemer og solvarmesystemer, systemer til overfladenær udnyttelse af geotermisk energi samt varmepumper. Disse ordninger kan efter behov tage hensyn til eksisterende ordninger og strukturer og skal være baseret på de kriterier, der er fastlagt i bilag IV. Hver medlemsstat anerkender certificeringer, der er givet af andre medlemsstater i overensstemmelse med disse kriterier.
4. Medlemsstaterne stiller informationer til rådighed for offentligheden om certificeringsordninger eller tilsvarende kvalificeringsordninger, jf. stk. 3. Medlemsstaterne kan også stille listen over installatører, der er kvalificerede eller certificerede i overensstemmelse med stk. 3, til rådighed.
5. Medlemsstaterne sikrer, at der stilles rådgivning til rådighed for alle relevante aktører, især for planlæggere og arkitekter, så disse er i stand til behørigt at overveje den optimale kombination af vedvarende energikilder, højeffektive teknologier og fjernvarme og fjernkøling ved planlægning, udformning, opførelse og renovering af industri-⇒ , forretnings-⇐ eller beboelsesområder.
6. Medlemsstaterne udvikler med deltagelse af de lokale og regionale myndigheder passende informations-, bevidstgørelses-, rådgivnings- eller uddannelsesprogrammer med henblik på orientering af borgerne om fordele og praktiske spørgsmål i forbindelse med udvikling og anvendelse af energi fra vedvarende ~~energi~~kilder.

↓ 2009/28/EF (tilpasset)
⇒ nyt

Artikel ~~15~~19

Oprindelsesgaranti for elektricitet, opvarmning og køling, der produceres fra vedvarende energikilder

1. For over for ~~den endelige kunde~~ slutkunden at dokumentere andelen eller mængden af energi fra vedvarende ~~energi~~kilder i en energileverandørs energimiks ⇒ og i den energi, som

leveres til kunder i henhold til kontrakter, som markedsføres med henvisning til forbrug af energi fra vedvarende kilder, ~~↪ i overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, i direktiv 2003/54/EF~~ skal medlemsstaterne sikre, at oprindelsen af ~~elektricitet~~ ☒ energi ☒ produceret fra vedvarende energikilder kan garanteres som sådan i den i dette direktiv anvendte betydning efter objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

2. Til dette formål sikrer medlemsstaterne, at en oprindelsesgaranti udstedes som svar på en anmodning fra en producent af ~~elektricitet~~ ☒ energi ☒ fra vedvarende ~~energi~~ energikilder. Medlemsstaterne kan sørge for, at oprindelsesgarantier udstedes ~~↪ for ikke-vedvarende energikilder. ↪ som svar på en anmodning fra producenter af opvarmning og køling fra vedvarende energikilder. For sådanne arrangementer~~ ~~↪ I forbindelse med udstedelsen af oprindelsesgarantier ↪~~ kan der gælde en minimumskapacitetsgrænse. En oprindelsesgaranti skal være af standardstørrelsen 1 MWh. Der udstedes ikke mere end én oprindelsesgaranti for hver produceret energienhed.

Medlemsstaterne sikrer, at samme energienhed fra vedvarende ~~energi~~ energikilder kun tages i betragtning én gang.

Medlemsstaterne ~~kan bestemme~~ ~~↪ skal sikre ↪~~ , at der ikke skal ydes nogen støtte ~~↪ udstedes oprindelsesgarantier ↪ til en producent, hvis denne producent som modtager ↪ finansiell støtte fra en støtteordning ↪ en oprindelsesgaranti for samme energiproduktion fra vedvarende ~~energi~~ energikilder. ↪ Medlemsstaterne skal udstede sådanne oprindelsesgarantier og overføre dem til markedet ved at bortauktionere dem. Indtægterne fra bortauktionering skal anvendes til at udligne omkostningerne til støtten af de vedvarende energikilder. ↪~~

Oprindelsesgarantien har ingen funktion med hensyn til en medlemsstats overholdelse af artikel 3. Overførsler af oprindelsesgarantier, separat eller sammen med den fysiske energioverførsel, har ingen indflydelse på medlemsstaternes beslutning om at anvende statistiske overførsler, fælles projekter eller fælles støtteordninger med henblik på opfyldelse af målene eller på beregning af det udvidede endelige energiforbrug fra vedvarende ~~energi~~ energikilder i henhold til artikel 5 7.

~~3. Enhver brug af en oprindelsesgaranti skal finde sted inden for 12 måneder fra den tilsvarende energienheds produktion. En oprindelsesgaranti skal annulleres efter anvendelsen.~~

↓ nyt

3. Med henblik på stk. 1 skal oprindelsesgarantier gælde for det kalenderår, i hvilket energienheden er produceret. Seks måneder efter udgangen af hvert kalenderår skal medlemsstaterne sikre, at alle oprindelsesgarantier fra det foregående kalenderår, som ikke er blevet annulleret, udløber. Udløbne oprindelsesgarantier skal medtages af medlemsstaterne i beregningen af restenergimikset.

4. Med henblik på videregivelse af oplysninger som omhandlet i stk. 8 og 13 skal medlemsstaterne sikre, at energiselskaber annullerer oprindelsesgarantierne senest den 30. juni i året efter det kalenderår, for hvilket oprindelsesgarantierne er udstedt.

↓ 2009/28/EF
↪ nyt

45. Medlemsstater eller udpegede kompetente organer overvåger udstedelsen, overførslen og annulleringen af oprindelsesgarantier. De udpegede kompetente organer skal have ikke-overlappende geografiske ansvarsområder og være uafhængige af aktiviteter vedrørende produktion, handel og levering.

56. Medlemsstaterne eller de udpegede organer indfører fornødne ordninger for at sikre, at oprindelsesgarantierne udstedes, overføres og annulleres elektronisk og er korrekte, pålidelige og sikret mod svindel. ⇨ Medlemsstaterne og de udpegede kompetente organer skal sikre, at de krav, som de pålægger, er i overensstemmelse med standard CEN - EN 16325. ⇨

67. En oprindelsesgaranti skal som minimum specificere:

- a) den energikilde, fra hvilken energien er produceret, og begyndelses- og afslutningsdatoerne for produktionen
- b) om oprindelsesgarantien vedrører
 - i) elektricitet eller

⇩ nyt

ii) gas, eller

⇩ 2009/28/EF

~~iiii)~~ opvarmning eller køling

- c) navn, beliggenhed, type og kapacitet for det anlæg, hvor energien er produceret
- d) om ~~og i hvilket omfang~~ anlægget har fået investeringsstøtte, og om ~~og i hvilket omfang~~ energienheden på anden måde har nydt godt af en national støtteordning, samt støtteordningens art
- e) datoen for, hvornår anlægget blev sat i drift, og
- f) udstedelsesdato og -land og et entydigt identifikationsnummer.

⇩ nyt

Forenklete oplysninger kan angives på oprindelsesgarantier fra små anlæg.

⇩ 2009/28/EF
⇨ nyt

87. Hvis en elektricitetsleverandør skal dokumentere andelen eller mængden af energi fra vedvarende ~~energikilder~~ i sit energimix ~~med henblik på artikel 3, stk. 6, i direktiv 2003/54/EF~~ ~~2009/72/EF, kan det gøres~~ ⇨ skal vedkommende gøre dette ⇨ ved at anvende oprindelsesgarantien. ⇨ Tilsvarende skal oprindelsesgarantier, der er oprettet i henhold til artikel 14, stk. 10, i direktiv 2012/27/EF, anvendes til at underbygge et eventuelt krav om at dokumentere mængden af elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion. Medlemsstaterne sikrer, at der tages fuldt hensyn til transmissionstab, når oprindelsesgarantier anvendes til at påvise forbrug af vedvarende energi eller elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion. ⇨

~~8. Mængden af energi fra vedvarende energikilder svarende til de oprindelsesgarantier, der overføres af en leverandør til en tredjepart, skal trækkes fra andelen af energi fra vedvarende energikilder i dens energimix med henblik på artikel 3, stk. 6, i direktiv 2003/54/EF.~~

9. Medlemsstaterne anerkender udelukkende oprindelsesgarantier, der er udstedt af andre medlemsstater i overensstemmelse med dette direktiv, som dokumentation for de elementer, der er anført i stk. 1 og stk. 67, litra a)-f). En medlemsstat kan kun afslå at anerkende en

oprindelsesgaranti, hvis der er begrundet tvivl om dens nøjagtighed, pålidelighed eller korrekthed. Medlemsstaten underretter Kommissionen om et sådant afslag og begrundelsen herfor.

10. Hvis Kommissionen finder, at et afslag på at anerkende en oprindelsesgaranti er ubegrundet, kan den vedtage en beslutning, der pålægger den pågældende medlemsstat at anerkende den.

↓ nyt

11. Medlemsstaterne må ikke anerkende oprindelsesgarantier, der er udstedt af et tredjeland, medmindre Kommissionen har undertegnet en aftale med det pågældende tredjeland om gensidig anerkendelse af oprindelsesgarantier udstedt i Unionen og kompatible oprindelsesgarantiordninger, der er etableret i dette land, med hvilket energi importeres og eksporteres direkte. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 32 med henblik på at håndhæve disse aftaler.

↓ 2009/28/EF (tilpasset)
⇒ nyt

~~1112.~~ En medlemsstat kan i overensstemmelse med ~~fællesskabs~~ ☒ EU- ☒ lovgivningen indføre objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier for anvendelsen af oprindelsesgarantier i forbindelse med opfyldelse af forpligtelserne i artikel 3, stk. ~~69~~, i direktiv ~~2003/54/EF~~ 2009/72/EF.

~~1213.~~ Hvis energileverandørerne markedsfører energi fra vedvarende energikilder ⇒ eller højeffektiv kraftvarmeproduktion ⇐ til ~~forbrugerne~~ kunderne med angivelse af miljømæssige eller andre fordele ved energi fra vedvarende ~~energikilder~~, ⇒ eller fra højeffektiv kraftvarmeproduktion ⇐, ~~kan~~ ⇒ skal ⇐ medlemsstaterne kræve, at disse energileverandører i form af et sammendrag stiller oplysninger til rådighed om ⇒ anvende oprindelsesgarantier til at oplyse om ⇐ denne mængde eller andel af energi fra vedvarende energikilder ⇒ eller fra højeffektiv kraftvarmeproduktion ⇐, ~~der stammer fra anlæg eller kapacitetsforøgelser, der er blevet sat i drift efter den 25. juni 2009.~~

↓ nyt

14. Kommissionen tillægges beføjelser til vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 32 i denne forordning for at fastsætte regler for overvågning af, at ordningen, som fastsættes i denne artikel, fungerer efter hensigten.

↓ 2009/28/EF (tilpasset)
⇒ nyt

Artikel ~~1620~~ Adgang til og drift af nettene

~~1. Medlemsstaterne tager passende skridt til at udvikle transmissions- og distributionsnetinfrastruktur, intelligente net, lagringsfaciliteter og elforsyningssystemet med henblik på at muliggøre en sikker drift af elforsyningssystemet og bidrage til den fortsatte udbygning af elproduktionen fra vedvarende energikilder, herunder sammenkobling mellem medlemsstater samt mellem medlemsstater og tredjelande. Medlemsstaterne tager desuden passende skridt til at gøre godkendelsesprocedurerne for netinfrastruktur hurtigere og til at~~

~~koordinere godkendelsen af netinfrastrukturer med administrations- og planlægningsprocedurerne.~~

~~2. Med forbehold af de krav, der er knyttet til opretholdelsen af nettets pålidelighed og sikkerhed, baseret på gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier fastlagt af de kompetente nationale myndigheder:~~

~~a) sikrer medlemsstaterne, at transmissions- og distributionssystemoperatørerne inden for deres område garanterer transmission og distribution af elektricitet fra vedvarende energikilder~~

~~b) sørger medlemsstaterne desuden for, at der er enten prioriteret eller garanteret adgang til nettet for elektricitet fra vedvarende energikilder~~

~~c) sikrer medlemsstaterne, at transmissionssystemoperatørerne ved lastfordeling mellem elproduktionsanlæg giver forrang til anlæg, der bruger vedvarende energikilder, i det omfang den sikre drift af det nationale elforsyningsystem tillader det, og på grundlag af gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier. Medlemsstaterne sikrer, at der træffes passende net- og markedsrelaterede driftsforanstaltninger med henblik på at minimere begrænsninger af elektricitet fra vedvarende energikilder. Hvis der træffes betydelige foranstaltninger til at begrænse de vedvarende energikilder for at garantere det nationale elforsyningsystems sikkerhed og energiforsyningsikkerheden, sikrer medlemsstaterne, at de ansvarlige systemoperatører indberetter disse foranstaltninger for de kompetente tilsynsmyndigheder og angiver, hvilke udbedrende foranstaltninger de agter at træffe for at forebygge u hensigtsmæssige begrænsninger.~~

~~3. Medlemsstaterne pålægger transmissions- og distributionssystemoperatører at udarbejde og offentliggøre deres standardregler for, hvem der skal bære og dele omkostningene ved tekniske tilpasninger som f.eks. nettilslutninger og netforstærkninger, forbedret netdrift og regler for ikke-diskriminerende gennemførelse af de netkrav, der er nødvendige for at integrere nye producenter, der leverer elektricitet fra vedvarende energikilder, i det sammenhængende elforsyningsnet.~~

~~Disse regler skal være baseret på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, hvor der især tages hensyn til alle omkostninger og fordele forbundet med disse producenters tilslutning til nettet og til de særlige forhold, der gælder for producenter, der befinder sig i randområder og i tyndtbefolkede regioner. Reglerne kan give mulighed for forskellige typer tilslutning.~~

~~4. Medlemsstaterne kan eventuelt kræve, at transmissions- og distributionssystemoperatørerne helt eller delvis bærer de i stk. 3 omhandlede omkostninger. Medlemsstaterne genovervejer og træffer de nødvendige foranstaltninger til at forbedre rammerne og reglerne for afholdelsen og fordelingen af omkostningerne som omhandlet i stk. 3 senest den 30. juni 2011 og hvert andet år derefter for at sikre integrationen af nye producenter som omhandlet i stk. 3.~~

~~5. Medlemsstaterne pålægger transmissions- og distributionssystemoperatørerne at forelægge enhver ny producent af energi fra vedvarende energikilder, der ønsker at blive tilsluttet systemet, omfattende og nødvendige oplysninger, herunder:~~

~~a) et udtømmende og detaljeret skøn over, hvad tilslutningen vil koste~~

~~b) en rimelig og nøjagtig tidsplan for modtagelse og behandling af ansøgningen om nettilslutning~~

~~c) en rimelig, vejledende tidsplan for en foreslået nettilslutning.~~

~~Medlemsstaterne kan tillade, at producenter af elektricitet fra vedvarende energikilder, som ønsker at blive tilsluttet et net, udbyder tilslutningsarbejdet i licitation.~~

~~6. Fordelingen af omkostningerne som omhandlet i stk. 3 gennemføres ved hjælp af en ordning, der baseres på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, under hensyntagen til de fordele, som både oprindeligt og senere tilknyttede producenter samt transmissions- og distributionsnetoperatører har af tilslutningerne.~~

~~7. Medlemsstaterne sikrer, at opkrævningen af transmissions- og distributionstariffer ikke diskriminerer elektricitet fra vedvarende energikilder, herunder navnlig elektricitet fra vedvarende energikilder produceret i randområder såsom øregioner og i tyndtbefolkede regioner. Medlemsstaterne sikrer, at opkrævningen af transmissions- og distributionstariffer ikke diskriminerer gas fra vedvarende energikilder.~~

~~8. Medlemsstaterne sikrer, at tariffer opkrævet af transmissions- og distributionssystemoperatørerne for transmission og distribution af elektricitet fra anlæg, der bruger vedvarende energikilder, afspejler de omkostningsfordele, der kan opnås som følge af anlæggets tilslutning til nettet. Direkte brug af lavspændingsnettet kunne skabe sådanne omkostningsfordele.~~

91. Medlemsstaterne vurderer, når det er relevant, behovet for udvidelse af den bestående gasnetinfrastruktur for at lette inddragelsen af gas fra vedvarende energikilder.

102. Medlemsstaterne pålægger, når det er relevant, transmissions- og distributionssystemoperatører på deres område at offentliggøre de tekniske forskrifter i overensstemmelse med artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af ~~26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas~~⁴⁸, navnlig hvad angår nettilslutningsregler, der omfatter gaskvalitets-, gaslugts- og gastrykskrav. Medlemsstaterne pålægger endvidere transmissions- og distributionssystemoperatører at offentliggøre tilslutningstarifferne i forbindelse med tilslutning af vedvarende gaskilder baseret på gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

113. ~~Medlemsstaterne vurderer i deres nationale handlingsplaner for vedvarende energi nødvendigheden af at bygge ny infrastruktur for fjernvarme og fjernkøling produceret af vedvarende energikilder for at nå de i artikel 3, stk. 1, omhandlede nationale mål for 2020.~~ Som resultat af ~~denne~~ ☒ deres ☒ vurdering ⇒, der er indeholdt i de integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med bilag I til forordning [forvaltning] om nødvendigheden af at opbygge ny infrastruktur for fjernvarme og fjernkøling produceret af vedvarende energikilder med henblik på at nå det EU-mål, der er omhandlet i dette direktivs artikel 3, stk. 1, ⇐ tager medlemsstaterne, hvor det er relevant, skridt til at udvikle en fjernvarmeinfrastruktur, der egner sig til udvikling af produktion af opvarmning og køling fra store anlæg baseret på biomasse, solenergi og geotermisk energi.

↓ nyt

Artikel 21 VE-egenforbrugere

1. Medlemsstaterne sikrer, at VE-egenforbrugere, individuelt eller gennem aggregatorer:

⁴⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas (EUT L 176 af 15.7.2003, s. 57).

a) har ret til at producere til eget forbrug og sælge, herunder via elkøbsaftaler, deres overskydende produktion af vedvarende elektricitet uden at være underlagt uforholdsmæssige procedurer og gebyrer, der ikke er omkostningsrelaterede

b) opretholder deres rettigheder som forbrugere

c) ikke betragtes som energileverandører i henhold til EU-lovgivningen eller den nationale lovgivning, for så vidt at den elektricitet fra vedvarende energikilder, de leverer til nettet, ikke overstiger 10 MWh for husholdninger og 500 MWh for juridiske personer på årsbasis og

d) modtager et vederlag for egenproduceret elektricitet fra vedvarende energikilder leveret til nettet, der afspejler elleverancens markedsværdi.

Medlemsstaterne kan fastsætte en højere tærskelværdi end den, der er fastsat i litra c).

2. Medlemsstaterne skal sikre, at VE-egenforbrugere, som bor i samme boligejendom, eller som er beliggende i samme kommercielle eller delte serviceanlæg eller et lukket distributionssystem, i fællesskab kan producere til eget forbrug, som om de var en enkelt VE-egenforbruger. I dette tilfælde gælder den tærskelværdi, der er fastsat i stk. 1, litra c), for hver berørt VE-egenforbruger.

3. VE-egenforbrugerens anlæg kan forvaltes af en tredjepart med hensyn til installation og drift, herunder måling, samt vedligeholdelse.

Artikel 22

VE-fællesskaber

1. Medlemsstaterne skal sikre, at VE-fællesskaber har ret til at producere, forbruge, lagre og sælge vedvarende energi, bl.a. via elkøbsaftaler, uden at være underlagt uforholdsmæssige procedurer og gebyrer, der ikke er omkostningsrelaterede.

I dette direktiv forstås ved et VE-fællesskab en SMV eller en nonprofitorganisation, hvis partshavere eller medlemmer samarbejder om produktion, distribution, lagring og levering af energi fra vedvarende kilder og opfylder mindst fire af følgende kriterier:

a) aktionærerne eller medlemmerne er fysiske personer, lokale myndigheder og herunder kommuner samt SMV'er, der beskæftiger sig med vedvarende energi

b) mindst 51 % af aktionærerne eller medlemmerne med stemmeret i enheden er fysiske personer

c) mindst 51 % af aktierne eller deltagerrettighederne i enheden ejes af lokale medlemmer, dvs. repræsentanter for de lokale offentlige og private socioøkonomiske interesser eller lokale borgere som har en direkte interesse i fællesskabets aktiviteter og dets virkninger

d) mindst 51 % af posterne i enhedens bestyrelse eller ledelsesorganer forbeholdes lokale medlemmer, dvs. repræsentanter for de lokale offentlige og private socioøkonomiske interesser eller lokale borgere har direkte interesser i fællesskabets aktiviteter og dets virkninger

e) fællesskabet har ikke installeret mere end 18 MW vedvarende kapacitet til elektricitet, opvarmning og køling og transport som et årligt gennemsnit i de foregående 5 år.

2. Uden at dette berører statsstøttereglerne, skal medlemsstaterne ved udformningen af støtteordninger tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for VE-fællesskaber.

Artikel 23

Integration af vedvarende energi i opvarmnings- og kølingsanlæg

1. For at fremme udbredelsen af vedvarende energikilder i sektoren for opvarmning og køling skal hver medlemsstat bestræbe sig på at forhøje andelen af vedvarende energi til opvarmning og køling med mindst 1 procentpoint (pp) hvert år udtrykt i den nationale andel af det endelige energiforbrug og beregnet efter metoden i artikel 7.

2. Medlemsstaterne kan på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier udpege og offentliggøre en liste over foranstaltninger og de gennemførende organer såsom brændstofleverandører, der skal bidrage til den stigning, der er fastsat i stk. 1.

3. Forhøjelsen i stk. 1. kan gennemføres ved anvendelse af en eller flere af følgende valgmuligheder:

a) fysisk integration af vedvarende energi i forsyningen med energi og energibrændsel til opvarmning og køling

b) direkte afbødende foranstaltninger såsom installation af højeffektive VE-opvarmningssystemer og -kølingssystemer i bygninger eller brug af vedvarende energi til industrielle opvarmnings- og køleprocesser

c) indirekte afbødende foranstaltninger, der er omfattet af omsættelige certifikater, som attesterer overholdelsen af forpligtelsen i kraft af støtte til indirekte afbødende foranstaltninger, som udføres af en anden økonomisk aktør, såsom en uafhængig installatør af VE-teknologi eller et energitjenesteselskab (ESCO), der udfører VE-installationstjenester.

4. Medlemsstaterne kan anvende de strukturer, som er etableret inden for rammerne af den nationale energisparepligtordning, jf. artikel 7 i direktiv 2012/27/EU, til at gennemføre og overvåge de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2.

5. De enheder, der er omfattet af stk. 2, skal sikre, at deres bidrag kan måles og verificeres, og de skal rapportere årligt fra den 30. juni 2021 til den myndighed, der er udpeget af medlemsstaten, om:

a) den samlede mængde energi, der er leveret til opvarmning og køling

b) den samlede mængde vedvarende energi, der er leveret til opvarmning og køling

c) andelen af vedvarende energi i den samlede mængde energi, der er leveret til opvarmning og køling, og

d) typen af VE-kilde.

6. Medlemsstaterne skal sikre, at de rapporter, der er omhandlet i stk. 5, er underlagt den kompetente myndigheds kontrol.

Artikel 24

Fjernvarme og -køling

1. Medlemsstaterne sikrer, at leverandører af fjernvarme og -køling oplyser de endelige forbrugere om deres energiforbrug og andelen af vedvarende energi i deres systemer. Disse oplysninger skal være i overensstemmelse med de standarder, der anvendes i henhold til direktiv 2010/31/EU.

2. Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at kunder til fjernvarme- eller fjernkølingssystemer, som ikke er "effektiv fjernvarme og fjernkøling", jf. artikel 2, nr. 41), i direktiv 2012/27/EU, kan koble sig fra systemet med henblik på selv at producere

varme eller køling fra vedvarende energikilder eller skifte til en anden leverandør af varme eller kulde, der har adgang til det system, der er omhandlet i stk. 4.

3. Medlemsstaterne kan begrænse retten til at frakoble sig eller skifte leverandør til kunder, som kan dokumentere, at den planlagte alternative forsyningsløsning til opvarmning og afkøling medfører en betydeligt bedre energimæssig ydeevne. Resultatevalueringen af den alternative forsyningsløsning kan bygge på den energiattest, som er defineret i direktiv 2010/31/EU.

4. Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre ikke-diskriminerende adgang til fjernvarme- eller fjernkølingssystemer for varme eller kulde, der produceres af vedvarende energikilder og overskudsvarme eller -kulde. Denne ikke-diskriminerende adgang skal åbne mulighed for direkte levering af opvarmning og køling fra sådanne kilder til kunder, der er tilsluttet fjernvarme- eller fjernkølingssystemet, fra andre leverandører end operatøren af fjernvarme- eller fjernkølingssystemet.

5. En operatør af et fjernvarme- eller fjernkølingssystem kan afvise at give leverandører adgang, hvis systemet ikke har den nødvendige kapacitet på grund af anden forsyning med overskudsvarme eller -kulde, varme eller kulde produceret af vedvarende energikilder eller varme eller kulde produceret af højeffektiv kraftvarmeproduktion. I tilfælde af en sådan afvisning skal medlemsstaterne sikre, at operatøren af fjernvarme- eller fjernkølingssystemet forelægger den kompetente myndighed relevante oplysninger i henhold til stk. 9 om de foranstaltninger, der vil være nødvendige for at udbygge systemet.

6. Nye fjernvarme- og fjernkølingssystemer kan efter anmodning undtages fra anvendelsen af stk. 4 i en fastlagt periode. Den kompetente myndighed træffer afgørelse om en sådan anmodning om undtagelse fra sag til sag. En undtagelse indrømmes kun, hvis det nye fjernvarme- eller fjernkølingssystem udgør "effektiv fjernvarme og fjernkøling" som omhandlet i artikel 2, nr. 41), i direktiv 2012/27/EU, og hvis det udnytter det potentiale for vedvarende energikilder og overskudsvarme eller -kulde, som er påvist i den omfattende vurdering, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv 2012/27/EU.

7. Retten til at frakoble sig eller skifte leverandør kan udøves af individuelle kunder eller af fællesforetagender bestående af kunder, eller af parter der handler på vegne af kunder. I ejendomme med flere lejligheder i blokke kan en sådan frakobling kun foretages for hele ejendommen.

8. Medlemsstaterne skal pålægge eldistributionssystemoperatørerne mindst hvert andet år i samarbejde med operatørerne af fjernvarme- og kølingssystemer på deres område at vurdere fjernvarme- og kølingssystemers potentiale i henseende til balancering og andre systemtjenester, herunder prisfleksibelt elforbrug og lagring af overskudselektricitet produceret af vedvarende energikilder, og ligeledes vurdere om anvendelsen af det påviste potentiale ville være mere ressource- og omkostningseffektivt end alternative løsninger.

9. Medlemsstaterne skal udpege en eller flere uafhængige myndigheder til at sikre, at forbrugernes rettigheder og reglerne for driften af fjernvarme- og fjernkølingssystemer i henhold til denne artikel er klart defineret og håndhævet.

Artikel 25

Integration af vedvarende energi i transportsektoren

1. Med virkning fra den 1. januar 2021 skal medlemsstaterne pålægge brændstofleverandører at inkludere en minimumsandel af energi fra avancerede biobrændstoffer og biogas og andre biobrændstoffer produceret af råprodukter opført i bilag IX, fra vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, fra affaldsbaseret fossilt

brændsel og elektricitet fra vedvarende energikilder i den samlede mængde transportbrændstoffer, de leverer til forbrug eller anvendelse på markedet i løbet af et kalenderår.

Minimumsandelen skal udgøre mindst 1,5 % i 2021 og stige til mindst 6,8 % i 2030 efter det udviklingsforløb, der er fastlagt i bilag X, del B. I denne samlede andel skal bidraget fra avancerede biobrændstoffer og biogas produceret af råprodukter, der er anført i bilag IX, del A, udgøre mindst 0,5 % af de transportbrændstoffer, der leveres til forbrug eller anvendelse på markedet fra den 1. januar 2021, og stige til mindst 3,6 % frem til 2030 efter det udviklingsforløb, der er fastlagt i bilag X, del C.

Bespareserne i drivhusgasemissionerne fra anvendelsen af avancerede biobrændstoffer, andre biobrændstoffer og biogas produceret af råprodukter, der er anført i bilag IX, skal være mindst 70 % fra den 1. januar 2021.

Ved beregningen af de andele, der er omhandlet i andet afsnit, gælder følgende bestemmelser:

a) ved beregningen af nævneren, dvs. energiindholdet i de vej- og jernbanetransportbrændstoffer, der leveres til forbrug eller anvendelse på markedet, skal benzin, diesel, naturgas, biobrændstoffer, biogas, vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, affaldsbaseret fossilt brændsel og elektricitet, tages i betragtning

b) ved beregningen af tælleren skal energiindholdet i avancerede biobrændstoffer, andre biobrændstoffer og biogas, der er produceret af råprodukter opført i bilag IX, vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og affaldsbaserede fossile brændstoffer, der leveres til alle transportsektorer, samt vedvarende elektricitet, der leveres til vej køretøjer, tages i betragtning.

Ved beregningen af tælleren skal bidraget fra biobrændstoffer og biogas, der er produceret af råprodukter opført i bilag IX, del B, begrænses til 1,7 % af energiindholdet i transportbrændstoffer, der leveres til forbrug eller anvendelse på markedet, og bidraget fra brændstoffer, der leveres til luftfart og søfart, skal sættes til 1,2 gange deres energiindhold.

c) Ved beregningen af både tæller og nævner skal de værdier for transportbrændstoffernes energiindhold, som er angivet i bilag III, anvendes. Til bestemmelse af energiindholdet i transportbrændstoffer, der ikke er medtaget i bilag III, skal medlemsstaterne anvende de europæiske standardiseringsorganers standarder til bestemmelse af brændstoffers brændværdi. I tilfælde, hvor der ikke er vedtaget ESO-standarder til dette formål, anvendes de respektive ISO-standarder.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 skal medlemsstaterne indføre en ordning, hvorved brændstofleverandørerne får mulighed for at overføre forpligtelsen i stk. 1 til andre brændstofleverandører og sikre, at alle overførsler dokumenteres i den nationale database, der er omhandlet i stk. 4.

3. For at bestemme andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder med henblik på stk. 1 er det muligt at anvende enten den gennemsnitlige andel af elektricitet fra vedvarende energikilder i Unionen eller andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder i den medlemsstat, hvori elektriciteten leveres som målt to år inden det pågældende år. I begge tilfælde annulleres en tilsvarende mængde oprindelsesgarantier, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 19.

Andelen af vedvarende energi i flydende eller gasformige transportbrændstoffer skal bestemmes på grundlag af andelen af vedvarende energi i den samlede energitilførsel, der anvendes til produktion af brændstoffet.

Med henblik på dette stykke finder følgende bestemmelser anvendelse:

a) Når elektricitet anvendes til produktion af vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse – enten direkte eller med henblik på produktion af mellemprodukter – er det muligt at bestemme andelen af vedvarende energi enten ud fra den gennemsnitlige andel af elektricitet fra vedvarende energikilder i Unionen eller ud fra andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder i produktionslandet som målt to år inden det pågældende år. I begge tilfælde annulleres en tilsvarende mængde oprindelsesgarantier, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 19.

Imidlertid kan elektricitet fra direkte tilslutning til et anlæg, som producerer elektricitet fra vedvarende energikilder: i), der sættes i drift efter eller samtidig med de anlæg, der producerer de vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og ii) ikke er tilsluttet elnettet, fuldt ud medregnes som vedvarende elektricitet til produktion af disse vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse.

b) Er biomasse produceret af fossile brændstoffer i en fælles proces, skal mængden af biobrændstoffer i produktet fastslås ved at anvende egnede omregningsfaktorer for biomassens input. Skaber processen mere end ét produkt, skal alle produkter af processen antages at indeholde samme andel af biobrændstoffer. Samme regler finder anvendelse med henblik på artikel 27, stk. 1.

4. Medlemsstaterne opretter en database, der gør det muligt at spore transportbrændstoffer, som kan komme i betragtning ved beregningen af tælleren, der er fastsat i stk. 1, litra b), og pålægger den pågældende økonomiske aktør at indføre oplysninger om gennemførte transaktioner og de støtteberettigede brændstoffers bæredygtighedsegenskaber, herunder deres vugge-til-grav-drivhusgasemissioner fra produktionsstedet til den brændstofleverandør, der markedsfører brændstoffet.

Databasen skal indeholde oplysninger om det krav til brændstofleverandører, som er beskrevet i stk. 1, og hvordan kravet er opfyldt.

De nationale databaser skal forbindes, således at transaktioner af brændstoffer mellem medlemsstaterne kan spores. For at sikre kompatibilitet mellem de nationale databaser skal Kommissionen fastsætte tekniske specifikationer for deres indhold, og hvordan de anvendes, ved hjælp af gennemførelsesretsakter, der vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren som omhandlet i artikel 31.

5. Medlemsstaterne skal rapportere om de aggregerede oplysninger fra de nationale databaser og herunder brændstoffernes vugge-til-grav-drivhusgasemissioner, jf. bilag VII til forordning [forvaltning].

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 32 med henblik på yderligere at præcisere den metode, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, litra b), med henblik på at bestemme andelen af biobrændstoffer, der stammer fra biomasse forarbejdet med fossile brændstoffer i en fælles proces, for at præcisere metoden til vurdering af besparelser af drivhusgasemissioner fra vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og affaldsbaseret fossilt brændsel samt at fastlægge minimumsbesparelser i drivhusgasemissioner, der kræves for disse brændstoffer med henblik på denne artikels stk. 1.

7. Senest den 31. december 2025 vurderer Kommissionen inden for rammerne af den vurdering, der gennemføres hvert andet år af de fremskridt, der er gjort i henhold til forordning [forvaltning], om den forpligtelse, der er fastsat i stk. 1, effektivt fremmer innovation og fremmer besparelser i transportsektorens drivhusgasemissioner, og hvorvidt de

gældende krav om drivhusgasbesparelser for biobrændstoffer og biogas er hensigtsmæssige. Kommissionen forelægger om fornødent et forslag om ændring af den forpligtelse, der er fastsat i stk. 1.

↓ 2009/28/EF (tilpasset)
⇒ nyt

Artikel ~~17~~26 Bæredygtigheds ⇒ - og drivhusgasemissionsbesparelser ⇐ kriterier for biobrændstoffer, ~~og~~ flydende biobrændsler ⇒ og biomassebrændsler ⇐

1. ~~Uanset om råmaterialerne er dyrket på eller uden for Fællesskabets område, må~~ Energi fra biobrændstoffer ~~og~~ flydende biobrændsler ⇒ og biomassebrændsler må ⇐ kun tages i betragtning med henblik på de i dette stykkes litra a), b) og c) omhandlede formål, hvis de opfylder bæredygtighedskriterierne i stk. 2-6 ⇒ og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne i stk. 7 ⇐:

- a) ~~måling af overholdelse af kravene i dette direktiv vedrørende nationale mål~~ ⇒ bidraget til opfyldelsen af EU-målet og medlemsstaternes andel af vedvarende energi ⇐
- b) måling af overholdelse af VE-forpligtelse ⇒ , herunder de forpligtelser, der er fastsat ved artikel 23 og 25 ⇐
- c) berettigelse til finansiel støtte til forbrug af biobrændstoffer, ~~og~~ flydende biobrændsler ⇒ og biomassebrændsler ⇐.

Biobrændstoffer, ~~og~~ flydende biobrændsler ⇒ og biomassebrændsler ⇐, der er fremstillet af affald og restprodukter, som ikke stammer fra landbrug, akvakultur, fiskeri og skovbrug, skal dog kun opfylde ~~bæredygtigheds~~ ⇒ drivhusgasemissionsbesparelser ⇐ kriterierne i stk. ~~27~~ for at blive taget i betragtning med henblik på de i ~~2~~ dette stykkes ~~2~~ litra a), b) og c) omhandlede formål. ⇒ Denne bestemmelse finder også anvendelse på affald og restprodukter, som først forarbejdes til et produkt, inden de videreforarbejdes til biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler. ⇐

↓ nyt

Biomassebrændsler skal alene opfylde bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne i stk. 2-7, hvis de anvendes i anlæg til produktion af elektricitet, opvarmning og køling eller brændstoffer med en kapacitet på 20 MW eller derover for faste biomassebrændsler og med en elektrisk kapacitet på 0,5 MW eller derover for gasformige biomassebrændsler. Medlemsstaterne må anvende bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterier på anlæg med lavere kapacitet.

Bæredygtighedskriterierne i stk. 2-6 og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne i stk. 7 skal gælde uanset biomassens geografiske oprindelse.

↓ 2009/28/EF, artikel 17
(tilpasset)
⇒ nyt

~~32~~ 32. Biobrændstoffer, ~~og~~ flydende biobrændsler ⇒ og biomassebrændsler, der produceres af biomasse fra landbrug ⇐, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, litra a), b) og c),

omhandlede formål, må ikke fremstilles af råmaterialer fra et areal med høj biodiversitetsværdi, dvs. et areal, der havde en af følgende statusser i januar 2008 eller derefter, uanset om arealet stadig har denne status:

a) primærskov og andre træbevoksede arealer, dvs. skov og andre træbevoksede arealer med hjemmehørende arter, hvor der ikke er noget klart synligt tegn på menneskelig aktivitet, og hvor de økologiske processer ikke er forstyrret i væsentlig grad

b) områder:

i) der ved lov har fået status som, eller af den relevante kompetente myndighed er udlagt som, naturbeskyttelsesområde, eller

ii) til beskyttelse af sjældne, truede eller udryddelsestruede økosystemer eller arter, der er anerkendt i internationale aftaler eller er medtaget på lister udarbejdet af mellemstatslige organisationer eller Den Internationale Naturværnsunion (IUCN), idet disse områder dog skal være anerkendt i overensstemmelse med artikel ~~1927~~, stk. 4, ~~første~~ afsnit,

medmindre det dokumenteres, at produktionen af dette råmateriale ikke har forstyrret disse naturbeskyttelsesformål

c) græsarealer med høj biodiversitet ⇨ på over en hektar ⇨, som er:

i) naturlige, dvs. græsarealer, der ville forblive græsarealer uden menneskelig intervention, og som opretholder den naturlige artssammensætning og de økologiske kendetegn og processer, eller

ii) ikke-naturlige, dvs. græsarealer, der ville ophøre med at være græsarealer uden menneskelig intervention, og som er artsrige og ikke nedbrudte ⇨ og af en relevant kompetent myndighed er blevet udpeget som areal med høj biodiversitet ⇨, medmindre det dokumenteres, at det er nødvendigt at høste råmaterialet for at bevare deres status ~~som græsarealer~~ ⇨ som græsarealer med høj biodiversitet ⇨.

⇩ nyt

Kommissionen kan fastsætte kriterier med henblik på at afgøre, hvilke græsarealer der er omfattet af litra c), ved hjælp af gennemførelsesretsakter, der vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 31, stk. 2.

↓ 2009/28/EF, artikel 17
(tilpasset)
⇨ nyt

~~4.3.~~ Biobrændstoffer ~~og~~ flydende biobrændsler ⇨ og biomassebrændsler produceret af biomasse fra landbrug ⇨, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede formål, må ikke fremstilles af råmaterialer fra arealer med stort kulstoflager, dvs. arealer, der havde en af følgende statusser i januar 2008, og som ikke længere har denne status:

a) vådområder, dvs. arealer, der permanent eller i en betydelig del af året er vanddækkede eller vandmættede

b) sammenhængende skovarealer, dvs. arealer på over en ha bevokset med træer af en højde på over fem meter og med en kronedækningsgrad på mindst 30 % eller med træer, der kan nå disse tærskler på lokaliteten

c) arealer på over en ha bevokset med træer af en højde på over fem meter og med en kronedækningsgrad på mellem 10 % og 30 % eller med træer, der kan nå disse tærskler på lokaliteten, medmindre det dokumenteres, at arealets kulstoflager før og efter omlægning er således, at det ved anvendelse af metodologien i bilag IV, del C, vil opfylde betingelserne i stk. 72 i denne artikel.

Bestemmelserne i dette stykke finder ikke anvendelse, hvis arealet på det tidspunkt, hvor råmaterialet blev udvundet, havde samme status som i januar 2008.

~~54. Biobrændstoffer, og flydende biobrændsler ⇒ og biomassebrændsler produceret af biomasse fra landbrug ⇐, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede formål, må ikke fremstilles af råmaterialer fra arealer, der var tørvebundsarealer i januar 2008, medmindre det dokumenteres, at dyrkning og høst af dette råmateriale ikke indebærer afvanding af hidtil udrænet jord.~~

↕ nyt

5. Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af biomasse fra skove, som tages i betragtning med henblik på stk. 1, litra a), b) og c), skal opfylde følgende krav for at minimere risikoen for, at der anvendes ikkebæredygtig produktion af skovbiomasse:

a) det land, hvor skovbiomasse blev fældet, har indført national og/eller regional lovgivning om skovhugst samt overvågnings- og håndhævelsessystemer, der sikrer, at:

i) hugsten finder sted i henhold til de betingelser, der gælder for hugsttilladelsen inden for lovmæssigt bekendtgjorte grænser

ii) skove genplantes på arealer, hvor skovhugst har fundet sted

iii) områder med høj bevaringsværdi, herunder vådområder og tørvemoser, beskyttes

iv) hugstens påvirkning af jordbundskvalitet og biodiversitet minimeres og

v) hugsten overstiger ikke skovens produktionskapacitet på lang sigt

b) når den dokumentation, der er omhandlet i første afsnit, ikke er tilgængelig, skal biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af skovbiomasse tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede formål, hvis der er indført systemer til styring på skovbrugsbedriftsniveau for at sikre, at:

i) skovbiomassen er fældet i henhold til en retlig tilladelse

ii) skove genplantes på arealer, hvor skovhugst har fundet sted

iii) områder med høj bevaringsværdi, herunder tørvemoser og vådområder, udpeges og beskyttes

iv) hugstens påvirkning af jordbundskvalitet og biodiversitet minimeres

v) hugsten overstiger ikke skovens produktionskapacitet på lang sigt.

6. Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af biomasse fra skove skal tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede formål,

hvis landet eller den regionale organisation for økonomisk integration, hvorfra skovbiomasse stammer, opfylder følgende LULUCF-krav:

i) er part i og har ratificeret Parisaftalen

ii) har forelagt et nationalt bestemt bidrag (NDC) for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), som omfatter emissioner og optag fra landbrug, skovbrug og arealanvendelse, hvormed det sikres, at enten medregnes ændringer i kulstoflagrene i forbindelse med hugst af biomasse i landets forpligtelse til at mindske eller begrænse drivhusgasemissioner, jf. det nationalt bestemte bidrag, eller også er nationale eller regionale love for skovhugst indført i overensstemmelse med Parisaftalens artikel 5 med henblik på at bevare og øge kulstoflagre og -dræn

iii) har indført et nationalt system for rapportering af drivhusgasemissioner og optag fra arealanvendelse, herunder skovbrug og landbrug, som er i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i beslutninger vedtaget i henhold til klimakonventionen og til Parisaftalen.

Når den dokumentation, der er omhandlet i første afsnit, ikke er tilgængelig, skal biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af skovbiomasse tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede formål, hvis der er indført systemer til styring på skovbrugsbedriftsniveau for at sikre, at omfanget af kulstoflagre og dræn i skovene opretholdes.

Kommissionen kan fastsætte, med hvilken dokumentation overholdelsen af kravene i stk. 5 og 6 påvises ud fra en operationel synsvinkel, ved hjælp af gennemførelsesretsakter, der vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 31, stk. 2.

Senest den 31. december 2023 skal Kommissionen vurdere, om kriterierne i stk. 5 og 6 på effektiv vis minimerer risikoen for at der anvendes ikkebæredygtig skovbiomasse, og se nærmere på LULUCF-krav på grundlag af foreliggende data. Kommissionen forelægger om fornødent et forslag om ændring af de krav, der er fastsat i stk. 5 og 6.

↓ 2009/28/EF

~~6. Landbrugsråvarer, der dyrkes i Fællesskabet og anvendes til produktion af biobrændstoffer og flydende biobrændsler, og som tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede formål, fremstilles i overensstemmelse med kravene og standarderne i bestemmelserne under overskriften »Miljø« i del A og i punkt 9 i bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik, ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere⁴⁹ og i overensstemmelse med de mindstekrav til god landbrugs- og miljømæssig stand, der er fastsat i henhold til nævnte forordnings artikel 6, stk. 1.~~

↓ nyt

7. Besparelsen af drivhusgasemissioner ved anvendelse af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1 nævnte formål, skal være:

a) mindst 50 % for biobrændstoffer og flydende biobrændsler produceret i anlæg, der var i drift senest den 5. oktober 2015

⁴⁹ EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16.

- b) mindst 60 % for biobrændstoffer og flydende biobrændsler produceret i anlæg, der er sat i drift efter den 5. oktober 2015
- c) mindst 70 % for biobrændstoffer og flydende biobrændsler produceret i anlæg, der sættes i drift efter den 1. januar 2021
- d) mindst 80 % for elektricitet, opvarmning og køling produceret af biomassebrændsel anvendt i anlæg, som sættes i drift efter den 1. januar 2021, og 85 % for anlæg, der sættes i drift efter den 1. januar 2026.

Et anlæg anses for at være i drift, hvis den fysiske produktion af biobrændstoffer eller flydende biobrændsler henholdsvis opvarmning, køling og elektricitet produceret af biomassebrændsel er påbegyndt.

↓ 2015/1513, artikel 2, stk. 5, litra
a)
⇒ nyt

~~2. Besparelsen i drivhusgasemissionerne ved anvendelse af biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1 omhandlede formål, skal være mindst 60 % for biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der er produceret i anlæg, som sættes i drift efter den 5. oktober 2015. Et anlæg anses for at være i drift, hvis den fysiske produktion af biobrændstoffer og flydende biobrændsler har fundet sted.~~

~~Med henblik på de i stk. 1 nævnte formål skal der i anlæg, der var i drift senest den 5. oktober 2015, ved anvendelse af biobrændstoffer og flydende biobrændsler opnås besparelser i drivhusgasemissionerne på mindst 35 % frem til den 31. december 2017 og på mindst 50 % fra den 1. januar 2018.~~

Besparelsen i drivhusgasemissionen som følge af anvendelse af biobrændstoffer, ~~and~~ flydende biobrændsler⇒ og biomassebrændsler anvendt i anlæg, der producerer biomasse til opvarmning, køling og elektricitet, ⇐ beregnes i overensstemmelse med artikel ~~19~~ 28, stk. 1.

↓ nyt

8. Elektricitet fra biomassebrændsler, som produceres i anlæg med en kapacitet på 20 MW eller derover, må alene tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, litra a), b) og c), nævnte formål på betingelse af, at den produceres ved anvendelse af højeffektiv kraftvarmeproduktionsteknologi som defineret i artikel 2, nr. 34), i direktiv 2012/27/EU. Med henblik på stk. 1, litra a) og b) gælder denne bestemmelse kun for anlæg, som sættes i drift efter [3 år efter vedtagelsestidspunktet for dette direktiv]. Med henblik på stk. 1, litra c) berører denne bestemmelse ikke offentlig støtte, der ydes i henhold til ordninger godkendt senest den [3 år efter vedtagelsestidspunktet for dette direktiv].

Første afsnit finder ikke anvendelse på elektricitet fra anlæg, der er omfattet af en særlig underretning fra en medlemsstat til Kommissionen på grundlag af en behørigt dokumenteret forekomst af risici for elforsyningsikkerheden. Kommissionen træffer efter at have vurderet underretningen en afgørelse under hensyn til de elementer, der indgår deri.

~~7. Kommissionen aflægger hvert andet år for så vidt angår både tredjelande og EU-medlemsstater, der er en væsentlig kilde til biobrændstoffer eller råmaterialer til biobrændstoffer, der forbruges inden for Fællesskabet, rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om nationale foranstaltninger truffet til overholdelse af bæredygtighedskriterierne i stk. 2-5 og til beskyttelse af jord, vand og luft. Den første rapport forelægges i 2012.~~

~~Kommissionen aflægger hvert andet år rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om indvirkningen af en øget efterspørgsel efter biobrændstoffer på den sociale bæredygtighed i Fællesskabet og i tredjelande og om indvirkningen af Fællesskabets biobrændstofpolitik på tilgængeligheden af fødevarer til overkommelige priser, især for befolkningerne i udviklingslandene, og andre generelle udviklingsspørgsmål. Rapporterne skal omhandle respekt for brugsrettigheder til jord. For både tredjelande og medlemsstater, der er en væsentlig kilde til råmaterialer til biobrændstoffer, der forbruges inden for Fællesskabet, skal det i rapporterne anføres, om landet har ratificeret og gennemført hver af følgende konventioner fra Den Internationale Arbejdsorganisation:~~

- ~~———— Konventionen vedrørende tvunget eller pligtmæssigt arbejde (nr. 29)~~
- ~~———— Konventionen om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig (nr. 87)~~
- ~~———— Konventionen vedrørende lige løn til mandlige og kvindelige arbejdere for arbejde af samme værdi (nr. 100)~~
- ~~———— Konventionen vedrørende forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (nr. 111)~~
- ~~———— Konventionen om mindstealder for adgang til beskæftigelse (nr. 138)~~
- ~~———— Konventionen om forbud mod og omgående indsats til afskaffelse af de værste former for børnearbejde (nr. 182).~~

~~For både tredjelande og medlemsstater, der er en væsentlig kilde til råmaterialer til biobrændstoffer, der forbruges inden for Fællesskabet, skal det i rapporterne anføres, om landet har ratificeret og gennemført:~~

- ~~———— Cartagena-protokollen om biosikkerhed~~
- ~~———— Konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter.~~

~~Den første rapport forelægges i 2012. Kommissionen foreslår eventuelt korrigerende foranstaltninger, navnlig hvis der er dokumentation for, at produktionen af biobrændstoffer har en betydelig indvirkning på fødevarepriserne.~~

~~9. Kommissionen aflægger senest den 31. december 2009 rapport om krav om en bæredygtighedsordning for energianvendelser af biomasse, bortset fra biobrændstoffer og flydende biobrændsler. Rapporten ledsages, hvor det er relevant, af forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om en bæredygtighedsordning for andre energianvendelser af biomasse. Denne rapport og eventuelle forslag heri skal bygge på den bedst tilgængelige videnskabelige dokumentation under hensyn til nye udviklinger inden for innovative processer. Hvis den analyse, der foretages med henblik herpå, viser, at det i forbindelse med skovbiomasse ville være hensigtsmæssigt at indføre ændringer i beregningsmetodologien i bilag V eller af de bæredygtighedskriterier vedrørende kulstoflagre, der anvendes på biobrændstoffer og flydende biobrændsler, skal Kommissionen om nødvendigt samtidig forelægge Europa-Parlamentet og Rådet forslag herom.~~

~~9.~~ 9. Med henblik på de i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede formål må medlemsstaterne ikke ud fra andre bæredygtighedsbegrundelser afvise at tage biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der er fremstillet i overensstemmelse med denne artikel, i betragtning.

↴ nyt

10. Med henblik på de i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede formål må medlemsstaterne indføre yderligere krav til biomassebrændsels bæredygtighed.

↓ 2009/28/EF (tilpasset)
⇒ nyt

Artikel ~~18~~27

Kontrol af overholdelsen af bæredygtigheds⇒ - og drivhusgasemissionsbesparelses⇐kriterierne for biobrændstoffer, ~~og~~ flydende biobrændsler ⇒ og biomassebrændsler ⇐

1. Når biobrændstoffer, ~~og~~ flydende biobrændsler⇒ og biomassebrændsler ⇐ skal tages i betragtning med henblik på de ⇒ i artikel 23 og 25 samt ⇐ i artikel ~~17~~26, stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede formål, kræver medlemsstaterne af de økonomiske aktører, at de dokumenterer, at de bæredygtigheds⇒ - og drivhusgasemissionsbesparelses ⇐kriterier, der er fastsat i artikel ~~26~~17, stk. 2-~~5~~7, er opfyldt. Til dette formål kræver de, at de økonomiske aktører anvender et massebalancesystem, der:

a) tillader, at partier af råmaterialer eller biobrændstoffer, ⇒ flydende biobrændsler eller biomassebrændsler ⇐ med forskellige bæredygtigheds⇒ - og drivhusgasemissionsbesparelses ⇐ karakteristika blandes ⇒ eksempelvis i en container, i et forarbejdnings- eller logistikanlæg samt i transmissions- og distributionsinfrastruktur eller i en transmissions- og distributionslokalitet ⇐

↴ nyt

b) tillader, at partier af råmaterialer med forskelligt energiindhold blandes med henblik på yderligere forarbejdning, forudsat at partiernes størrelse justeres efter deres energiindhold

↓ 2009/28/EF (tilpasset)
⇒ nyt

~~b~~c) kræver, at oplysninger om bæredygtigheds⇒ - og drivhusgasemissionsbesparelses ⇐karakteristikaene og de i litra a) nævnte partiers størrelse forbliver knyttet til blandingen, og

~~e~~d) fastsætter, at summen af alle partier, der trækkes ud af blandingen, beskrives som havende de samme bæredygtighedskarakteristika i de samme mængder som summen af alle partier, der tilføres blandingen⇒, og stiller krav om, at denne balance opretholdes i et passende tidsrum ⇐.

↓ nyt

2. Når et parti er forarbejdet, skal oplysninger om partiets bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskarakteristika justeres og tildeles det pågældende output i overensstemmelse med følgende regler:

a) når forarbejdningen af et parti råmaterialer kun giver ét output, som er bestemt til produktion af biobrændstoffer, flydende biobrændsler eller biomassebrændsel, skal partiets størrelse og de tilknyttede mængder af bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskarakteristika justeres ved at anvende en omregningsfaktor, der repræsenterer forholdet mellem mængden af det output, som er bestemt til produktion af biobrændstoffer, flydende biobrændsler eller biomassebrændsel, og massen af det råmateriale, som indgår i processen

b) når forarbejdningen af et parti råmaterialer resulterer i mere end ét output, som er bestemt til produktion af biobrændstoffer, flydende biobrændsler eller biomassebrændsel, skal der for hvert output anvendes en særskilt omregningsfaktor og en særskilt massebalance.

↓ 2009/28/EF (tilpasset)
⇒ nyt

~~2. Kommissionen aflægger rapport for Europa Parlamentet og Rådet i 2010 og 2012 om den metode for verifikation af massebalancen, der er beskrevet i stk. 1, og om mulighederne for at bruge andre verifikationsmetoder i relation til nogle eller alle typer råmaterialer, biobrændstoffer eller flydende biobrændsler. I sin vurdering overvejer Kommissionen de verifikationsmetoder, hvor oplysningerne om bæredygtighedskarakteristikaene ikke behøver at være fysisk knyttet til særlige partier eller blandinger. Vurderingen skal tage hensyn til behovet for at opretholde verifikationssystemets integritet og effektivitet, samtidig med at det undgås at lægge en urimelig byrde på industrien. Rapporten ledsages eventuelt af forslag til Europa Parlamentet og Rådet om anvendelse af andre verifikationsmetoder.~~

3. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at de økonomiske aktører forelægger pålidelige oplysninger ⇒ om overholdelsen af de bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterier, der er fastsat i artikel 26, stk. 2-7, ⇐ og på opfordring stiller de data, der er anvendt til at udarbejde oplysningerne, til rådighed for medlemsstaten. Medlemsstaterne kræver af de økonomiske aktører, at de sørger for en tilstrækkelig standard for en uafhængig kontrol af de oplysninger, de forelægger, og at de dokumenterer, at dette er blevet gjort. Det skal kontrolleres, at de systemer, der anvendes af de økonomiske aktører er nøjagtige, pålidelige og sikret mod svindel. Der skal foretages en evaluering af frekvensen og metodologien i prøveudtagningen og dataenes pålidelighed.

~~De oplysninger, der er nævnt i første afsnit, skal navnlig omfatte oplysninger om opfyldelse af de bæredygtighedskriterier, der er nævnt i artikel 17, stk. 2-5, passende og relevante oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet med henblik på beskyttelse af jord, vand og luft, genopretning af nedbrudte arealer og undgåelse af overdrevent vandforbrug i områder, hvor der er vandknaphed, samt passende og relevante oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at tage hensyn til de forhold, der er nævnt i artikel 17, stk. 7, andet afsnit.~~

~~Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter efter undersøgelsesproceduren i artikel 25, stk. 3, for at fastlægge den i nærværende stykkes første og andet afsnit omhandlede liste over passende og relevante oplysninger. Kommissionen påser navnlig, at afgivelsen af disse~~

~~oplysninger ikke er en for stor administrativ byrde for aktørerne generelt og for mindre landbrugere, producentorganisationer og kooperativer i særdeleshed.~~

↓ 2009/28/EF (tilpasset)
⇒ nyt

De forpligtelser, der er fastlagt i dette stykke, finder anvendelse, uanset om biobrændstofferne, de flydende biobrændsler ~~eller~~⇒ og biomassebrændslerne ⇐ er produceret inden for ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒ eller er importeret.

Medlemsstaterne indberetter i sammenfattet form oplysningerne i første afsnit af dette stk. til Kommissionen. Kommissionen offentliggør et resumé af disse oplysninger på den i artikel 24⇒ i forordning [forvaltning] ⇐ omhandlede ~~gennemsigtighedsplatform~~ ⇒ e-rapporteringsplatform ⇐ under iagttagelse af fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger.

~~4. Fællesskabet bestræber sig på at indgå bilaterale eller multilaterale aftaler med tredjelande, der indeholder bestemmelser om bæredygtighedskriterier, der svarer til kriterierne i dette direktiv. Når Fællesskabet har indgået aftaler, der indeholder bestemmelser vedrørende emner omfattet af bæredygtighedskriterierne i artikel 17, stk. 2-5, kan Kommissionen beslutte, at disse aftaler godtgør, at biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der er fremstillet af råmaterialer dyrket i disse lande, overholder de omhandlede bæredygtighedskriterier. Ved indgåelsen af disse aftaler lægges der behørig vægt på foranstaltninger, der er truffet med henblik på bevaring af områder, der leverer grundlæggende økosystemydelse i kritiske situationer (f.eks. beskyttelse af afvandsningsområder og erosionskontrol), beskyttelse af jord, vand og luft, indirekte ændringer i arealanvendelsen, genopretning af nedbrudte arealer og undgåelse af overdrevent vandforbrug i områder, hvor der er vandmangel samt på de forhold, der er nævnt i artikel 17, stk. 7, andet afsnit.~~

↓ 2015/1513 artikel 2, stk. 6, litra b) (tilpasset)
⇒ nyt

4. Kommissionen kan træffe afgørelse om, at frivillige nationale eller internationale ordninger, der fastsætter standarder for fremstilling af biomasseprodukter, indeholder nøjagtige data med henblik på de i artikel ~~17, stk. 2,~~ 26, stk. 7, omhandlede formål og/eller godtgør, at partier af biobrændstoffer, ~~eller~~ flydende biobrændsler ~~eller~~⇒ biomassebrændsler ⇐ overholder bæredygtighedskriterierne i artikel ~~17~~26, stk. ~~2,~~ 3, 4, ~~og~~ 5 og 6, og/eller at ingen materialer bevidst er ændret eller kasseret, så partiet eller en del deraf falder ind under bilag IX.⇒ Operatørerne kan i forbindelse med deres påvisning af, at kravene i artikel 26, stk. 5 og 6, angående skovbiomasse er opfyldt, beslutte at forelægge den krævede dokumentation direkte på skovbrugsbedriftsniveau. ⇐ ~~Kommissionen kan beslutte, at disse ordninger skal indeholde nøjagtige data til oplysning om foranstaltninger, der er truffet med henblik på bevaring af områder, der leverer grundlæggende økosystemydelse i kritiske situationer (f.eks. beskyttelse af afvandsningsområder og erosionskontrol), beskyttelse af jord, vand og luft, genopretning af nedbrudte arealer og undgåelse af overdrevent vandforbrug i områder, hvor der er vandmangel, samt på de forhold, der er nævnt i artikel 17, stk. 7, andet afsnit.~~ Kommissionen kan også med henblik på artikel ~~26~~27, stk. ~~23,~~ 23, litra b), nr. ii), anerkende områder til beskyttelse af sjældne, truede eller udryddelsestruede økosystemer eller arter, der er anerkendt ved internationale aftaler eller er medtaget på lister udarbejdet af mellemstatslige organisationer eller Den Internationale Naturværnsunion.

↓ 2009/28/EF (tilpasset)
⇒ nyt

Kommissionen kan beslutte, at ⇒ disse ⇐ ~~frivillige nationale eller internationale~~ ordninger til at måle besparelsen i drivhusgasemissionen indeholder nøjagtige data ⇒ oplysninger om trufne foranstaltninger ⇐ med henblik på ~~de i artikel 17, stk. 2, omhandlede formål~~ ⇒ beskyttelse af jordbund, vand og luft, genopretning af nedbrudte arealer og undgåelse af overdrevent vandforbrug i områder, hvor der er vandknaphed, og certificering af biobrændstoffer og flydende biobrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen ⇐ .

~~Kommissionen kan beslutte, at arealer, der indgår i et nationalt eller regionalt genopretningsprogram, der tager sigte på at forbedre stærkt nedbrudte eller stærkt forurenede arealer, opfylder kriterierne i bilag V, del C, punkt 9.~~

5. Kommissionen vedtager kun beslutninger i henhold til stk. 4, hvis den pågældende ~~aftale~~ eller ordning opfylder tilstrækkelige standarder for pålidelighed, gennemsigtighed og uafhængig kontrol. Ordninger til at måle besparelsen i drivhusgasemissionen skal også overholde metodologikravene i bilag V ⇒ eller bilag VI ⇐ . Lister over områder med høj biodiversitetsværdi, jf. artikel ~~26~~¹⁷, stk. ~~23~~², litra b), nr. ii), skal opfylde rimelige standarder for objektivitet og overensstemmelse med internationalt anerkendte standarder samt sikre passende ankeprocedurer.

↓ 2015/1513 artikel 2, stk. 6, litra c) (tilpasset)
⇒ nyt

De i stk. 4 omhandlede frivillige ordninger (~~"de frivillige ordninger"~~) skal regelmæssigt, og mindst én gang om året, offentliggøre en liste over deres certificeringsorganer, som anvendes til uafhængig kontrol, idet det for hvert certificeringsorgan angives, hvilken enhed eller national offentlig myndighed der har anerkendt det, og hvilken enhed eller national offentlig myndighed der fører tilsyn med det.

⇒ For at sikre, at overholdelsen af bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne kontrolleres på en produktiv og harmoniseret måde og ⇐ navnlig med henblik på at forhindre svig kan Kommissionen ~~på grundlag af en risikoanalyse eller de i nærværende artikels stk. 6, andet afsnit, omhandlede rapporter specificere standarderne~~ ⇒ gennemførelsesbestemmelser og herunder passende standarder ⇐ for ⇒ pålidelighed, gennemsigtighed og ⇐ uafhængig kontrol og kræve, at alle frivillige ordninger anvender disse standarder. ⇒ Kommissionen skal ved fastlæggelsen af disse standarder være særlig opmærksom på behovet for at minimere den administrative byrde. ⇐ Dette skal ske ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget efter undersøgelsesproceduren i artikel ~~25~~³¹, stk. 3. Sådanne retsakter skal fastlægge en tidsfrist, inden for hvilken de frivillige ordninger skal gennemføre standarderne. Kommissionen kan ophæve afgørelser om anerkendelse af frivillige ordninger, såfremt disse ordninger ikke gennemfører sådanne standarder inden for den fastlagte tidsfrist.

↓2015/1513 artikel 2, stk. 6, litra
d) (tilpasset)
⇒ nyt

6. Afgørelser i henhold til nærværende artikels stk. 4 vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel ~~25~~31, stk. 3. Sådanne afgørelser er gyldige i højst fem år.

Kommissionen kræver, at hver frivillig ordning, som er genstand for en afgørelse vedtaget i henhold til stk. 4, senest den 6. oktober 2016 og derefter årligt senest den 30. april forelægger Kommissionen en rapport, der dækker hvert af punkterne i nærværende stykkes tredje afsnit. Generelt dækker rapporten det forudgående kalenderår. Den første rapport skal dække mindst seks måneder fra den 9. september 2015. Kravet om at forelægge en rapport finder kun anvendelse på frivillige ordninger, som har fungeret i mindst 12 måneder.

~~Senest den 6. april 2017 og derefter i rapporterne i henhold til artikel 23, stk. 3, forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en analyse af de i nærværende stykkes andet afsnit omhandlede rapporter og en gennemgang af gennemførelsen af de i stk. 4 omhandlede aftaler eller frivillige ordninger, for hvilke der er vedtaget en afgørelse i overensstemmelse med nærværende artikel, samt en kortlægning af bedste praksis. Rapporten skal baseres på de bedste tilgængelige oplysninger, herunder fra høringer af interessenter, og på de praktiske erfaringer med anvendelsen af de pågældende aftaler eller ordninger. Rapporten skal analysere følgende:~~

~~generelt:~~

- ~~a) kontrollernes uafhængighed, modalitet og hyppighed både i forhold til, hvad der fremgår om disse forhold af dokumentationen om ordningen på det tidspunkt, hvor Kommissionen godkendte den pågældende ordning, og i forhold til bedste praksis i industrien~~
- ~~b) tilgængelighed, erfaring og gennemsigtighed med hensyn til anvendelsen af metoder til påvisning og håndtering af manglende overholdelse, navnlig for så vidt angår situationer med eller påstande om alvorlige ulovligheder fra ordningens medlemmers side~~
- ~~c) gennemsigtighed, navnlig hvad angår adgang til ordningen, tilgængelighed af oversættelser til de sprog, der anvendes i de lande og regioner, som råmaterialerne kommer fra, adgangen til en liste over certificerede aktører og relevante certifikater samt adgangen til kontrolrapporter~~
- ~~d) inddragelse af interessenter, navnlig med hensyn til høring af oprindelige og lokale samfund før beslutningstagning, i forbindelse med udarbejdelsen og gennemgangen af ordningen og under kontroller samt reaktionerne på deres bidrag~~
- ~~e) ordningens overordnede robusthed, navnlig i lyset af reglerne om kontrollanternes akkreditering, kvalifikationer og uafhængighed og de relevante organer under ordningen~~
- ~~f) markedsopdateringer af ordningen, mængden af certificerede råmaterialer og biobrændstoffer efter oprindelsesland og type samt antallet af deltagere~~
- ~~g) oplysninger om, hvor let og effektivt der kan iværksættes et system til sporing af dokumentation for overholdelse af de bæredygtighedskriterier, som ordningen opstiller over for medlemmet eller medlemmerne, idet et sådant system er tænkt som et middel til at forebygge svigagtig adfærd, især med henblik på opdagelse,~~

~~behandling og opfølgning af formodet svig og andre uregelmæssigheder og, hvor det er relevant, antallet af opdagede tilfælde af svig eller uregelmæssigheder~~

~~og navnlig:~~

~~h) mulighederne for, at enheder bemyndiges til at anerkende og føre tilsyn med certificeringsorganer~~

~~i) kriterierne for anerkendelse eller akkreditering af certificeringsorganer~~

~~j) reglerne for, hvordan der føres tilsyn med certificeringsorganer~~

~~k) fremgangsmåderne til at lette eller forbedre fremme af bedste praksis~~

Kommissionen offentliggør rapporterne fra de frivillige ordninger i sammendrag eller, hvis det er hensigtsmæssigt, i deres fulde ordlyd på den ~~gennemsigtheds~~ ⇒ e-rapporterings ⇐ platform, der er omhandlet i artikel 24 ⇒ i forordning [forvaltning] ⇐.

⇓ nyt

Medlemsstaterne kan oprette nationale ordninger, hvor overholdelse af bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne, der er fastsat i artikel 26, stk. 2-7, kontrolleres i hele sporbarhedskæden med deltagelse af de kompetente nationale myndigheder.

⇓ 2015/1513 artikel 2, stk. 6, litra d) (tilpasset)
⇒ nyt

En medlemsstat kan give meddelelse om sin nationale ordning til Kommissionen. Kommissionen skal prioritere vurderingen af en sådan ordning. En afgørelse om, hvorvidt en således meddelt national ordning opfylder betingelserne fastsat i dette direktiv, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel ~~25~~31, stk. 3, med henblik på at lette gensidig bilateral og multilateral anerkendelse af ordninger til kontrol af overholdelsen af bæredygtigheds⇒ - og drivhusgasemissionsbesparelses ⇐ kriterierne for biobrændstoffer, ~~og~~ flydende biobrændsler ⇒ og biomassebrændsler ⇐ . Er afgørelsen positiv, må ordninger oprettet i henhold til nærværende artikel ikke afvise gensidigt at anerkende den pågældende medlemsstats ordning, hvad angår kontrol af overholdelsen af bæredygtigheds⇒ - og drivhusgasemissionsbesparelses ⇐ kriterierne i artikel ~~26~~17, stk. 2-~~7~~5.

⇓ 2009/28/EF (tilpasset)
⇒ nyt

7. Såfremt en økonomisk aktør fremlægger dokumentation eller data, der er opnået i overensstemmelse med ~~en aftale eller en~~ en ordning, der har været genstand for en beslutning i henhold til stk. 4 ⇒ eller 6 ⇐, kan en medlemsstat ikke, i det omfang dette er omfattet af den pågældende beslutning, kræve, at leverandøren fremlægger yderligere dokumentation for overholdelse af de bæredygtigheds⇒ - og drivhusgasemissionsbesparelses ⇐ kriterier, der er fastsat i artikel ~~26~~17, stk. 2-~~7~~5, ~~eller oplysninger om de foranstaltninger, der er nævnt i denne artikels stk. 3, andet afsnit.~~

⇓ nyt

Medlemsstaternes kompetente myndigheder skal have mulighed for at føre tilsyn med driften af certificeringsorganer, som er akkrediteret af det nationale akkrediteringsorgan og foretager uafhængig revision i henhold til en frivillig ordning.

↓ 2015/1513, artikel 2, stk. 6, litra e)

~~8. Efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ undersøger Kommissionen anvendelsen af artikel 17 i relation til en kilde til biobrændstof og træffer senest seks måneder efter modtagelsen af en anmodning og i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 25, stk. 3, afgørelse om, hvorvidt medlemsstaten kan tage biobrændstof fra denne kilde i betragtning med henblik på de i artikel 17, stk. 1, omhandlede formål.~~

↓ 2009/28/EF

~~9. Senest den 31. december 2012 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om:~~

~~effektiviteten af det system, der er indført for forelæggelse af oplysninger om bæredygtighedskriterier, og~~

~~hvorvidt det er muligt og hensigtsmæssigt at indføre bindende krav vedrørende beskyttelse af luft, jord eller vand under hensyntagen til den seneste videnskabelige dokumentation og Fællesskabets internationale forpligtelser.~~

~~Kommissionen foreslår eventuelt korrigerende tiltag.~~

↓ 2009/28/EF, artikel 19, stk. 1 og 2 (tilpasset)
⇒ nyt

Artikel ~~19~~28

Beregning af drivhusgaseffekten af biobrændstoffer, ~~og~~ flydende biobrændsler ⇒ og biomassebrændsler ⇐

1. Besparselsen i drivhusgasemissionen i forbindelse med anvendelse af biobrændstoffer, ~~og~~ flydende biobrændsler ⇒ og biomassebrændsler ⇐ beregnes med henblik på artikel 26, ~~stk. 7, 17, stk. 2~~ på følgende måde:

a) hvor en standardværdi for besparelse i drivhusgasemissionen for den pågældende produktionsvej er fastlagt i del A eller B i bilag V ⇒ for biobrændstoffer og flydende biobrændsler ⇐ og ⇒ i del A i bilag VI for biomassebrændsler, ⇐ hvor e_f -værdien for de pågældende biobrændstoffer eller flydende biobrændsler beregnet i henhold til bilag V, del C, punkt 7, ⇒ og for disse biomassebrændsler beregnet i henhold til bilag VI, del B, punkt 7, ⇐ er lig med eller mindre end nul, ved at anvende denne standardværdi

b) ved at anvende en faktisk værdi beregnet i overensstemmelse med den metodologi, der er fastlagt i bilag V, del C ⇨ , for biobrændstoffer og flydende biobrændsler og i bilag VI, del B, for biomassebrændsler ⇨ ~~eller~~

c) ved at anvende en værdi beregnet som summen af faktorerne i ~~den formel~~ ☒ de formler ☒, der er nævnt i bilag V, del C, punkt 1, hvor de disaggregerede standardværdier i bilag V, del D eller E, kan anvendes for nogle faktorer, og de faktiske værdier beregnet i overensstemmelse med den metodologi, der er fastlagt i bilag V, del C, for alle andre faktorer ☒ eller ☒

⇩ nyt

d) ved at anvende en værdi beregnet som summen af faktorerne i de formler, der er nævnt i bilag VI, del B, punkt 1, hvor de disaggregerede standardværdier i bilag VI, del C, kan anvendes for nogle faktorer, og de faktiske værdier beregnet i overensstemmelse med den metodologi, der er fastlagt i bilag VI, del B, for alle andre faktorer.

⇩ 2009/28/EF, artikel 19, stk. 1 og 2 (tilpasset)
⇨ nyt

2. ~~Senest den 31. marts 2010 forelægger medlemsstaterne~~ ⇨ Medlemsstaterne kan forelægge ⇨ Kommissionen ~~en rapport~~ ☒ rapporter ☒ med ~~en liste over~~ ⇨ oplysninger om de typiske drivhusgasemissioner fra dyrkning af landbrugsråvarer for ⇨ de områder på deres territorium, der er klassificeret som niveau 2 i den fælles nomenklatur for statistiske regionale enheder (i det følgende benævnt »NUTS«) eller som et mere disaggregeret NUTS-niveau i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om ~~indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS)~~⁵⁰, hvor typiske drivhusgasemissioner fra dyrkning af landbrugsråvarer kan forventes at være lavere end eller svare til de emissioner, der rapporteres under overskriften »Disaggregerede standardværdier for dyrkning« i bilag V, del D, til dette direktiv, ledsaget af en beskrivelse af den metode og de data, der er anvendt til udarbejdelsen af listen. ⇨ Rapporterne skal ledsages af en beskrivelse af den metode og de data, der anvendes til at beregne emissionsniveauet. ⇨ Metoden tager jordbeskaffenhed, klima og forventede råmaterialeudbytter i betragtning.

⇩ 2015/1513 artikel 2, stk. 7, litra a) (tilpasset)
⇨ nyt

3. ~~De typiske drivhusgasemissioner fra dyrkning af landbrugsråvarer, der er angivet i de rapporter, som er omhandlet i stk. 2, når der er tale om medlemsstater, og, i~~ Når der er tale om områder uden for Unionen, ~~i kan rapporter, der svarer til dem, som er omhandlet i stk. 2, og som er udarbejdet af kompetente organer, kan~~ forelægges Kommissionen.

4. Kommissionen kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, der er vedtaget efter undersøgelsesproceduren i artikel ~~3125~~, stk. ~~23~~, træffe afgørelse om, at de i nærværende artikels stk. ☒ 2 og ☒3 omhandlede rapporter indeholder nøjagtige data med henblik på

⁵⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1).

måling af drivhusgasemissioner, som er knyttet til dyrkning af ⇒ råprodukter i form af biomasse fra landbrug ⇐ ~~råprodukter til biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der typisk produceres i disse~~ ☒ de ☒ områder, ☒ der er omfattet af sådanne rapporter ☒ i forbindelse med artikel ~~17, stk. 226, stk. 7.~~ ⇒ Disse data kan anvendes i stedet for de disaggregerede standardværdier for dyrkning i bilag V, del D eller E, for biobrændstoffer og flydende biobrændsler, og i bilag VI, del C, for biomassebrændsler. ⇐

~~5. Senest den 31. december 2012 og derefter hvert andet år udarbejder og offentliggør Kommissionen en rapport om de skønnede typiske værdier og standardværdier i bilag V, del B og E, med særlig vægt på drivhusgasemissioner fra transport og forarbejdning.~~

~~Viser rapporterne, der er omhandlet i første afsnit, at de skønnede typiske værdier og standardværdier i bilag V, del B og E, eventuelt skal justeres på grundlag af den seneste videnskabelige dokumentation, forelægger Kommissionen om nødvendigt et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet.~~

↓ 2015/1513, artikel 2, stk. 7, litra c) (tilpasset)
⇒ nyt

~~57. Kommissionen gennemgår løbende bilag V ⇒ og bilag VI ⇐ med henblik på, hvis det er berettiget, at tilføje ⇒ eller revidere ⇐ værdier for yderligere = produktionsveje for biobrændstoffer ⇒ , flydende biobrændsler og biomassebrændsel ⇐ for de samme eller for andre råmaterialer. I gennemgangen tages der også hensyn til ændring af den metodologi, der er fastsat i bilag V, del C ⇒ , og i bilag VI, del B ⇐, navnlig hvad angår:~~

- ~~———— beregningsmetoden for affald og restprodukter~~
- ~~———— beregningsmetoden for biprodukter~~
- ~~———— metoden for medregning af kraftvarmeproduktion, og~~
- ~~– den status, restprodukter fra landbruget får som biprodukter.~~

~~Standardværdierne for biodiesel fra vegetabilsk eller animalsk olieaffald tages op til revision så hurtigt som muligt. Kommissionen tillægges beføjelse til, hvis det under Kommissionens gennemgang konstateres, at der bør foretages tilføjelser til ⇒ ændringer af ⇐ bilag V, at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 3225a med henblik på at tilføje, men ikke fjerne eller ændre, de skønnede typiske værdier og standardværdier i bilag V, del A, B, D og E, for produktionsveje for biobrændstoffer og flydende biobrændsler, for hvilke specifikke værdier endnu ikke er inkluderet i nævnte bilag.~~

↓ 2009/28/EF (tilpasset)
⇒ nyt

☒ Ved ☒ Enhver tilpasning af eller tilføjelse til listen over standardværdier i bilag V ⇒ og bilag VI, ⇐ skal overholde følgende:

- a) hvis en faktors bidrag til de samlede emissioner er lille, eller hvis der er begrænset variation, eller hvis omkostningerne eller vanskelighederne ved at fastslå de faktiske værdier er store, skal standardværdierne være typiske for normale produktionsprocesser.
- ~~b) i alle andre tilfælde skal standardværdierne fastsættes konservativt sammenlignet med normale produktionsprocesser.~~

↓ 2015/1513, artikel 2, stk. 7, litra d) (tilpasset)
⇒ nyt

~~68.~~ Hvis det er nødvendigt for at sikre en ensartet anvendelse af bilag V, del C, ~~punkt 9~~, ⇒ og bilag VI, del B, ⇐, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger detaljerede tekniske specifikationer ☒, herunder ☒ og definitioner ⇒, omregningsfaktorer, beregning af den årlige emission fra dyrkning og/eller emissionsbesparelser som følge af ændringer på jorden og i undergrunden med hensyn til kulstoflagre i opdyrket jord, beregning af emissionsbesparelser fra opsamling, erstatning og geologisk lagring af kulstof ⇐. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter den undersøgelsesprocedure, som er nævnt i artikel ~~31~~ 25, stk. ~~23~~.

↓ 2009/28/EF (tilpasset)
⇒ nyt

Artikel ~~20~~ 29

Gennemførelsesforanstaltninger

De i artikel ~~26~~, stk. 2, ~~17~~, stk. 3, andet afsnit, ⇒ artikel 26, stk. 6, ⇐ ~~artikel 18, stk. 3, tredje afsnit~~, artikel ~~27~~ 18, stk. 6, ~~artikel 18, stk. 8~~, artikel ~~19~~, stk. 5, artikel ~~19~~, stk. 7 28, stk. 5, første afsnit — og artikel ~~19~~, stk. 8☒, og artikel 28, stk. 6, ☒ nævnte gennemførelsesforanstaltninger skal ligeledes tage fuldt hensyn til målene med artikel 7a i direktiv 98/70/EF⁵¹.

↓ 2009/28/EF

Artikel ~~22~~

Medlemsstaternes rapportering

~~1. Hver medlemsstat forelægger Kommissionen en rapport om fremskridtene med hensyn til fremme og anvendelse af energi fra vedvarende energikilder senest den 31. december 2011 og hvert andet år derefter. Der kræves ikke flere rapporter efter den sjette, der skal forelægges senest den 31. december 2021.~~

~~Rapporten skal navnlig indeholde oplysninger om følgende:~~

- ~~a) de sektorspecifikke (elektricitet, opvarmning og køling samt transport) og samlede andele af energi fra vedvarende energikilder i de to foregående kalenderår og de foranstaltninger, der er truffet eller planlagt på nationalt plan for at fremme væksten i energi fra vedvarende energikilder under hensyntagen til det vejledende forløb i bilag I, del B, i overensstemmelse med artikel 5~~
- ~~b) indførelse af og funktionsmåde for støtteordninger og andre foranstaltninger til fremme af energi fra vedvarende energikilder og eventuelle udviklingsmønstre i de anvendte foranstaltninger i forhold til dem, der er fastsat i medlemsstatens nationale handlingsplan for vedvarende energi, og oplysning om hvordan den støttede~~

⁵¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 93/12/EØF (EUT L 350 af 28.12.1998, s. 58).

elektricitet fordeles til de endelige kunder med henblik på artikel 3, stk. 6, i direktiv 2003/54/EF

~~c) hvordan medlemsstaten efter omstændighederne har struktureret sine støtteordninger, så der tages hensyn til anvendelser af vedvarende energi, der giver yderligere fordele i forhold til andre sammenlignelige anvendelser, men som kan være forbundet med højere omkostninger, herunder biobrændstoffer fremstillet af affald, restprodukter, celluloseholdigt nonfood-materiale og lignocellulose-materiale~~

~~d) hvordan systemet med oprindelsesgarantier for elektricitet og opvarmning og køling fra vedvarende energikilder fungerer, og hvilke foranstaltninger der er truffet for at sikre systemets pålidelighed og beskyttelse mod svindel~~

~~e) de fremskridt, der gøres med evaluering og forbedring af de administrative procedurer for at fjerne lovmæssige og ikke-lovmæssige hindringer for udvikling af energi fra vedvarende energikilder~~

~~f) de foranstaltninger, der er truffet for at sikre transmission og distribution af elektricitet produceret af vedvarende energikilder og for at forbedre rammerne eller reglerne for afholdelse og fordeling af omkostningerne som nævnt i artikel 16, stk. 3~~

~~g) udvikling med hensyn til tilgængelighed og anvendelse af biomasseressourcer til energiformål~~

~~h) ændringer i råvarepriser og arealanvendelse i medlemsstaten forbundet med dens øgede brug af biomasse og andre former for energi fra vedvarende energikilder~~

↓ 2015/1513, artikel 2, stk. 9, litra a)

~~i) udviklingen i og andelen af biobrændstoffer, der er fremstillet af råprodukter opført i bilag IX, herunder en ressourcevurdering, der fokuserer på bæredygtighedsaspekterne i forbindelse med virkningen af, at fødevarer og foder anvendes til biobrændstofproduktion, under behørig hensyntagen til affaldshierarkiprincipperne som fastsat i direktiv 2008/98/EF og princippet om kaskadeudnyttelse af biomasse under hensyntagen til de regionale og lokale økonomiske og teknologiske forhold, opretholdelse af det fornødne kulstoflager i jorden og jordbundens og økosystemernes kvalitet~~

↓ 2009/28/EF

~~j) den skønnede indvirkning af produktionen af biobrændstoffer og flydende biobrændsler på biodiversiteten, vandressourcer, vandkvalitet og jordkvalitet i medlemsstaten~~

~~k) den skønnede nettobesparelse i drivhusgasemissionen som følge af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder~~

~~l) den skønnede overskudsproduktion af energi fra vedvarende energikilder sammenlignet med det vejledende forløb, der kan overføres til andre medlemsstater, samt det skønnede potentiale for fælles projekter indtil 2020~~

~~m) den skønnede efterspørgsel efter energi fra vedvarende energikilder, der må opfyldes på anden måde end ved indenlandsk produktion indtil 2020,~~

~~n) oplysninger om, hvordan andelen af bionedbrydeligt affald i affald, der anvendes til energiproduktion, er anslået, og hvilke skridt der er taget for at forbedre og verificere sådanne skøn, og~~

↓ 2015/1513, artikel 2, stk. 9, litra b)

~~o) mængderne af biobrændstoffer og flydende biobrændsler i energienheder svarende til den enkelte kategori af grupper af råprodukter opført i bilag VIII, del A, som den pågældende medlemsstat har taget i betragtning med henblik på overholdelse af målene i artikel 3, stk. 1 og 2, samt stk. 4, første afsnit.~~

↓ 2009/28/EF

~~2. Ved vurderingen af nettobesparelsen i drivhusgasemissionen ved anvendelse af biobrændstoffer kan medlemsstaten med henblik på de rapporter, der er omtalt i stk. 1, anvende de typiske værdier, der er angivet i bilag V, del A og B.~~

~~3. I sin første rapport anfører medlemsstaten, om den agter at:~~

~~a) oprette et enkelt administrativt organ, der er ansvarligt for at behandle godkendelses-, certificerings- og licensansøgninger om anlæg til vedvarende energi og for at tilbyde ansøgerne bistand~~

~~b) sørge for automatisk godkendelse af planlægnings- og tilladelsesansøgninger for anlæg til vedvarende energi, hvis det godkendende organ ikke har svaret inden for fastsatte tidsfrister, eller~~

~~c) anvise geografiske lokaliteter, der er egnede til udnyttelse af energi fra vedvarende energikilder i fysisk planlægning og til etablering af fjernvarme og fjernkøling.~~

~~4. I hver rapport har medlemsstaten mulighed for at korrigere oplysningerne i de forudgående rapporter.~~

↓ 2009/28/EF (tilpasset)
→₁ 2015/1513, artikel 2, stk.10, litra a)
⇒ nyt

Artikel ~~23~~30

Kommissionens overvågning og rapportering

1. Kommissionen overvåger oprindelsen af biobrændstoffer ~~og~~ flydende biobrændsler ⇒ og biomassebrændsler ⇐, der forbruges i ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒, og effekten af deres produktion, herunder forskydningseffekten, på arealanvendelsen i ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒ og de vigtigste leverandørtredjelande. Overvågningen er baseret på medlemsstaternes ⇒ integrerede nationale energi- og klimaplaner og tilknyttede status ⇐ rapporter ⇒, som kræves ifølge artikel 3, 15 og 18 i forordning [forvaltning] ⇐, ~~der fremsendes i henhold til artikel 22, stk. 1, og rapporterne fra relevante tredjelande og mellemstatslige organisationer samt videnskabelige undersøgelser og alle andre relevante oplysninger. Kommissionen overvåger også ændringer i råvarepriserne i forbindelse med anvendelsen af biomasse til energiformål og eventuelle positive og negative virkninger for fødevarer sikkerheden forbundet hermed.~~ →₁ --- ←

2. Kommissionen opretholder en løbende dialog og udveksling af oplysninger med tredjelande og producenter af biobrændstoffer, $\Rightarrow$ flydende biobrændsler og biomassebrændsler $\Leftarrow$, forbrugerorganisationer og civilsamfundet vedrørende den generelle gennemførelse af foranstaltningerne i dette direktiv med relation til biobrændstoffer, og flydende biobrændsler $\Rightarrow$ og biomassebrændsler $\Leftarrow$. Den skal i den forbindelse være særlig opmærksom på den indvirkning, $\boxtimes$ som $\boxtimes$ produktionen af biobrændstoffer $\Rightarrow$ og flydende biobrændsler $\Leftarrow$ kan have på fødevarepriserne.

~~3. På grundlag af de rapporter, der fremlægges af medlemsstaterne i henhold til artikel 22, stk. 1, og den overvågning og analyse, der er nævnt i denne artikels stk. 1, rapporterer Kommissionen hvert andet år til Europa Parlamentet og Rådet. Den første rapport forelægges i 2012.~~

↓ 2015/1513, artikel 2, stk. 10, litra b)

~~4. Ved rapportering om besparelser i drivhusgasemissioner som følge af anvendelsen af biobrændstoffer og flydende biobrændsler anvender Kommissionen de mængder, der er indrapporteret af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, litra o), herunder de foreløbige gennemsnitsværdier for de skønnede emissioner som følge af indirekte ændringer i arealanvendelsen og det dermed forbundne spænd, der er afledt af følsomhedsanalysen, som anført i bilag VIII. Kommissionen offentliggør data om de foreløbige gennemsnitsværdier for de skønnede emissioner som følge af indirekte ændringer i arealanvendelsen og det dermed forbundne spænd, der er afledt af følsomhedsanalysen. Kommissionen evaluerer desuden, om og hvordan skønnet for besparelser i direkte emissioner ville ændres, hvis der ved anvendelse af substitutionsmetoden blev taget hensyn til biprodukter.~~

↓ 2009/28/EF

~~5. I sine rapporter analyserer Kommissionen navnlig:~~

- ~~a) de relative miljømæssige fordele og omkostninger ved forskellige biobrændstoffer, virkningerne af Fællesskabets importpolitikker i så henseende, virkningerne for forsyningssikkerheden og metoder til at opnå en afbalanceret tilgang mellem indenlandsk produktion og import~~
- ~~b) indvirkningen af en øget efterspørgsel efter biobrændstoffer på bæredygtigheden i Fællesskabet og i tredjelande, under hensyntagen til de økonomiske og miljømæssige effekter, herunder effekterne på biodiversiteten~~
- ~~c) mulighederne for på en videnskabeligt objektiv måde at identificere geografiske områder med høj biodiversitetsværdi, som ikke er omfattet af artikel 17, stk. 3~~
- ~~d) indvirkningen af en øget efterspørgsel efter biomasse på de sektorer, der anvender biomasse~~

↓ 2015/1513, artikel 2, stk. 10, litra c)

~~e) tilgængeligheden og bæredygtigheden af biobrændstoffer, der er fremstillet af råprodukter opført i bilag IX, herunder en vurdering af virkningen af, at fødevarer og foder anvendes til biobrændstofproduktion, under behørig hensyntagen til~~

~~affaldshierarkiprincipperne som fastsat i direktiv 2008/98/EF og princippet om kaskadeudnyttelse af biomasse under hensyntagen til regionale og lokale økonomiske og teknologiske forhold, opretholdelse af det fornødne kulstoflager i jorden og jordbundens og økosystemernes kvalitet og~~

~~f) oplysninger om og analyse af de tilgængelige videnskabelige forskningsresultater vedrørende indirekte ændringer i arealanvendelsen i forbindelse med samtlige produktionsveje, ledsaget af en vurdering af, om det er muligt at mindske den usikkerhedsmargen, der er påvist i den analyse, som ligger til grund for skønnene over emissioner som følge af indirekte ændringer i arealanvendelsen, og om de mulige virkninger af EU-politikker, f.eks. miljø-, klima- og landbrugspolitikker, kan indregnes, og~~

~~g) den teknologiske udvikling og tilgængelighed af data vedrørende brugen af og de økonomiske og miljømæssige virkninger af biobrændstoffer og flydende biobrændsler fremstillet i Unionen af dedikerede nonfood-afgrøder, der primært dyrkes til energiformål.~~

↓ 2009/28/EF

~~Kommissionen foreslår eventuelt korrigerende tiltag:~~

~~6. På grundlag af de rapporter, der aflægges af medlemsstaterne i henhold til artikel 22, stk. 3, analyserer Kommissionen effektiviteten af medlemsstaternes foranstaltninger for at oprette et enkelt administrativt organ, der er ansvarligt for at behandle godkendelses-, certificerings- og licensansøgninger, og for at tilbyde ansøgerne bistand.~~

~~7. For at forbedre finansieringen og koordinationen med henblik på at opfylde det i artikel 3, stk. 1, omhandlede mål på 20 % forelægger Kommissionen senest den 31. december 2010 en analyse og en handlingsplan om vedvarende energi, der navnlig sigter mod:~~

~~a) bedre anvendelse af strukturfondene og rammeprogrammerne~~

~~b) bedre og øget anvendelse af midler fra Den Europæiske Investeringsbank og andre offentlige finansielle institutioner~~

~~c) bedre adgang til risikovillig kapital, navnlig gennem analyse af de praktiske muligheder for en finansieringsfacilitet med risikodeling i forbindelse med investeringer i energi fra vedvarende energikilder i Fællesskabet i stil med Den Globale Fond for Energieffektivitet og Vedvarende Energi, der er et initiativ rettet mod tredjelande~~

~~d) bedre koordination af fællesskabsstøtten, den nationale støtte og andre former for støtte, og~~

~~e) bedre koordination til støtte for initiativer inden for vedvarende energi, hvis succes afhænger af indsats fra flere aktører i flere medlemsstater.~~

~~8. Senest 31. december 2014 fremlægger Kommissionen en rapport, der navnlig behandler følgende elementer:~~

~~a) en revurdering af de minimumstærskler for besparelse i drivhusgasemissionen, der skal gælde fra de datoer, der er nævnt i artikel 17, stk. 2, andet afsnit, på grundlag af en konsekvensanalyse, der navnlig ser på den teknologiske udvikling, de tilgængelige teknologier og tilgængeligheden af første og andengenerationsbiobrændstoffer med store besparelser i drivhusgasemissionen~~

↓ 2015/1513, artikel 2, stk. 10,
litra d)

~~b) med hensyn til målet i artikel 3, stk. 4, en gennemgang af:~~

- ~~i) omkostningseffektiviteten af de foranstaltninger, der skal gennemføres for at nå målene~~
- ~~ii) en vurdering af muligheden for at nå målene og samtidig sikre bæredygtigheden af biobrændstofproduktionen i Unionen og i tredjelande og tage hensyn til de økonomiske, miljømæssige og sociale konsekvenser, herunder indirekte effekter og indvirkninger på biodiversiteten, samt til tilgængeligheden af andengenerationsbiobrændstoffer på markedet~~
- ~~iii) effekten af gennemførelsen af målene på tilgængeligheden af fødevarer til overkommelige priser~~
- ~~iv) tilgængeligheden af elkøretøjer, hybridkøretøjer og brintdrevne køretøjer på markedet samt den metodologi, der vælges til at beregne andelen af energi fra vedvarende energikilder i transportsektoren~~
- ~~v) evalueringen af specifikke markedsforhold, navnlig for markeder, hvor transportbrændstoffer udgør over halvdelen af det endelige energiforbrug, og markeder, der er fuldstændigt afhængige af importerede biobrændstoffer~~

↓ 2009/28/EF (tilpasset)
⇒ nyt

~~e) en evaluering af gennemførelsen af dette direktiv, især med hensyn til samarbejdsmekanismerne, for at sikre, at mekanismerne sammen med medlemsstaternes mulighed for fortsat at anvende nationale støtteordninger, som nævnt i artikel 3, stk. 3, giver medlemsstaterne mulighed for at nå de nationale mål fastsat i bilag I på det bedste cost-benefitgrundlag og af den teknologiske udvikling samt de konklusioner, der kan drages for at nå målet på 20 % energi fra vedvarende energikilder på fællesskabsniveau.~~

~~På grundlag af denne rapport forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet forslag, der behandler ovenstående elementer, og navnlig:~~

- ~~med hensyn til elementet i litra a), en ændring af den minimumsbesparelse i drivhusgasemissioner, der er omhandlet i det nævnte litra, og~~
- ~~med hensyn til elementet i litra c), passende tilpasninger af samarbejdsforanstaltningerne i dette direktiv for at forbedre deres effektivitet med henblik på at kunne nå målet på 20 %. Sådanne forslag må hverken påvirke målet på 20 % eller medlemsstaternes kontrol over nationale støtteordninger og samarbejdsforanstaltninger.~~

~~39. Senest i 2018 ☒ 2026 ☒ fremlægger Kommissionen en køreplan for vedvarende energi for perioden efter 2020 ⇒ lovgivningsforslag om regelsættet til fremme af vedvarende energi for perioden efter 2030 ⇐.~~

~~Køreplanen ledsages, hvis det er hensigtsmæssigt, af forslag til Europa-Parlamentet og Rådet for perioden efter 2020. I denne forbindelse skal køreplanen ⇒ dette forslag ⇐ tage hensyn til erfaringerne fra gennemførelsen af dette direktiv ⇒ , herunder dettes bæredygtigheds- og~~

drivhusgasemissionsbesparelseskriterier, og den teknologiske udvikling inden for energi fra vedvarende ~~energi~~kilder.

~~440. I 2021 og 2032 fremlægger Kommissionen en rapport, der evaluerer gennemførelsen af dette direktiv. Denne rapport skal navnlig omhandle den rolle, følgende elementer har spillet for at gøre det muligt for medlemsstaterne at nå deres nationale mål, som fastsat i bilag I, på det bedste cost-benefitgrundlag:~~

- ~~a) processen med udformning af prognoser og nationale handlingsplaner for vedvarende energi~~
- ~~b) samarbejdsmekanismernes effektivitet~~
- ~~c) den teknologiske udvikling inden for energi fra vedvarende energikilder, herunder udviklingen i anvendelsen af biobrændstoffer inden for kommerciel luftfart~~
- ~~d) de nationale støtteordningers effektivitet, og~~
- ~~e) konklusionerne fra Kommissionens rapporter i 2014 og 2018, jf. stk. 8 og 9.~~

~~Artikel 24~~

Gennemsigtighedsplatform

~~1. Kommissionen etablerer en offentlig online gennemsigtighedsplatform. Denne platform skal tjene til at øge gennemsigtigheden og til at lette og fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne, navnlig hvad angår statistiske overførsler, som omhandlet i artikel 6, og fælles projekter, som omhandlet i artikel 7 og 9. Derudover kan platformen bruges til at offentliggøre relevante oplysninger, som Kommissionen eller en medlemsstat anser for at være af central betydning for dette direktiv og for opfyldelsen af dets mål.~~

~~2. Kommissionen offentliggør følgende oplysninger på gennemsigtighedsplatformen, hvor det er hensigtsmæssigt i sammenfattet form, under iagttagelse af fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger:~~

- ~~a) medlemsstaternes nationale handlingsplaner for vedvarende energi~~
- ~~b) medlemsstaternes prognosedokumenter som omhandlet i artikel 4, stk. 3, snarest muligt suppleret med Kommissionens sammenfatning af overskudsproduktion og skønnet importefterspørgsel~~
- ~~c) medlemsstaternes tilbud om at samarbejde om statistisk overførsel eller fælles projekter på anmodning af den berørte medlemsstat~~
- ~~d) de i artikel 6, stk. 2, nævnte oplysninger om statistisk overførsel mellem medlemsstaterne~~
- ~~e) de i artikel 7, stk. 2 og 3, og i artikel 9, stk. 4 og 5, nævnte oplysninger om fælles projekter~~
- ~~f) medlemsstaternes nationale rapporter som omhandlet i artikel 22~~
- ~~g) Kommissionens rapporter som omhandlet i artikel 23, stk. 3.~~

~~På anmodning af den medlemsstat, der har forelagt oplysningerne, offentliggør Kommissionen dog ikke medlemsstaternes prognosedokumenter, som omhandlet i artikel 4, stk. 3, eller oplysningerne i medlemsstaternes nationale rapporter, som omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra l) og m).~~

↓ 2015/1513, artikel 2.
⇒ nyt

Artikel ~~25~~31

Udvalgsprocedure

1. ~~Med undtagelse af de i stk. 2 omhandlede tilfælde~~ bistås Kommissionen skal bistås af ~~Udvalget for Vedvarende Energikilder~~ ⇒ energiunionens udvalg ⇐ . Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011⁵² ⇒ , og det skal udføre sit arbejde i de respektive sektorspecifikke sammensætninger af relevans for nærværende forordning ⇐.

~~2. I spørgsmål vedrørende bæredygtigheden af biobrændstoffer og flydende biobrændsler bistås Kommissionen af Udvalget om biobrændstoffers og flydende biobrændsler bæredygtighed. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.~~

~~23.~~ Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

↓ 2015/1513 artikel 2, stk. 12
(tilpasset)

Artikel ~~25a~~32

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. ~~artikel 3, stk. 5,~~ ☒ artikel 7, stk. 5, ☒, ~~5, stk. 5,~~ ☒ artikel 7, stk. 6, artikel 19, stk. 11, artikel 19, stk. 14, artikel 25, stk. 6, ☒ og ☒ artikel 28, stk. 5, ☒ ~~artikel 19, stk. 7,~~ tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den ~~5. oktober 2015~~ ☒ 1. januar 2021 ☒ .

3. Den i ~~artikel 3, stk. 5,~~ ☒ artikel 7, stk. 5, ☒, ~~5, stk. 5,~~ ☒ artikel 7, stk. 6, artikel 19, stk. 11, artikel 19, stk. 14, artikel 25, stk. 6, ☒ og ☒ artikel 28, stk. 5, ☒ ~~artikel 19, stk. 7,~~

omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

☒ 4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. ☒

⁵²

~~Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).~~

↓ 2015/1513 artikel 2, stk. 12
(tilpasset)

45. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

56. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til ~~artikel 3, stk. 5~~, ☒ artikel 7, stk. 5, ☒, ~~artikel 5, stk. 5~~, ☒ artikel 7, stk. 6, artikel 19, stk. 11, artikel 19, stk. 14, artikel 25, stk. 6, ☒ og artikel 28, stk. 5, ~~artikel 19, stk. 7~~, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

↓ 2009/28/EF (tilpasset)

~~Artikel 26~~

~~Ændringer og ophævelse~~

1. I direktiv 2001/77/EF ophæves artikel 2, artikel 3, stk. 2, og artikel 4-8 med virkning fra den 1. april 2010.

2. I direktiv 2003/30/EF ophæves artikel 2, artikel 3, stk. 2, 3 og 5, og artikel 5 og 6 med virkning fra den 1. april 2010.

3. Direktiv 2001/77/EF og direktiv 2003/30/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2012.

↓ 2009/28/EF (tilpasset)
⇒ nyt

~~Artikel 27~~33

Gennemførelse

1. Med forbehold af artikel 4, stk. 1, 2 og 3, sætter medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv ⇒ senest den 30. juni 2021. ⇐ ~~senest den 5. december 2010~~. ⇐ De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser. ⇐.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. ~~De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.~~ ☒ De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til de direktiver, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning. ☒

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

↓ nyt

Artikel 34

Ophævelse

Direktiv 2009/28/EF som ændret ved de direktiver, der er anført i bilag XI, del A, ophæves med virkning fra den 1. januar 2021, dog uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristerne for gennemførelse i national ret af de direktiver, der er anført i bilag XI, del B.

Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag XII.

↓ 2009/28/EF (tilpasset)

Artikel ~~28~~35

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft den ~~på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende~~ 1. januar 2021 ~~<X>~~.

Artikel ~~29~~36

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand